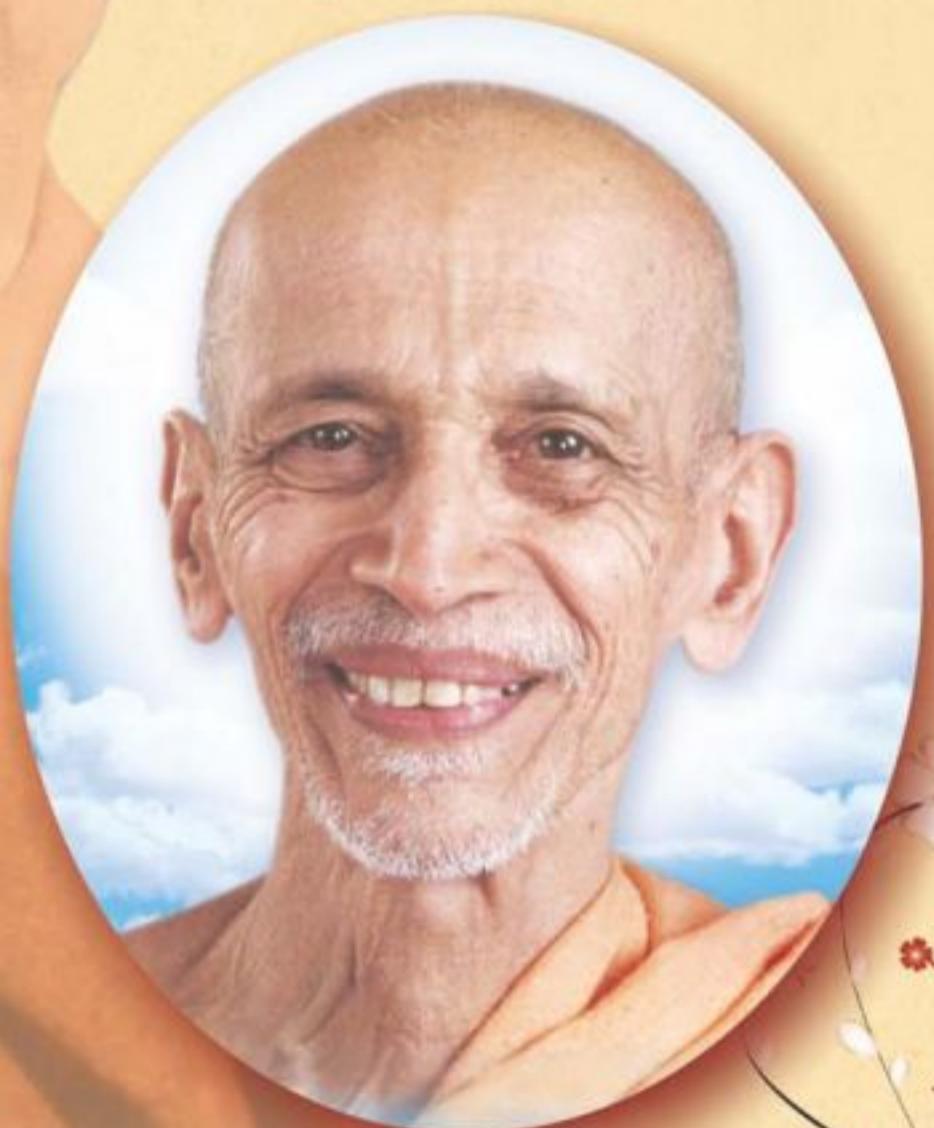

દિવ્ય જીવન

વાર્ષિક લવાજમ : રૂ. ૧૦૦/-

એપ્રિલ-૨૦૦૬

તમે મુક્ત છો

તમે પહેલેથી જ મુક્ત છો. તમારે ભાત્ર આ સત્ય જ્ઞાનાનું છે અને તેનો સાક્ષાત્કાર કરવાનો છે. તમે સત્સ્વરૂપ પરમાત્માની સાથેના તમારા એકત્વનો સાક્ષાત્કાર કરો. અધિચેતનાની સ્થિતિમાં પ્રવેશ કરો. શરીરની આંતિ દૂર થશે. એક સાધુ માટે જગત અદૃશ્ય થઈ ગયું છે. તે જગતના ભલા માટે કર્મ કરે છે, પણ નવાં કર્મો ઉમેરતો નથી. સાધુએ જગતરૂપી મૃગજળને ઓળખી લીધું છે. તે હવે તેનાથી છેતરાતો નથી. સાધુ માટે જગત ફરી પાછું આવી શકે, પણ તે દુઃખ અને શોકવાળું નહિ. તમે તેવા ઋષિ બનો!

- સ્વામી શિવાનંદ

ॐ श्री रामाय नमः

સ્ત્રીઓની કેળવણી

સ્ત્રીઓ દવાઓ, કાયદો, જીવશાસ્ત્ર અને વિજ્ઞાનનું જ્ઞાન પોતાની જ્ઞાણકારી માટે મેળવી શકે છે. નહિ કે નોકરી મેળવવા માટે. તે ગરીબોની સેવા માટે તેમ જ પોતાના પરિવાર માટે ડૉક્ટર બની શકે છે. તે પોતાનાં બાળકોને તથા આસપાસનાં ગરીબ બાળકોને ભણાવવા માટે શિક્ષિકા બની શકે છે. સ્ત્રીને યોગ્ય લાઈનનું જ્ઞાન મળી શકે તે માટે તેને ચોક્કસ ભણાવવી જ જોઈએ.

- સ્વામી ચિદાનંદ

શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજની પ્રેરણાથી પ્રકાશિત

દિવ્ય જીવન

વર્ષ: ૬

અંક: ૪

એપ્રિલ-૨૦૦૬

સંસ્થાપક અને આધતંત્રી:

બ્રહ્મલીન શ્રી સ્વામી યાજ્ઞવળ્યાનંદજી
(ડૉ. શિવાનંદ અધ્યયુંજી)

સંપાદક મંડળ:

શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી
ડૉ. મહિતલાલ જે. પટણી
ડૉ. હરીશ હિવેદી

•

લેખ મોકલવાનું સરનામું:

તંત્રીશ્રી: ડૉ. મહિતલાલ જે. પટણી
૪, વિશ્વભારતી સોસાયટી,
નવરંગપુરા ટેલિફોન ટાવર પાસે,
અદિસાંભ્રાજ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૬
ફોન: ૨૬૪૦૮૪૦૬

•

મુખ્ય કાર્યાલય:

'દિવ્ય જીવન' માસિક, તેમું લવાજમ:
સ્વામી ચિદાનંદ સર્વજીવસેવાનિધિ
ઈતર પત્રવ્યવહાર અને મહામંત્રીનું કાર્યાલય:
ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંઘ
શિવાનંદ આશ્રમ,
જોધપુર ટેકરા, શિવાનંદ માર્ગ,
અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫
ફોન: ૨૬૮૬૧૨૩૪
ટેલિફેક્સ: ૨૬૮૬૨૩૪૫

•

E-mail :

sivananda_ashram@yahoo.com

Website : <http://www.divyajivan.org>

લવાજમ

ભારતમાં

વાર્ષિક લવાજમ : રૂ. ૧૦૦/-
શુભેચ્છક લવાજમ : રૂ. ૧૦૦૦/-
(૧૫ વર્ષ માટે)

પેટ્રન લવાજમ : રૂ. ૨૫૦૦/-
છૂટક નકલ : રૂ. ૧૦/-

વિદેશ માટે:
વાર્ષિક \$ 12 અથવા £ 8 (એર મેઇલ)
પેટ્રન \$ 250 અથવા £ 160 (એર મેઇલ)
ફેક્સ ડ્રાઇટ (અમદાવાદ) દ્વારા

૩૪

એતસ્માજ્જાયતે પ્રાણો, મન: સર્વેન્દ્રિયાણિ ચ ।

ખં વાયુજ્યોતિરાપશ્ચ, પૃથ્વી વિશ્વસ્ય ધારિણી ॥

નિર્ગુણો નિષ્ક્રિયો નિત્યો, નિર્વિકલ્પો નિરજ્જન: ।

નિર્વિકારો નિરાકારો, નિત્યમુક્તોऽસ્મિ નિર્મલ: ॥

અહમાકાશાવત્સર્વબહિરન્તર્ગતોऽચ્યુત: ।

સદા સર્વસમ: શુદ્ધો, નિઃસংজ્ઞો નિર્મલોऽચલ: ॥

આત્મબોધ:-૩૪,૩૫,૩૬

આ પરમાત્માથી પ્રાણ, મન, સર્વે ઈન્દ્રિયો, આકાશ, વાયુ, તેજ,
જલ અને સમગ્રને ધારણ કરનારી પૃથ્વી ઉત્પત્ત થાય છે.

હું નિર્ગુણ, નિષ્ક્રિય, નિત્ય, નિર્વિકલ્પ, નિરંજન, નિર્વિકાર,
નિરાકાર, નિત્ય મુક્ત ને નિર્મલ હું.

હું આકાશની જેમ સર્વની અંદર અને બહાર રહ્યો હું, અચ્યુત
હું, સર્વદા સર્વમાં સમભાવે રહ્યો હું, તથા શુદ્ધ, અસંગ, નિર્મલ
અને અચલ હું.

શિવાનંદ વાળી

માત્ર કાર્યરતતા વખતે જ મનુષ્ય તેના અંદરના સ્વભાવના
મોઢામોઢ આવે છે. જ્યારે મનુષ્ય યુદ્ધક્ષેત્રથી દૂર હોય, ત્યારે તેની
આંતરિક પ્રકૃતિ સુષુપ્ત હોય છે. જ્યારે અનુકૂળ તકો આવે, ત્યારે
તેની આંતરિક ખાસિયતોને વ્યક્ત થવાની તક મળે છે. 'બીજો
માણસ જે કહે છે, તેમાં કંઈક સત્ય હોવું જોઈએ' આ વલણનો
દરેક સાધકે સ્વીકાર કરવો જોઈએ. પછી બેસો, ચિંતન કરો,
તમારી જાતનું પૃથક્કરણ કરો અને બીજા માણસે તમારા જે
લક્ષ્ણાનો નિર્દેશ કર્યો છે, તે લક્ષ્ણ શોધી કાઢો.

- સ્વામી શિવાનંદ

પ્રકાશક-મુદ્રક : શ્રી સુમંતરાય સી. દેસાઈ વતી માલિક ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંઘ દ્વારા પ્રિન્ટ વિઝન મા. લિ., પ્રિન્ટ વિઝન હાઉસ,
ઓંબાવાડી, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૬ પ્રેસ ખાતે છિપાવી શિવાનંદ આશ્રમ, જોધપુર ટેકરા, સેટેલાઈટ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૫થી પ્રકાશિત કર્યું.

અનુકૂમ

૧. શલોક - આત્મબોધ	શ્રીમદ્ આદ્ય શંકરાચાર્ય	૧
૨. અનુકૂમ, તહેવાર સૂચિ	૨
૩. સંપાદકીય	સંપાદક	૩
૪. ગુરુ અને શિષ્ય-૨	ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી	૪
૫. ભજ ગોવિદમૃ	શ્રી સ્વામી ચિદાનંદજી	૮
૬. આચારાંગ સૂત્ર	આચાર્ય વિજયરત્નસુંદરસૂરિજી	૧૧
૭. મનાચે શલોક-મનોબોધ	શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી	૧૨
૮. શિવાનંદ કથામૂત્ત	ગુરુદેવના સંન્યાસી શિષ્યો	૧૫
૯. મન : બંધન અને મોક્ષનું કારણ શ્રી યોગેશ્વર	૧૮
૧૦. રામનવમીને દિવસે	શ્રી વિનોભાજી	૧૯
૧૧. યોગ એ જ જીવન	શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી	૨૦
૧૨. ઉપનિષદ-યાત્રા	શ્રી ગુણવંત શાહ	૨૩
૧૩. શ્રી અષાવકળીતા-તત્ત્વાવલોકન ડૉ. કલાબહેન પટેલ	૨૬
૧૪. વૃત્તાંત	૨૮

તહેવાર સૂચિ

માર્ચ, ૨૦૦૬

તા.	તિથિ (ચૈત્ર સુદ)
૩	૮ શ્રી રામનવમી
૫	૧૧ શ્રી સમર્થ રામદાસ જ્યંતી
૭	૧૩ એકાદશી
૮	૧૫ પ્રદોષપૂજા
૧૪	૧૮ પૂર્ણિમા, હનુમાન જ્યંતી મેશ સંકાન્તિ

(ચૈત્ર વદ)	
૨૧	૧૧ એકાદશી
૨૨	૧૨ પ્રદોષપૂજા
૨૪/૨૫	૧૪/૩૦ અમાવાસ્યા

(યેશાખ સુદ)	
૨૭	૩ અક્ષયતૃતીયા, પરશુરામ જ્યંતી
૨૮	૫ શ્રી આદિ શંકરાચાર્ય જ્યંતી
૩૦	૬ શ્રી રામાનુજાચાર્ય જ્યંતી

● ગુરુદેવ સ્વામી શિવાનંદજીનો ઘડંગ યોગ ●

● સેવા ● પ્રેમ ● દાન ● પવિત્રતા ● ધ્યાન ● સાક્ષાત્કાર

ભગવાન વિષ્ણુમતાનું સર્જન કરતા નથી. તે એક માણસને દુઃખી અને બીજાને સુખી બનાવતા નથી. તે આ બધાના મૂક સાક્ષી છે. માણસે તેના પૂર્વજન્મોમાં જે વાયું છે તેનું કારણ તે પોતે છે. કાર્ય-કારણના નિર્ઝર કાનૂનનું કાર્ય દુઃખ અને સુખ લાવે છે. દુઃખ એ પૂર્વનાં દુષ્કર્માનું વિશુદ્ધીકરણ છે. મનુષ્યને પાઠ ભણાવવા માટે પ્રકૃતિમાતા તેને શિક્ષા કરે છે. તે જરાય નિર્દ્ય નથી. બાળકને તેનું ચારિત્રય સુધારવા માટે માતા મારે તો માતાને તેમે દોષ આપશો?

- સ્વામી શિવાનંદ

“અનુરોધ-અભિલાષા” ગ્રાહકોને :

- રવાનગી સરળતા માટે આપનું પત્રબ્યવહારનું સરનાસું પિનકોડ સાથે સંપૂર્ણ હોય તે ઈચ્છનીય છે.
- આપનો ગ્રાહક નંબર નોંધી લેવા વિનંતી છે, જેથી અંકની પ્રાપ્તિ સંબંધી કોઈ પણ પત્રબ્યવહાર કરતી વેળા ગ્રાહક નંબરનો ઉલ્લેખ વહીવટી સરળતા સર્જ શકે છે.
- સામાચ્યતઃ દર માસની પાંચમી તારીખે અંક પ્રસિદ્ધ થયા બાદ તેની રવાનગીનું ક્રમ શરૂ થાય છે. છતાં કોઈ ખાસ કારણોસર પ્રકાશનની નિર્ધારિત તારીખના ૧૦ દિવસ વિન્યે પણ જો આપને અંક ન મળે તો સ્થાનિક ટપાલ કંચરીમાં તપાસ કર્યા બાદ વહીવટી કાર્યાલયને જગાવવું. સિલકમાં હશે તો બીજો અંક મોકલાશે.
- ‘દિવ્ય જીવન’ની સામગ્રી આપને ગમી હશે. તેથી હવે આપનાં પરિચિત વર્તુળોમાં પણ તેની રસલ્લાણ થાય અને ગ્રાહકવૃદ્ધિમાં આપનો નક્કર સહ્યોગ અમને મળતો રહે તેવી અભિલાષા છે.
- અમદાવાદ સિવાયના ગ્રાહકોએ પોતાનું લવાજમ પ્રાફિટ અગર મનીઓર્થી જ મોકલવું.

દિવ્ય સ્કુલિંગ

પ્રાર્થના - પ્રારંભ અને અંત : પ્રાર્થના એ દિવ્ય સત્તા સાથેના વિચારવિનિમયનું સાધન છે. પ્રારંભિક તબક્કામાં જ્યારે ગંભીર ભક્ત ભગવદ્પ્રાપ્તિ માટે જંખે છે, ત્યારે તે પ્રાર્થના કરે છે કે, ‘હે નાથ ! મને આપનું દર્શન આપો. આપની હાજરીનો સતત અનુભવ કરાવો’ તે ભક્તનું હદ્ય ભગવાન સાથે એકાકાર થવા જંખે છે, તેમની સાથે અતૂટ સંપર્ક ઈચ્છે છે અને આત્મસાક્ષાત્કાર કરવા તડપે છે.

- સ્વામી ચિદાનંદ

સંપાદકીય

આ પત્રિકા આપના હાથમાં આવશે ત્યારે શ્રી રામનવમી ઉત્સવ સમાપન થયો હશે; અને શ્રી હનુમાન જ્યંતી પર્વ ઉજવવાનું હશે. શ્રીરામ કરતાં શ્રી હનુમાનનાં મંદિરો અને દેરીઓ વધુ છે. ‘રામ તે હોય અધિક રામ કર દાસા’ શ્રી રામના દાસનો મહિમા શ્રીરામથી વિશેષ છે. મહિમા સેવાનો છે. શ્રી હનુમાન સેવા મૂર્તિ છે. તેમનું જીવન અહંશૂન્ય અને સમર્પિત જીવન છે. તેથી જ કદાચ હનુમાન એક કાલ્પનિક પાત્ર હોય તો પણ પ્રેરણાસ્પદ ચરિત્રથી સમ્પત્ત વ્યક્તિત્વ છે.

આજે સમગ્ર દેશ ચૂંટણીને ત્રિભેટે ઊભો છે. જેટલી વ્યક્તિ તેટલા પક્ષો. શ્રીરામકૃષ્ણ પરમહંસદેવ કહેતા, ‘જેતો મત તેતો પથ’ જેટલા મતમતાંતરો, તેટલા પથો; પરંતુ આ બધા જ પથનું ગન્તવ્ય એક જ હતું. આપણે આપણું ગન્તવ્ય માત્ર રાષ્ટ્રભક્તિ, રાષ્ટ્રઉત્કર્ષ અને રાષ્ટ્રઅત્યુદ્ય જ હોવું જોઈએ.

આપણે આપણો ધર્મ છોડવો નહીં. આપણો ધર્મ એટલે રાષ્ટ્ર ધર્મ. ‘સ્વધર્મે નિધનં શ્રેયઃ પરમધર્મ ભયાવહઃ’ પોતાના ધર્મમાં રહીને સમર્પિત જીવનનું મૂલ્ય પારકા ધર્મનાં ધી-કેળાંથી વિશેષ મૂલ્યવાન છે. કારણ આ ધી-કેળાં તો માત્ર આપણને લલચાવવા માટે જ છે; અન્યથા ધી-કેળાં આપનાર વ્યક્તિનું ઝનૂન આપણો ડ્રાસ અને તેનો પોતાનો અંગત સ્વાર્થ સિદ્ધ થાય તે જ હોય છે. માટે જાગૃત થઈએ. જાગૃતમાં જાગૃત, સ્વમમાં જાગૃત અને સુખુમીમાં જાગૃત. વ્યક્તિ પૂજાની વૃત્તિને છોડી, રાષ્ટ્ર પ્રત્યે સમર્પિત બનીએ.

એપ્રિલ મહિનાની સાતમી તારીખે શ્રી મહાવીર જ્યંતી, દસમી તારીખે ગુરુઙાઈ અને પચ્ચીસમી તારીખે બ્રહ્મલીન પૂજ્યપાદ શ્રીમત્ સ્વામી કૃષ્ણાનંદજી મહારાજ તથા ઓગાણગ્રીસમી તારીખે શ્રીમત્ આદિ શંકરાચાર્યજીના પ્રાગટ્ય દિવસ છે. આ સર્વે ભવ્ય વિભૂતિઓનાં જીવન ત્યાગ અને તપશ્ચયાનાં જીવન હતાં. શંકરાચાર્યજીએ દેશની એકતા, અખંડતા અને સાર્વભૌમત્વ માટે જીવન સમર્પિત કર્યું. શુદ્ધ અદ્વૈત વેદાંતના પ્રહરી હોવા હિતાં તેમનાં જીવનનું મહત્ત્વ કાર્ય રાષ્ટ્રીય એકતા, પરસ્પર પ્રેમ અને સદ્ગ્રાવ જ હતાં, કે જેથી તેમણે સ્થાપેલ ચારેય મઠો, પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણાની યાત્રા ભારતના પ્રત્યેક નાગરિકને ભારતની ભવ્યતા અને ગૌરવ-ગરીમાનો બોધ આપે.

આજે જ્યારે ચોપાસ ધર્મ પરિવર્તનનો હોબાળો સંભળાઈ રહ્યો છે, ત્યારે આપણે ગંભીરપણે ભગવાન ભાષ્યકાર શ્રી આદિ શંકરાચાર્યજીના જીવનમાંથી બોધપાઠ લેવો જ પડશે. તેઓ વારાણસીની યાત્રામાં હતા. માર્ગમાં એક સફાઈસેવક સફાઈકામમાં નિમજજ હતો. શ્રી શંકરના શિષ્યોએ તેને માર્ગમાંથી હટી જવા કહ્યું. પરંતુ તે હટયો નહીં. તેણે જ શ્રી શંકરને પ્રશ્ન પૂછ્યા હતા. કોણ કોણે હટાવે છે? આ દેહ કુરુ છે? જો દેહ નાશવાન અને ભિથ્યા હોય તો તેને આટલું મહત્વ આપવાનું કારણ શું? પ્રધાનતા આત્માને આપો. આત્મા જ જો નિત્ય સત્ય શુદ્ધબુદ્ધ અજર અમર નિર્વિકારી હોય તો દેહના પ્રપંચ માટે આટલી વ્યથા શા માટે? શ્રી શંકરે અનુભવેલું કે તે ચાંડાલ નથી સ્વયં ભગવાન કાશી વિશ્વનાથ તેને બોધ આપી રહ્યા છે.

આપણે ‘મનોબુદ્ધ્યહંકારચિતાનિ નાહં... ચિદાનંદરૂપ: શિવોદહમ્’નું ગાયન વર્ષોથી કરીએ છીએ, પરંતુ જે ચિદાનંદ તમારા દેહમાં છે, તે સર્વત્ર સર્વવ્યાપક સર્વાન્તર્યામિ છે તે કેમ ભૂલી જઈએ છીએ?

આદિ શંકરાચાર્ય જ્યંતી માત્ર તેમના જીવનના પ્રસંગો વાગોળીને સંતોષ માનવામાં સાર્થક નથી. આપણા સમાજમાં આપણા જ લોકોને આપણા પોતાનાં ભિથ્યા જ્ઞાન અને ભિથ્યા અહંકાર તથા જડતાને કારણે ઉપજેલાં કે ઉપજાવેલા વિતંડાવાદથી મુક્ત થઈએ. સૌની સાથે હળીમળીને રહીએ. સૌને આપણાં હૃદયના શુદ્ધભાવનો પ્રેમ આપીએ; મનની ભિથ્યા દંબી કડવાશને દૂર કરીએ, જીવન સૌરભથી આપણાં જીવન વાસ્તવિક દિવ્ય જીવનનાં મૂર્ત સ્વરૂપ બને તદર્થે પ્રમાણિક બનીએ, ત્યાં જ જીવન સાર્થક્ય. ઊં શાંતિ. - સંપાદક

ગુરુ અને શિષ્ય-૨

ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી

સ્વામી શિવાનંદ જ્ઞાનયજ્ઞ નિધિ પ્રકાશિત શ્રી સ્વામી શિવાનંદજીનાં લખાણો અને ઉપદેશો પર આધારિત 'યોગજાળ' માંથી સાભાર - સૌજન્ય : ધી ડિવાઈન લાઈફ સોસાયરી - સાઉથ આફિકા]

ઈશ્વરની રહસ્યમય મદદ :

અહીં કેટલાંક ઉદાહરણો આપેલાં છે જેમાં ભક્તોને ઈશ્વરની ગેઝી મદદ મળેલી છે.

(૧) એકનાથે આકાશમાંથી અવાજ સાંભળ્યો. તેણે કહ્યું, 'જનાર્દન પંત દેવગિરિમાં છે તેમને મળ - જે તને ચોક્કસ જરૂરી માર્ગદર્શન આપશે.' એકનાથે એ જ પ્રમાણે કર્યું અને એમને ગુરુ મળી ગયા.

(૨) તુકારામે તેમના સ્વપ્રમાં મંત્ર મેળવ્યો, 'રામકૃષ્ણ હરિ.' આ મંત્રનું તેમણે સતત રટણ કર્યો કર્યું અને તેના દ્વારા પંદરપુરના વિઠોબા (ભગવાન કૃષ્ણનો સાક્ષાત્કાર કર્યો).

(૩) ભગવાન કૃષ્ણે મલ્લિકાર્જુનના સંન્યાસી દ્વારા નામદેવને ઉચ્ચ સંન્યાસની દીક્ષા અપાવી.

(૪) ચુડાલા રાણીએ કુંભ મુનિનો પરિવેશ લીધો અને તેમના પતિ શિખિધજ કે જે જંગલમાં તપ કરતા હતા, પરંતુ કોઈ પ્રકારની પ્રગતિ સાધી શક્યા નહોતા, તેમની સમક્ષ હાજર થયાં અને તેમને આત્માનાં રહસ્યો સમજાવ્યાં.

(૫) કવિ મધુરે સળંગ ત્રણ દિવસ આકાશમાં પ્રકાશપુંજ જોયો અને તેને અનુસરીને તેઓ તિનેલવેલીમાં આંબલીના ઝડ નીચે બેઠેલા તેમના ગુરુ નમ્માલવર પાસે પહોંચ્યા.

(૬) બિલ્વમંગલ નૃત્ય કરતી છોકરી ચિન્તામણિને જોઈ આકર્ષિયો. ભગવાને અજ્ઞયબ રીતે કામ કર્યું અને બિલ્વમંગલે ચિન્તામણિને તેની ગુરુ બનાવી.

(૭) તુલસીદાસને અદશ્ય શક્તિ દ્વારા હનુમાનજીનાં દર્શનની માહિતી મળી અને હનુમાનજી દ્વારા તેમને શ્રીરામનો સાક્ષાત્કાર થયો.

યોગ્ય લાયકાત ધરાવતા શિષ્યને કદી યોગ્ય ગુરુની શોધ કરવી પડતી નથી. સાક્ષાત્કાર પામેલા આત્માઓ કંઈ ઓછા નથી. પરંતુ સામાન્ય અજ્ઞાની મનુષ્યો તેમને સહેલાઈથી ઓળખી શકતા નથી. સાક્ષાત્કાર પામેલા આત્માઓને સમજ શકે તેવી શુદ્ધ

અને દિવ્ય સદ્ગુણો ધરાવતી વ્યક્તિઓ બહુ થોડી હોય છે અને એમને સમજનાર થોડી વ્યક્તિઓ જ તેમના સત્સંગનો લાભ મેળવી શકે છે.

જ્યાં સુધી આ વિશ્વ છે, ત્યાં સુધી મુશ્કેલીઓ ધરાવતા આત્માઓને તેમના સ્વની ઓળખાણ માટે માર્ગદર્શન આપનારા ગુરુઓ પણ હોય જ. આ અંધકારના યુગમાં ભલે તેમની સંખ્યા ઓછી હશે તેમ છતાં પણ ઉત્સુક આધ્યાત્મિક મુમુક્ષુઓ માટે તેઓ હુમેશાં મદદરૂપ થશે જ. દરેક વ્યક્તિએ પોતાની શક્તિ અને સમજણને અનુરૂપ માર્ગ પસંદ કરવો જોઈએ. તેમને તેમના ગુરુ વહેલા કે મોડા - યોગ્ય સમયે મળશે જ.

શિક્ષા-ગુરુ અને દીક્ષા-ગુરુ :

આ પૃથ્વી પર આપણી બે મુખ્ય ફરજો છે. જીવનની રક્ષા (માત્ર પોતાના જીવનની નહીં) અને સ્વની ઓળખ.

જીવનની રક્ષા માટે આપણે કામ શીખવું જોઈએ અને દરરોજની રોટી મેળવવી જોઈએ. આ મેળવવા માટે આપણે વિવિધ પ્રકારનાં વિજ્ઞાન અને કળાઓ શીખીએ છીએ. દા.ત. આ માટે યુનિવર્સિટીમાં શિક્ષણ લઈ આપણે ડોક્ટર, એન્જિનિયર, વકીલ અથવા વૈજ્ઞાનિક બનીએ છીએ. જેઓ આપણને આ શીખવાઢે છે, તે આપણા પ્રાધ્યાપકો અને અધ્યાપકો આપણા શિક્ષણ આપનાર ગુરુ છે. આથી આપણે જેટલી જુદી વસ્તુઓ શીખીએ તેટલા આપણા શિક્ષા-ગુરુઓ હોય.

હવે સ્વને ઓળખવા માટે આપણે સેવા, પ્રેમ, ત્યાગ, શુદ્ધિ અને ચિંતના પાઠ શીખવા પડે, આ બધું કેવી રીતે કરવું તેનું શિક્ષણ અને છેલ્યે મોક્ષ સુધીના માર્ગદર્શક તે દીક્ષા-ગુરુ કહેવાય છે. દીક્ષા-ગુરુ એક જ હોય અનેક નહીં. દરેક વ્યક્તિ પોતાના દીક્ષા-ગુરુ નક્કી કરી શકે છે, અને એકવાર ગુરુ નક્કી કર્યા પછી જીવનભર તેમને વળગી રહેવું જોઈએ. ગુરુ

અને શિષ્ય વચ્ચેનો સેતુ એ પતિ-પત્નીના સંબંધ કરતાં પણ ઘણો વધારે પવિત્ર અને મજબૂત હોય છે.

ગુરુ એક જ હોય :

એક જૂની ઉક્તિ તમે જાણો છો ‘એક ડૉક્ટર તમને દવા સૂચવશે. બે ડૉક્ટર તમને સલાહ આપશે પણ ત્રણ ડૉક્ટર ભેગા થશે તો તમને અનિસંસ્કારે પહોંચાડશે.’

આમ આધ્યાત્મિક માર્ગ માટે આપણે ઘણા બધા ગુરુ બનાવીશું તો આપણે અનિશ્ચિત બની જઈશું અને આપણે ખરેખર શું કરવું જોઈએ તે નક્કી કરી શકીશું નહિ. એક ગુરુએ આપણને સોહમૃના જ્પ કરવાના કલ્યા, બીજા તમને શ્રીરમના જાપ કરવાની સલાહ આપશે. ત્રીજા વળી કહેશે કે, આપણા જ શરીરમાં સંભળાતા અવાજોને સાંભળો. ચોથા વળી કોઈ ચોક્કસ પ્રકારના ધ્યાનની સલાહ આપશે. અંતે તમે સંપૂર્ણ દ્વિધા અને મૂંજવણમાં પડી જશો કે આ બધામાંથી ખરેખર શું કરવું. પરિણામે હતોત્સાહ બની ગયેલા તમે સાધનાની આ સમગ્ર વાત છોડી દેશો.

આથી આપણે એક જ ગુરુને વળગી રહીને તેમનું જ માર્ગદર્શન મેળવવું જોઈએ. બધાનું સંભળો ખરા, પરંતુ અનુસરો માત્ર એકને જ. સૌનો આદર કરો, પરંતુ ભક્તિ માત્ર એકની જ કરો. જ્ઞાન સૌની પાસેથી ગ્રહણ કરો, પરંતુ અનુસરો માત્ર એક જ આધ્યાત્મિક ગુરુને. આ જરૂરી અને ચોક્કસ આધ્યાત્મિક પ્રગતિ માટેનો માર્ગ છે.

એક દિવસ એક ખેડૂત પોતાના ખેતર માટે પાણી મેળવવા અંગેની સલાહ લેવા એક વૈજ્ઞાનિક પાસે ગયો. વૈજ્ઞાનિક જીવનની તપાસ કરી અને કહ્યું, ‘૭૦ મીટર ઊંડું ખોઢો એટલે પાણી મળશે.’ ખેડૂત પાછો ફર્યો અને એણે ખોદકામ શરૂ કર્યું, પરંતુ તેને પાણી મળ્યું નહીં આથી તે વૈજ્ઞાનિક પાસે ગયો અને કહ્યું કે, ‘તમારા કલ્યા મુજબ મેં ૭૦ મીટર ખોદ્યું છતાં પાણી મળ્યું નથી.’ વૈજ્ઞાનિકને પોતાની ગણતરીમાં ભૂલ હોય તેમ લાગ્યું નહીં, આથી તે તપાસ કરવા ખેતરમાં ગયો. ખેડૂતે જે રીતે ખોદ્યું હતું તે બતાવ્યું. ‘જુઓ, સાત કરતાં વધારે ખાડા પાડ્યા નથી અને દરેકને બરાબર દસ મીટર સુધી ખોદેલા છે. એટલે કુલ ૭૦ મીટર થયા ને ! હજુ કેટલું ખોદકામ કરું ?’ વૈજ્ઞાનિક ખૂબ

હસ્યો અને કહ્યું કે, ‘આ રીતે પાણી ના મળે. તમારે એક જ ખાડો કરવાનો અને તેને ૭૦ મીટર સુધી ઊંડો ખોદવાનો તો જ પાણી મળશે. ખેડૂતે એ પ્રમાણે કર્યું અને તેને પાણી મળ્યું. એ જ પ્રમાણે આપણે ગુરુ બદલ્યા કરીએ તો આપણે દિવ્ય જ્ઞાનરૂપી પાણી મેળવી શકીએ નહીં. તેમ જ આપણી શ્રદ્ધા અને ધ્યેય પણ નબળાં પડતાં જશે. આથી હંમેશાં ગુરુ એક જ કરો.’

ગુરુ-પરંપરા :

ગુરુ શિષ્યને આધ્યાત્મિક જ્ઞાન આપે છે. શિષ્ય અના શિષ્યોને આપે છે. એમ આખી પરંપરા ઊભી થાય છે. આ રીતે કીમતી આધ્યાત્મિક જ્ઞાન એક પેઢી દ્વારા બીજી પેઢીને અનંત પ્રવાહ દ્વારા અપાય છે. અને એ કાળાંતરે પણ જીવિત રહે છે. આ ગુરુ-શિષ્ય દ્વારા થતી આધ્યાત્મિક જ્ઞાનની અનંત આપ-લેને ગુરુ-પરંપરા કહે છે.

હિન્દુ રિવાજોમાં કુંઠંબના ઈતિહાસનું સ્થાન અગત્યનું છે. આપણને એ જાણવાનો રસ હોય છે કે આપણા પૂર્વજી કોણ હતા અને તેમના સંસ્કાર શું હતા ! જો કુંઠંબરૂપી વટવૃક્ષમાં પહેલાંની પેઢીમાં કોઈ સંતનો જન્મ થયો હોય, તો તેમનાં પગલાંને અનુસરવાની લાગણી કેવી પ્રેરણાદાયી બને ! સ્વામી શિવાનંદજી આવા જ એક કુંઠંબમાં જન્મેલા હતા. તેમનો જન્મ પ્રસિદ્ધ સંત અપૈયા દિક્ષિતના કુંઠંબમાં થયો હતો. આ સંતના જીવનમાંથી સ્વામીના બાલ્યકાળમાં જ તેમને ઘણી પ્રેરણા મળી હતી. આધ્યાત્મિક કૌટુંબિક વૃક્ષ -પેઢી-એ સામાન્ય પેઢી કરતાં વધુ પવિત્ર અને કીમતી હોય છે. ગુરુ-પરંપરા એ ભારત દેશની એક આગવી લાક્ષણિકતા છે.

મંત્ર-દીક્ષા, તેનો અર્થ :

દીક્ષા એટલે યોગની એક ચોક્કસ શાખાના અભ્યાસ માટે શિષ્યને પ્રવેશ આપવો. ભક્તિવાળા સ્વભાવની વ્યક્તિને ભક્તિમાર્ગની દીક્ષા આપવી. જ્ઞાનીને જ્ઞાનમાર્ગ એટલે કે વેદાન્તના તત્ત્વજ્ઞાનનું જ્ઞાન આપવા માટે દીક્ષા આપવી. તેમ જ રાજ્યોગી, રાજ્યોગી બનવા માટે બીજાને દીક્ષા આપે.

પરંતુ, શ્રી શંકરાચાર્ય જેવા સંત, વ્યક્તિની લાયકાત નક્કી કરી તે માર્ગની તેને દીક્ષા આપી શકે. આવા સંત, શિષ્યનો જીણવટભર્યો અભ્યાસ

કરી તેની રૂચિ અને શક્તિઓને શોધી કાઢશે અને ત્યારબાદ તેને માટે વધુ યોગ્ય માર્ગ કયો છે તે નક્કી કરશે. જો શિષ્યનું મન હજી પણ અશુદ્ધ જણાય, તો સંત નિઃસ્વાર્થપણે વર્ષો સુધી તેને શિક્ષણ આપશે અને ત્યારબાદ તેને યોગ્ય આધ્યાત્મિક શિક્ષણ આપશે.

દીક્ષાનો અર્થ એક વ્યક્તિ બીજી વ્યક્તિના કાનમાં મંત્ર ગણગણે તેવો નથી. જ્યારે તમે બીજાના વિચારોની અસર તળે મહદુંઘણે આવેલા હો ત્યારે તમે તેમની પાસેથી દીક્ષા ગ્રહણ કરી છે તેવું કહેવાય. જો તમે સત્યના માર્ગ ઉપર ચાલવા માટે અથવા તેના અભ્યાસ માટે કોઈ એક સંતે લખેલા પુસ્તકો વાંચીને તેના શિક્ષણને અનુસરો તો એ સંત એ નિશ્ચિત તમારા ગુરુ જ છે. આવા કિસ્સામાં ગુરુએ પુસ્તકોના સ્વરૂપમાં તમને દીક્ષા આપી કહેવાય.

આધ્યાત્મિક શક્તિનું પ્રસારણ :

ગુરુ દ્વારા દીક્ષા લેવાનું ખૂબ અગત્યનું છે એનું એક કારણ એ છે કે દીક્ષા આપતી વખતે ગુરુ આધ્યાત્મિક શક્તિનું શિષ્યમાં આરોપણ કરે છે. આથી ઉત્ત્રત બની શિષ્ય આધ્યાત્મિક માર્ગ સ્થિર થાય છે. તેનો અર્થ એવો નથી કે શિષ્યે એટલાથી સંતોષ માની બેસી રહેવું. તેણે તો હજી વધુ પૂર્ણતા માટે તેમ જ વધુ જ્ઞાનપ્રાપ્તિ માટે વધુ ઘનિષ્ઠ આધ્યાત્મિક તાલીમ લેવી જોઈએ.

જેમ તમે તમારી પાસેથી નારંગી કોઈને આપો છો તે જ રીતે ગુરુ આધ્યાત્મિક શક્તિ બીજાને આપે છે. જેને શક્તિસંચાર કરે છે. આ પ્રક્રિયામાં ગુરુ પોતાનામાંથી ચોક્કસ પ્રકારના આધ્યાત્મિક તરંગો શિષ્યના મગજમાં મોકલે છે.

કંઈના દિવસોમાં તમારા પિતાજીને ગાડી ચાલુ કરવામાં તકલીફ પડે છે. પરંતુ આવા સંજોગોમાં કેવી રીતે તે ચાલુ કરવી. તે અંગે તેઓ જાણે છે તેઓ તે માટે ‘ક્વીક-સ્ટાર્ટ’ નામના રસાયણનો ઉપયોગ કરે છે અને તરત જ એન્જિન ચાલુ થાય છે અને બળતણની ચાવી દ્વારા તેઓ ગાડી ચાલુ કરી દે છે. ગુરુએ શિષ્યને આપેલી આધ્યાત્મિક શક્તિ લગભગ આ જ પ્રમાણે કાર્ય કરે છે, જ્યારે સાંસારિક મુશ્કેલીઓએ સાધના-આધ્યાત્મિક શિક્ષણ-ને ધીમી પાડી દીધી હોય અથવા

તેને નિરૂત્સાહી બનાવી દીખો હોય ત્યારે ગુરુની શક્તિની જરૂર પડે છે. તે એની સુષુપ્ત આધ્યાત્મિક શક્તિને ફરી પાછી જાગૃત કરે છે. એકવાર એ જાગૃત થયા પછી, તેને જાગૃત રાખવાની જવાબદારી શિષ્યની રહે છે.

શિષ્યની યોગ્યતા મુજબ ગુરુ આ શક્તિને શિષ્યમાં દાખલ કરે છે. યોગ્ય સમયે ગુરુ પોતાની દિલ્લી દ્વારા, સામાન્ય સ્પર્શ દ્વારા, વિચાર અથવા શર્જદ દ્વારા અથવા માત્ર ઈચ્છાશક્તિ દ્વારા, આધ્યાત્મિક શક્તિ શિષ્યને આપે છે.

પ્રભુ ઈસુએ સ્પર્શ દ્વારા પોતાના કેટલાક શિષ્યોને આધ્યાત્મિક શક્તિનું પ્રસારણ કર્યું હતું. સર્મર્થ રામદાસના શિષ્યે તેના તરફ કામવાસનાથી આકષ્યપિલી એક નૃત્યાંગનાની છોકરીમાં આધ્યાત્મિક શક્તિનું આરોપણ કર્યું હતું. શિષ્યે તેની તરફ નજર સ્થિર કરી અને તેની વાસના અદૃશ્ય થઈ ગઈ ! ત્યારબાદ તે ખૂબ જ ધર્મિષ અને આધ્યાત્મિક ભાવનાવાળી બની ગઈ !

એક વખત ગૌરાંગ મહાપ્રભુ તેમના ભક્તો સાથે કીર્તન કરી રહ્યા હતા. ધીમે ધીમે ગામના કેટલાક લોકો પણ કીર્તનમાં જોડાઈ ગયા. ભાવાવેશમાં આવી જઈ, ગૌરાંગ મહાપ્રભુએ ગામના એક માણસનો હાથ પકડ્યો અને એ માણસ પણ ભાવાવેશમાં આવી જઈ બીજાઓની સાથે નાચવા લાગ્યો. તરત જ ગામના બધા જ સત્યો પણ ઊભા થઈ નાચવા લાગ્યા. ગૌરાંગ મહાપ્રભુની કેવી આધ્યાત્મિક શક્તિ !

સ્વ-પ્રયત્ન અને ગુરુકૃપા :

ઈશ્વર-સાક્ષાત્કાર એ કંઈ ગુરુએ કરેલ જાણું દ્વારા આપણે મેળવીએ છીએ એવું નથી. વળી, આધ્યાત્મિક માર્ગ જવા માટેનો કોઈ ટૂંકો રસ્તો પણ નથી. દરેકે પોતાની જાતે સખત પરિશ્રમથી આધ્યાત્મિક તાલીમ લેવી પડે છે. માત્ર કોલેજમાં હાજરી આપવાથી જ ડિગ્રીનું સર્ટિફિકેટ મેળવી શકાતું નથી. તે માટે આપણે સખત મહેનત કરવી પડે છે. તે જ પ્રમાણે, માત્ર ગુરુની હાજરીથી આપણું જીવન આધ્યાત્મિક જીવન બની જાય છે તેવું નથી. માટે, આપણે કદાચ એવું માનતા હોઈએ કે ગુરુ દિવ્ય શક્તિ દ્વારા આપણને દિવ્ય જ્ઞાન

આપણો તો એ વાત આપણે મગજમાંથી તદ્દન કાઢી નાખવી જોઈએ. એને માટે આપણે અથાગ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ, મનને શુદ્ધ કરવું જોઈએ અને પ્રાર્થના કરવી જોઈએ; ત્યારબાદ ગુરુની કૃપા વડે આપણને સાક્ષાત્કાર થઈ શકે.

આજના યુગમાં, લોકો એવું ઈચ્છે છે કે સંન્યાસી પાણીના કમંડળમાંથી પાણી આપે અને તે પીવાથી તરત જ ઈશ્વરનો સાક્ષાત્કાર થઈ જાય ? જે રીતે આપણને ‘ક્ષણમાં કોઝી’ મળે છે તે જ રીતે ક્ષણમાં ઈશ્વર મળે ! તેવું લોકોને જોઈએ છે. આ ગંભીર ભૂલ છે. આવા લોકો કોઈ પણ પ્રકારની નિયમિતતા કે શિશ્ત મેળવવા માટે પ્રયત્ન કરી શકતા નથી. તેમને તો ‘જાહુઈ ગોળી’ જોઈએ છે, જે ગળવાથી એ દિવ્ય સુખમાં સરી જાય.

ભૂખ્યા માણસે જાતે જ ખોરાકની શોધ કરવી પડે. ખંજવાળ આવતી હોય તો એ જગ્યાએ માણસે જાતે જ ખણદું પડે. તે જ રીતે ઈશ્વરનો સાક્ષાત્કાર કરવો હોય તો મનુષ્યે જાતે જ પ્રયત્ન કરવો પડે.

તેમ છતાં, સૌથી સૌથી ઉંચું પદ પ્રામ કરવા માટે આપણા એકલાના પ્રયત્નો કામ લાગી શકે નહીં. આવા પ્રયત્નો એ આપણી આતુરતા અને નિષ્ઠા માટે ખરેખર જરૂરી છે, પરંતુ સ્વામી રામદાસના કહેવા મુજબ, “માત્ર મનુષ્ય પ્રયત્ન એકલો નકારો છે એવું સમજવા અથવા જાણવા માટે જ મનુષ્ય પ્રયત્ન જરૂરી છે.” મોશ માટેની ચાવી તો ગુરુના હાથમાં જ છે. જ્યારે તેઓ આપણી નિષ્ઠા અને એકાગ્રતાવાળી ભક્તિ જોઈને ખુશ થાય છે ત્યારે એ જ્યાં હોય ત્યાંથી આપણે માટે મોક્ષના દરવાજ ખોલી નાખે છે અને આ ગુરુ-ચાવી એટલે ગુરુકૃપા એ ઈશ્વરની કૃપા સમાન જ છે.

આધ્યાત્મિક જીવનમાં ગુરુકૃપા એ અતિ મહત્વનાં અંગોમાંની એક છે. તમારે એને બરાબર સમજવી પડશો. ગુરુની કૃપા વગર આપણે અંતિમ લક્ષ્ય અને પરમ શાંતિ પામી શકીએ નહીં. આપણને ઈશ્વર સાથે જોડવા માટે દિવ્ય કૃપા અત્યંત જરૂરી છે. આપણા તમામ દિવ્ય જ્ઞાનપ્રાપ્તિના પ્રયાસોમાં ગુરુની કૃપા કેવી રીતે મેળવવી એ મુખ્ય બાબત છે. અને આપણે એ પણ સ્પષ્ટ રીતે સમજ લેવું જોઈએ કે ગુરુની કૃપા અને

ઈશ્વરની કૃપા એ બંનેમાં કોઈ જ તરજીવત નથી.

કૃપા એ આત્મસર્પણ સાથે અવિભાજ્ય રીતે સંકળાયેલી છે. આપણે ગુરુને શરણે જેટલા વધારે જઈએ તેટલી તેમની કૃપા આપણે વધુ મેળવી શકીએ. જે શિષ્ય સંપૂર્ણપણે ગુરુને સર્પિત થઈ જાય છે તેને સહેલાઈથી ગુરુની કૃપા પ્રામ થાય છે. આત્મસર્પણના પાઠમાં ગુરુની કૃપા તેની સાથે કેવી રીતે સંકળાયેલી છે તે અંગે ઉંડાણથી જોઈશું.

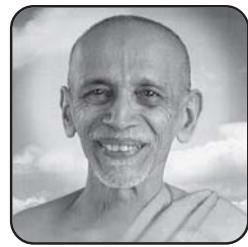
ગુરુની કૃપા બધું જ કરી શકે છે એ નિઃશંક છે. પરંતુ આ કૃપા મેળવવી કેવી રીતે ? તેમને બધી રીતે પ્રસન્ન કરીને. ગુરુ પ્રસન્ન ત્યારે જ થાય કે જ્યારે તેમના આદેશ પ્રમાણે સંપૂર્ણપણે વર્તીએ. આથી ગુરુ જે પ્રમાણે આદેશ આપે તે જ પ્રમાણે સંભાળીને કામ કરો. સહેજ પણ ગાફેલ રહ્યા વગર કામ કરવું જોઈએ. તો જ તમને એમની કૃપા પ્રામ થશે. એટલું જ નહીં તો એમની કૃપા તમારા પર ભરપૂરપણે વરસશે. આમ તેમની કૃપા તમારે માટે બધું જ મેળવશો.

આ વિભાગને પૂરો કરતાં પહેલાં આપણે જ્ઞાનવીએ કે ભારતમાં અમને દિવ્ય જ્ઞાન આપનાર અમારા આધ્યાત્મિક ગુરુને જ વંદનીય ગણીએ છીએ એવું નથી, અમે તો અમને શાળામાં ભણાવે છે તે શિક્ષક સાહેબને પણ પૂજ્ય ગણીએ છીએ. એમણે આપેલું જ્ઞાન એ દિવ્ય જ્ઞાન હોય કે ધર્મનું હોય, જો અમે નિર્દોષ હોઈએ અને આજ્ઞાપાલન કરતા હોઈએ તો એ જ્ઞાન ખૂબ સહેલાઈથી અને મુક્તપણે મેળવી શકીએ છીએ. જો આપણે કલ્યાણરા હોઈએ તેમજ આપણી શાળાના શિક્ષકોને માન આપતા હોઈએ, તો આપણે તેમની સાથે તાદાત્યતા કેળવી શકીએ છીએ. પરિણામે એ આપણને જે માહિતી આપે છે તેને આપણે સહેલાઈથી ગ્રહણ કરી શકીએ છીએ. જૂના જમાનામાં, વિદ્યાર્થીઓ પૂજ્યભાવ અને આદર સાથે શિક્ષકો પાસે જતા હતા. અમારા શિક્ષકો અમને કદાચ શિક્ષા કરે તો તે જરૂરી હશે તેમ માનતા હતા, કારણ કે તેઓ અમારા માતા-પિતા સમાન હતા. આ રીતે જ અમારી ખામીઓ સુધરે અને અમે જ્ઞાનના અધિકારી બની શકીએ.

□ ‘થોગના પાઠ’માંથી સાભાર

ॐ श्री सद्गुरुपरमात्मने नमः

ભજ ગોવિંદમુ

પ્રવક્તા : શ્રી સ્વામી ચિદાનંદજી

જિગ્દ્ગુરુ આદિ શંકરાચાર્યજીએ જ્ઞાન અને ભક્તિનો સમન્વય કરતું ‘ભજ ગોવિંદમુ’ સ્તોત્ર રચ્યું. પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી સ્વામી ચિદાનંદજીએ સંગીત કલામંદિર ટ્રસ્ટ કોલકતા તરફથી ગોઠવાયેલા વાર્ષિક જ્ઞાન-સત્રમાં તે સ્તોત્ર પર પ્રવચનો આપેલાં. તે પ્રવચનોનું સંકળન એટલે ‘ભજ ગોવિંદમુ’ પુસ્તિકા. સ્વામીજી આપણને સંસારમાં રહીને જીવન-લક્ષ્ય કેવી રીતે સાધી શકાય તેની પ્રવચનો દ્વારા સમજા આપે છે. -સંપાદક]

ધ્રુવપદ

પુનરાવર્તન પામતું ધ્રુવપદ છે : “ભજ ગોવિંદમુ, ભજ ગોવિંદમુ, ભજ ગોવિંદમુ” આ મૂર્ખ માણસને તેને ઈશ્વરે આપેલું જીવન, સમય અને બુદ્ધિનો વ્યાકરણના સૂત્રને ગોખવા જેવાં તુચ્છ વસ્તુમાં ઉપયોગ કરતો જોઈ તે કાણે પ્રોત્સાહિત થઈ શંકરાચાર્ય કહે છે :

ભજ ગોવિંદ ભજ ગોવિંદ

ગોવિંદ ભજ મૂઢમતે ।

સંપ્રાતે સત્ત્વિહિતે મરણે

નહિ નહિ રક્ષતિ ‘દુકૂભૂકરણે’ ॥

ભજ ગોવિંદ ભજ ગોવિંદમુ । (ધ્રુવપદ)

ઓ મૂર્ખ માણસ ! તારી જીતને ઈશ્વરને સોંપી દે, ઈશ્વરના નામનું ગાન કર, ઈશ્વરનો આશ્રય લે, ગોવિંદને શોધ. જ્યારે અનિવાર્ય મૃત્યુ તારો કબજો લે છે ત્યારે વ્યાકરણનું સૂત્ર ‘દુકૂભૂકરણે’ તને બચાવી શકશે નહિ (ધ્રુવપદ)

આ પ્રાસ્તાવિક ઉપદેશ સમજાવે છે : ‘જ્યારે મૃત્યુ આવે છે ત્યારે આ જ્ઞાન તને બચાવી શકતું નથી. માટે, ઈશ્વરનું ભજન કર. તે તને જન્મમરણના ચકમાંથી મુક્ત કરશે અને હુમેશ માટે તને તેના અંધકારમુક્ત ધામમાં જ લઈ જશે.’

યદ્ગરત્વા ન નિર્વર્તને તદ્ધધામ પરમં મમ - ત્યાં ગયા પછી ત્યાંથી પાછા આવવાનું નથી, એવું મારું પરમ ધામ છે. - ગીતા ૧૫.૬. તેને પ્રામ કરવા માટે પ્રવૃત્ત થા. હે માનવ !

દુલ્બમં ત્રયમેવैતદ્ દેવાનુગ્રહહેતુકમુ ।

મનુષ્યત્વં મુમુક્ષુત્વં મહાપુરુષસંશ્રયઃ ॥

આ ગ્રાણ ફક્ત દેવોની કૃપાથી જ મળી શકે છે : માનવતા, મોક્ષ માટેની ઈજ્ઞા અને (આધ્યાત્મિક રીતે) મહાપુરુષનું માર્ગદર્શન-

વિવેકચૂડામણિ-૩

‘પોતાનું ભરણપોષણ અને આજીવિકા રળવા માટે તે કેટલી અદ્ભુત તક ગુમાવે છે. શાશ્વત અને કાણભંગુર વચ્ચેના વિવેક કરવાને બદલે તે તેને ભગવાને આપેલી બુદ્ધિનો ઉપયોગ અને તેના મન તથા હૃદયને ફક્ત આ વ્યાકરણના સૂત્રને ગોખવાના કામમાં જ કરી રહ્યો છે.’ શંકરાચાર્યમાં દયા ઉદ્ભબે છે અને કહે છે : ‘આ જુઓ ! આ ઠીક છે. પણ ઈશ્વરનું ભજન કરો. તમારા મનને ઈશ્વરમાં જોડો. તેમાં જ તમારું મહત્તમ કલ્યાણ સમાયેલું છે.’

આ વિશિષ્ટ ઉપદેશમાં હૃદયપ્રાવક સ્વાભાવિકતા અને સ્વયંસ્ફૂર્તિ રહેલાં છે. તે વૈશ્વિક અપીલ છે, કારણ કે દેખીતી રીતે જ શંકરાચાર્યના કાનોનું ધ્યાન જે વિદ્યાર્થીના રટણે ખેંચ્યું તેણે હજી જીવનમાં પ્રવેશ મેળવ્યો નહિ હોય પણ જીવનમાં પ્રવેશ પામવાની તૈયારી કરતો કોઈ યુવાન માણસ હોવો જોઈએ અને જીવનનો એવો તબક્કો છે કે તે સમયે તેને યોગ્ય માર્ગદર્શન આપવું જોઈએ. ‘ભજ ગોવિંદમુ’ની રચનાનું આ નિર્ણાયક મહત્ત્વ છે. આ માર્ગદર્શન યુવાન માણસને તે જીવનની શરૂઆત કરે છે તે સમયે આપવામાં આવ્યું હતું. શંકરાચાર્ય વિચાર્યુ હોવું જોઈએ : ‘આ જ એવો ખરો સમય છે જ્યારે મનુષ્યને તેના માનવજીવનના ઉચ્ચતર હેતુ માટે, તેના ગંભીર મહત્ત્વ પ્રત્યે અને અહીં તેને, આ ધરતી પર શા માટે

મોકલવામાં આવ્યો છે તે માટેના મહાન કારણ અને લક્ષ્ય પત્યે સભાન-સજીગ કરી દેવો જોઈએ.’

જો તે જીવન વિશેની યોગ્ય સમજ સાથે જીવનમાં પ્રવેશે તો : ‘હું અહીં શા માટે આવ્યો હું ? તેને ઈશ્વરે ક્યા હેતુ માટે અહીં મોકલ્યો છે ?’ આ બધા પ્રશ્નો તેને સમજાયેલા હતો. તે આધ્યાત્મિક જીવન તરફ બેધ્યાન થયા સિવાય સાંસારિક જીવનને અનુસરશે. જ્યારે તે યુવાન છે ત્યારે જ તેને જગાડવાની જરૂર છે. તેણે જ્ઞાનવું જોઈએ કે જીવન એટલે ફક્ત ખાવું, પીવું, ઊંઘવું, કમાવું, થોડાક પૈસા બચાવવા, કુટુંબનું ભરણપોષણ કરી સંસારની માયાની જીળમાં ફસાઈ રહેવું એવું નથી; તેમાં જ જીવન પૂરું થઈ જતું નથી. આ ઉપરાંત ઉપર દર્શાવ્યા પ્રમાણે તેનું મહત્વનું ઉચ્ચતર લક્ષ્ય છે જ તેની સમજણ આપવામાં આવેલી હતો તો તે અજ્ઞાનમાં મરણ પામશે નહિ. અજ્ઞાનમાં જન્મીને આપું જીવન અવિચાર, અવિવેકમાં ગાળીને તેનું મરણ પણ અજ્ઞાનમાં થાય છે.

ને પ્રકારની જ્ઞાન-વિદ્યા

ઉપનિષદોમાં જ્ઞાન વિશે ખૂબ સ્પષ્ટતાથી કહેવામાં આવ્યું છે : ‘વિદ્યાના બે પ્રકાર છે. અપરા-વિદ્યા-નિભન્તર જ્ઞાન અને પરા-વિદ્યા-ઉચ્ચતર જ્ઞાન. અપરા-વિદ્યા તમને ફક્ત થોડીક ક્ષણભંગુર સુવિધાઓ અને સુખચેન આપી શકે અને તમારી સાંસારિક જરૂરિયાતો જેવી કે ભોજન, રહેઠાણ અને કપડાંની સુવિધા આપી શકે પણ તે તમને શોક કે મૃત્યુમાંથી બચાવી શકે નહિ. તે તમને સંસારના દુઃખોથી બચાવી શકે નહિ. તે તમને તાપત્રય-આધિભૌતિક, આધિદૈવિક અને આધ્યાત્મિક, ગ્રણ પ્રકારના તાપ-જેમાં ધરતી પરના બધા જ આત્માઓ શેકાઈ રહેલા છે, તેમાંથી બચાવી શકે નહિ. અપરા-વિદ્યા તમને દુઃખ, શોક, વેદના, નુકસાન વેઠવું, લડાઈ, દ્વેષ, સ્વાર્થ, હિસા વર્ગેરેમાંથી બચાવી શકે નહિ.’

આમ, ઉચ્ચતર જ્ઞાન -પરા વિદ્યા-પ્રામ કરવી વધુ યોગ્ય છે. તે તમને જન્મ-મૃત્યુ-જરા-વ્યાવિના દુઃખોમાંથી મુક્ત કરી શકે છે. તે તમને શાંતિ અને આનંદની અવર્જનીય, અવિચારણીય અને અજોડ

શ્વિતિ નિત્ય તૃપ્તિ આપશે. તે અપરા વિદ્યા કરતાં વધુ મેળવવા યોગ્ય થશે.

ઇંદોગ્ય ઉપનિષદમાં મહાન નારદ ઋષિની એક વાત છે : એક વાર નારદ ઋષિને લાગ્યું કે તેમને મનની શાંતિ ન હતી. તેઓ સતત ઈશ્વરના વિચારમાં રત રહેતા દેવર્ષિ હતા અને ઇતાં તેમને મનની શાંતિ ન હતી એટલે તે આ મહાન સંત સનત્કુમારને મળે છે અને કહે છે :

નારદ : ‘મને મનની શાંતિ નથી.’

સંત : ‘તમે મનની શાંતિ મેળવવા માટે શું શું કર્યું છે ?’

નારદ : ‘મેં બધા જ ધર્મશાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કર્યો છે.’

સંત : ‘તમે શું શીખ્યા છો ?’

નારદ : ‘મેં બધી જ વિદ્યાઓ, કસબો, બધા જ આધ્યાત્મિક ગ્રંથો પર પ્રભુત્વ પ્રાપ્ત કર્યું છે.’

સંત : ‘આ બધાનો તમે ક્યાં અભ્યાસ કર્યો છો ?’ તેનો અનુભવ મેળવવા તમે કેવો પ્રયત્ન કર્યો છો ?’

નારદ પાસે આનો કોઈ જવાબ ન હતો. એટલે તેઓ નમ્રતાથી જણાવે છે : ‘મેં એવું સાંભળ્યું છે કે ‘તરતિ શોકમાત્વવિદ્ય-આત્માનો જ્ઞાનનાર શોકથી પર બને છે.’ (ઇંદો. ઉપ. ૭, ૧, ૩). મહેરબાની કરી મને તે માર્ગ બતાવો.’

સંતે નારદને પરાવિદ્યા બતાવી અને છેલ્લે તેમને કહ્યું : ‘આત્મૈવેદં સર્વમૂ - આ બધું ફક્ત આત્મા જ છે તેમ જ્ઞાનો’ (ઇંદો. ઉપ. ૭, ૨૪, ૨). તમે જે કંઈ મેળવ્યું છે તે ફક્ત એક મોટા બોજા સમાન છે. તેને બાજુમાં ફેંકી દો. સારભૂત ફક્ત એક જ વાત છે અને તે છે ઈશ્વરની હાજરીની, ઈશ્વરની સત્યતાની સભાનતા પામવાની, બાકીનું બધું નકામું છે. ફક્ત ઈશ્વર જ સત્ય છે. આ જગત તો ક્ષણભંગુર દેખાવ માત્ર છે. હું ઈશ્વરથી કદી ભિન્ન નથી. ઈશ્વર મારામાં છે અને ઈશ્વર મારી અંદર છે. હું ઈશ્વરમાં છું. આ સિવાયનું બાકીનું બધું જ્ઞાન નકામું છે, બોજા સમાન છે.

‘ગંધેડો અમૂલ્ય સુખડ, કપૂર, કસ્તુરી, કેસરનો

ભાર વહન કરે તેના જેવું છે. તેને તો ફક્ત ભારનો જ ઘ્યાલ છે. ગધેડા પર શ્રેષ્ઠ ગુણવત્તાવાળું સુખડ, કપૂર, કસ્તુરી કે કેસર લાદું હોય છતાં તેને તો ફક્ત વજનનો જ ઘ્યાલ છે. તેને પોતાની પીઠ પર લદાયેલી વસ્તુના મૂલ્યનો કોઈ જ ઘ્યાલ નથી. તે જ પ્રમાણે જે લોકો ધર્મગ્રંથો, વિદ્વત્તા કે જ્ઞાન અથવા નામ અને કીર્તિ અથવા ફિલસ્ફોઝી અને ઓળખાડા પાછળ લાગેલા છે, તેઓ આ ભારે લાદેલા પશુ, જે તેમાં શું ભરેલું છે તેનાં ઊંચાં મૂલ્યો જાગતા નથી, તેમના જેવા છે.'

માટે શંકરાચાર્ય કહે છે : 'હે ભાઈ, તું સાંસારિક જ્ઞાન મેળવવા પ્રયત્ન કરી રહ્યો છે, ઓ મંદ બુદ્ધિવાળા મૂર્ખ, આ બધું તને કશા જ કામમાં નહિ આવે. ફક્ત એક જ વસ્તુ કામમાં આવશે અને તે છે ઈશ્વર પ્રત્યેની સભાનતા, જે તમારી જાતને તેની સાથે જોડે છે અને તેની સાથેના જોડાશનો વિકાસ કરે છે. આ અસાર સંસારનું એટલું જ સાર-તત્ત્વ છે. આ ક્ષણભંગુર દેખાવની દુનિયાનો તે એકલો જ સાચો સિદ્ધાંત છે.'

શંકરાચાર્ય કહે છે : 'સાંભળો, આ ગોખણપદ્ધી તમને શું આપશે ? શું તે તમને શોક અને દુઃખોના સાગર એવા સંસારમાંથી તેના મૃત્યુ, પુનર્જન્મ અને સદા આવતા શોકોમાંથી મુક્ત કરી શકશે ?'

**પુનરપિ જનનં પુનરપિ ભરણં
પુનરપિ જનની-જઠરે શયનમ् ।**

ઈહ સંસારે બહુદુસ્તારે
કૃપયાડપારે પાહિ મુરારે ॥

ફરી જન્મ, ફરી મરણ અને ફરી ગર્ભશયમાં સ્થાન ! આ ભયાનક અને પાર કરવા મુશ્કેલ એવા સંસારમાંથી હે પ્રભુ, મારું દયા કરીને રક્ષણ કર. (ચર્પટ-પંજરિકા-૮)

અપરાવિદ્યા તમને મુક્તિ આપી શકશે નહિ. હવે જાગ ! તમારી સમગ્ર જાત-તમારા હૃદય, મન, બુદ્ધિ - ને તેને પ્રામ કરવા માટે જોડ-પ્રયત્ન કર. માટે,

તમેવ શરણાં યચ્છ સર્વભાવેન ભારત ।
તત્પ્રસાદાત્ પરાં શાંતિ સ્થાનં પ્રાપ્યસિ શાશ્વતમ् ॥

હે ભારત, સર્વ ભાવથી તેને જ શરણે જા. તેની કૃપાથી તું પરમ શાંતિ અને શાશ્વત પદ પ્રામ કરીશ. (૧૮, ૬૨)

જ્યારે શંકરાચાર્યે આ છોકરાને ઉપરના લક્ષ્યને પૂરેપૂરું ચૂકીને અને ફક્ત સફળ પંડિત કે વિદ્વાન થવામાં જ પોતાની જાતને તલ્લીન કરતો જોયો ત્યારે તેમણે કહ્યું : 'આ શા કામનું છે ? એક દિવસે તમારે જવાનું જ છે. તમે ઈશ્વરસાક્ષાત્કારનું લક્ષ્ય ચૂકી જશો. હું સંસાર કે આજીવિકા મેળવવાના કામને નકામું કે બિનજરુરી ગણતો નથી. ટીક છે. તેને કરો. પણ સાથે સાથે ઈશ્વરનું સ્મરણ પણ કરો. હુમેશાં લક્ષ્યને જાળવી રાખો. પ્રપંચ (સંસાર) અને પરમાર્થ (ઉચ્ચતમ લક્ષ્ય) બંને પ્રવાહોને સાથે રાખો અને તમારા જીવનને ઈશ્વર તરફ વહેતું બનાવો. તમારાં સાંસારિક કામ કરો, તમારી ફરજો બજાવો, તમારાં કર્તવ્યો અદા કરો અને સાથે સાથે ઈશ્વર તરફ આગળ ધપવાની અને બધા પ્રકારે ઈશ્વર પ્રામ કરવા માટેના ઉત્કટ પ્રયત્ન જેવી ઉચ્ચતમ ફરજ પણ બજાવતા રહો.'

તેટલા માટે તે કહે છે : 'આ બાજુ ધ્યાન આપો. તમારી પ્રથમ અને સૌથી વધુ મહત્વની અગ્રતા છે : ભજ ગોવિંદમૂ, ભજ ગોવિંદમૂ, ભજ ગોવિંદમૂ - ગોવિંદનું ભજન કર.'

અહીં, તે એક વિદ્યાર્થીને ચાલુ અપરાવિદ્યાનું જ્ઞાન પ્રામ કરતો જુએ છે. એટલે તે કહે છે, 'ઓ મૂર્ખ ! તું મૂઢાત્મા છે ! વિદ્યાર્થી પોતાના વિકાસ માટે ગંભીરપાણે મહેનત કરતો છોકરો હોવા છતાં શંકરાચાર્ય તેને 'મૂઢમતિ' કહે છે !' તેઓ કહે છે કે તમારા મગજમાં અપરાવિદ્યાનું સાંસારિક જ્ઞાન ભરો તેનો વાંધો નથી, પણ તેની સાથે જ તમને જન્મમૃત્યુ-આવાગમન-ના ચકમાંથી છોડાવનાર પરાવિદ્યાના જ્ઞાનને પ્રામ કરવા માટે ઉત્કટ પ્રયત્ન કરતા રહો. જો તેમ નહિ થાય તો ડગલાબંધ પ્રામ કરેલું સાંસારિક જ્ઞાન મોટા મીંડા સમાન થઈ જશે, કંઈ જ કામનું નહિ રહે.

ભગવાન શંકરાચાર્ય તેમની વિવિધ પ્રકારના જીવનના માનવ અનુભવોની અંતઃપ્રેરણાથી આપણી

સમક્ષ ચિંતન માટે કેટલાંક સાદાં જીવન સત્યો મૂકે છે.
જે ખરેખર ચિંતન કરવા જેવાં છે. જો આપણે આ
ઉપદેશોના માર્ગદર્શન પ્રમાણે જીવન ગાળીશું અને તેણે
વારંવાર સૂચવેલા મહાન લક્ષણા કથન ‘ઓ ભાઈ !
તારા મનને ઈશ્વર તરફ દોર, અને સંસારમાં રહીને
પણ તેને પ્રામ કરવા માટે પ્રયત્ન કર’ તરફ દોરીશ
તો જીવનમાં અનિવાર્યપણે આવતા શોકના પ્રસંગો
તારા પર હુમલો કરી શકશે નહીં.

ભજ ગોવિન્દ ભજ ગોવિન્દ
ગોવિન્દ ભજ મૂઢમતે ।
સંપ્રાતે સત્ત્રાહિતે મરણો
નહિ નહિ રક્ષતિ ‘હુકૂમુકરણે’ ॥
ભજ ગોવિન્દ ભજ ગોવિન્દ....

ઓ મૂઢ બુદ્ધિવાળા ભાઈ ! તું ઈશ્વરને શરણે
થઈ જા, ભગવાનના નામનું ગાન કર, ભગવાનનો
આશ્રય લે ! ગોવિન્દનું ભજન કર. જ્યારે અનિવાર્ય
મૃત્યુ તારી પાસે આવશે ત્યારે વ્યાકરણ સૂત્ર ‘હુકૂમુ-
કરણે’ કદ્દી પણ તારું રક્ષણ કરી શકશે નહિ.

અહીં ‘હુકૂમુકરણે’ એટલે કોઈ પણ સાંસારિક
વસ્તુ. ટૂંકા સમયના ધ્યેયવાળી કોઈપણ સાંસારિક
વસ્તુ આ સાંસારિક જીવનના અનિવાર્ય શોકોને દૂર
કરવા માટે મદદરૂપ થઈ શકશે નહિ. ફક્ત જો તું
તારા સાંસારિક જીવનની સાથે તારા જીવનના
આધ્યાત્મિક પરિમાણની આંતરિક શોધને જોડીશ તો
જ પ્રપંચમાં અને સંસારનાં સુખદુઃખોમાં તું
સર્વદુઃખનિવૃત્તિ ‘પરમાનંદપ્રાપ્તિ’ નિત્યતૃપ્તિ - બધાં
જ દુઃખમાંથી મુક્તિ, પરમાનંદની પ્રાપ્તિ અને
શાશ્વત સંતોષની પ્રાપ્તિ કરી કેવલ્ય મોક્ષ સામ્રાજ્ય
અવસ્થા - અંતિમ મોક્ષની સ્થિતિ - પ્રામ કરી
શકીશ. જીવનનું આ જ લક્ષ્ય છે. સામાન્ય માણસ
માટે, દરેક માણસ માટે શંકરાચાર્યના આ ‘ભજ
ગોવિન્દમ્’ની રચનાનો હેતુ છે. તે દરેક મનુષ્યની
વેદાંતની ફિલસૂઝી છે. તે દરેક મનુષ્ય માટે જીવનનું
માર્ગદર્શન, જીવનના મહાપથ પર ચાલવા માટે તેને
માટેનો પ્રકાશ છે.

□ ‘Bhaja Govindam’માંથી સાભાર અનુવાદ

નैવ વિશ્વસિતવ્ય
સ્તોકેऽપિ કષાયશે...

વિશેષાવશ્યક ભાષ્ય
આચાર્ય વિજયરત્નસુંદરસૂર્યિજુ

કબૂલ,
ચિનગારી બહુ નાની છે પણ એટલા માત્રથી
અનાથી અસાવધ રહેવું પરવડે તેમ નથી; કારણ
કે અનામાં દાવાનળ પેદા કરવાની પાશવી ક્ષમતા
પડી છે.

કબૂલ,
શરીરમાં પેદા થયેલો રોગ સાવ મામૂલી છે પણ
એટલા માત્રથી અના પ્રત્યે આંખમીંચામણાં
કરવાં પરવડે તેમ નથી; કારણ કે એ મરણની
આમંત્રણ પત્રિકારૂપ બની શકે તેમ છે.

કબૂલ,
કષાય આજે નાનકડી માત્રામાં છે, પાપનું કદ
આજે બહુ નાનું છે, પ્રમાદનું સેવન આજે અત્યંત
અલ્પ છે છતાં એની ઉપેક્ષા કરવા જેવી નથી,
કારણ ? એ નાનકડો કષાય પણ મરણ વખતની
સમાધિ બગાડી શકે છે, સદ્ગતિની સંભાવના
પર પૂર્ણવિરામ મૂકી શકે છે, અનંત સંસાર
પરિભ્રમણનું રિઝર્વેશન કરી શકે છે !

પ્રભુ !

આપે સાપોલિયા જેવા નાનકડા કષાય
સેવની પણ ના પાડી છે, અને અમે કોષ્ટા સર્પ
જેવા જીલિમ કષાયોના ખોળામાં મસ્તક મૂકીને
નિશ્ચિતતાથી સૂઈ ગયા છીએ ! આપની કરુણા
નજર જ અમને આ ત્રાસમાંથી છુટકારો
અપાવી શકે !

□ ‘પ્રભુ વિર કહે છે’ માંથી સાભાર

મનાચે શ્લોક - મનોબોધ

- શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી

આપણે ભલે શરીરને નાશવાન, ક્ષાણભંગુર, અનિત્ય, અશાશ્વત વગેરે કહીએ; પરંતુ આ શરીરમાં જ આપણો આત્મા વસેલો છે. આ આત્માથી જ આપણો ઉજળા છીએ. આત્માને રાગ-દ્રેષ કે કામ-કીધ નથી. વિષય કે વાસના નથી, પરંતુ આપણે તો છે જ ! ત્યારે આત્માથી પૃથ્ર આપણું જે અસ્તિત્વ છે, તેને જાણવું જોઈએ. તે કોણ જાણે ? તેને આત્મા જ જાણે. ભર નિદ્રામાં આવેલાં સ્વખને જ સાચું જાણી સ્વખનમાં જ કોણ સુખી કે દુઃખી થાય છે ? તે આત્મા જ થાય છે ? ના આત્મા તટસ્થ છે. તે આ બધી માયાજળથી ભિન્ન છે. છતાં આપણે માન અપમાન દંભ કે કપટના તાણાવાણા વચ્ચે વિંટળાઈ જઈએ છીએ. આ બધાંની સમજ ગીતાના તેરમા અધ્યાય ક્ષેત્રક્ષેત્રજ્ઞવિભાગ યોગમાં આપી છે. ક્ષેત્ર એટલે આ શરીરક્ષેત્ર. ક્ષેત્રજ્ઞ એટલે આ શરીરને જાણનારો.

અહીં આ અધ્યાયમાં આઈમાથી બારમા શ્લોકમાં સાધકની સાધના માટે આવશ્યક પાયાની વાતો કરવામાં આવી છે. કહું છે, ‘માનની ઈચ્છાનો લોપ, દાંબિકતાનો અભાવ, અહિંસા (પ્રાણીમાત્રાને કોઈ પણ રીતે ન સત્તાવવું તે), ક્ષમાભાવ-શાંતિ, (મન અને વાણીની શાંતિ) સરળતા, આચાર્યોપાસના શ્રદ્ધા-ભક્તિ સહિત ગુરુની સેવા, અંતર્ભાવી પવિત્રતા (સત્યતાપૂર્વક શુદ્ધ વ્યવહારથી દ્રવ્યના અને દ્રવ્ય વડે ખરીદાયેલા અન્ધથી, આહારથી તેમ જ યોગ્ય રીતભાતથી અને વર્તનથી, આચયરણોની અને પાણી તતા માટી વગેરેથી કરાયેલી શરીરની શુદ્ધિને બાહ્યરની શુદ્ધિ કહે છે. રાગ-દ્રેષ, કપટ વગેરે વિકારોનો નાશ થઈ અંતઃકરણ શુદ્ધ થાય, તેને અંતરની શુદ્ધિ કહેવામાં આવે છે.) સ્થિરતા, અને આત્મ સંયમ.’

‘વિષયોમાં વિરક્તિ, અહંતાનો અભાવ, તેમ જ જન્મ, મૃત્યુ, જરા(વૃદ્ધત્વ) તથા શરીરબ્યથામાં દોષદિષ્ટથી જોવું.’

‘સર્વત્ર ઉદાસીનતા, પુત્ર, સ્વી, ગૃહ ઈત્યાદિમાં પૂર્ણ અનાસક્તિ અને ઈષ્ટ કે અનિષ્ટ કાંઈ પણ ગ્રામ

થાય, તો પણ પોતાના ચિત્તનું સમાધાન નિરંતર અવિચણ રાખવું.’

‘ઈશ્વરમાં અનન્ય ભાવયુક્ત નિર્દ્દીષ ભક્તિ હોવી, એકાંતવાસ પર પ્રેમ અને લોકસમુદ્દાયમાં રહેવા પ્રત્યે અપ્રીતિ હોવી.’

‘અધ્યાત્મજ્ઞાનમાં નિમગ્ન રહેવું તથા પારમાર્થિક જ્ઞાનનો સાક્ષાત્કાર થવો; આ લક્ષણો જ્ઞાનપ્રાપ્તિ કરાવી આપનારાં છે. એટલા માટે એમને જ્ઞાનનિષ્ઠની સંજ્ઞા પ્રાપ્ત થઈ છે. તેથી વિપરીત જે કંઈ હોય તેને અજ્ઞાન કહેવામાં આવે છે.’

ગીતાના બારમા અધ્યાયમાં ભક્તનાં લક્ષણોનું વર્ણન કરતાં પણ ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ કૃપા કરીને કહે છે કે, ‘જે કોઈનો પણ દ્રેષ કરતો નથી, જે સર્વ ભૂતમાત્રનો મિત્ર છે, જે દયાળું છે; જે મમત્વશૂન્ય છે, જે નિરહંકાર છે; જેને સુખ અને દુઃખ એ બંને - ઉભય સમાન છે, તથા જે ક્ષમાવાન છે. જે સર્વદા સંતુષ્ટ છે, જે સ્થિર ચિત્ત છે, જેના મનનો સંયમ થયેલો છે, જેનો નિશ્ચય બળવાન છે; અને જેણે પોતાનું મન તથા બુદ્ધિ મને અર્પણ કર્યા છે, એવો જે મારો ભક્ત છે, તે મને પ્રિય છે.’

‘જેનાથી લોકોને ઉદ્દેગ થતો નથી, તે ન મળવાથી બેદ પામતો નથી, તેનો વિયોગ થતાં શોક કરતો નથી અને તેની પ્રાપ્તિની ઈચ્છા ધરાવતો નથી તથા શુભાશુભ કર્મોનો ત્યાગ કરે છે અને મારી ભક્તિ કરે છે, તે મને પ્રિય છે.’

‘જે ઈષ્ટ વસ્તુના લાભથી હર્ષ પામતો નથી, તે ન મળવાથી બેદ પામતો નથી, તેનો વિયોગ થતાં શોક કરતો નથી અને તેની પ્રાપ્તિની ઈચ્છા ધરાવતો નથી તથા શુભાશુભ કર્મોનો ત્યાગ કરે છે અને મારી ભક્તિ કરે છે, તે મને પ્રિય છે.’

‘જે શત્રુ અને મિત્રની સાથે સમાનતાથી વર્તે છે, જે માન અને અપમાનને સમાન ગણે છે. જે શીત અને ઉષણ તથા દુઃખ કે સુખને એક જ સરખાં માને છે, છતાં કોઈ પણ વસ્તુમાં આસક્તિ દરાવતો નથી.’

‘જેને નિંદા અને સ્તુતિ સમાન છે, જે મૌન

ધારણ કરે છે, યદ્યક્ષયા જે કંઈ પ્રામ થાય તેથી જ સંતુષ્ટ રહે છે, જેનું કોઈ પણ સ્થાન નિશ્ચિત હોતું નથી, જેની બુદ્ધિ સ્થિર હોય છે અને જે મારી ભક્તિ કરે છે તે મનુષ્ય મને પ્રિય છે.' (ગીતા : અધ્યાય ૧૨ : શ્લોક

નસે અંતરી કામકારી વિકારી
ઉદાસીન જે તાપસી બ્રહ્મચારી ।
નિવાલા મની લેશ નાહીં તમાચા
જગ્યો ધન્ય તો દાસ સર્વોત્તમાચા ॥૫૦॥
તેના અંતકરણમાં અનેક વિકાર ઉત્પત્ત કરનાર
કામ નથી હોતો. તે ઉદાસીન હોય છે, બ્રહ્મચારી હોય
મદેં મત્સરેં સાંડિલી સ્વાર્થબુદ્ધિ
પ્રપંચીક નાહીં જ્યાતે ઉપાધી ।
સદા બોલણોં નમ્ર વાચા સુવાચા
જગ્યો ધન્ય તો દાસ સર્વોત્તમાચા ॥૫૧॥
તે મદ, મત્સર અને સ્વાર્થબુદ્ધિથી ઘૂટેલો હોય
છે; જેને પ્રપંચવાળી ઉપાધિ હોતી નથી, તે સર્વ સાથે
કમી વેળ જો તત્ત્વચિંતાનુવાદેં
ન લિંપે કદા દંભવાદેં વિવાદેં ।
કરી સુખસંવાદ જો ઉગમાચા
જગ્યો ધન્ય તો દાસ સર્વોત્તમાચા ॥૫૨॥
તે તત્ત્વચિંતન અને તેનો અનુવાદ એટલે
વ્યાખ્યાન-ગ્રવચન કરવામાં પોતાનું આયુષ્ય નિર્ગમન
કરે છે; દાંબિકપણાનો વાદ અથવા વિતંડવાદનો
સદા આર્જવી પ્રીય જો સર્વ લોકીં
સદાસર્વદા સત્યવાદી વિવેકી ।
ન બોલે કદા મિથ્ય વાચા ત્રિવાચી
જગ્યા ધન્ય તો દાસ સર્વોત્તમાચા ॥૫૩॥
તે સદા આર્જવી, સર્વને પ્રિય, સદા સત્યવાદી,
વિવેકી, ત્રિ એટલે ત્રણ વાર એ ત્રિશણ દઢપણું,
સદા સેવિ આરણ્ય તારણ્યકાળીં
મિળેના કદા કલ્પનેચેન મેળો ।
ચળેના મની નિશ્ચયો દઢ જ્યાચા
જગ્યો ધન્ય તો દાસ સર્વોત્તમાચા ॥૫૪॥
તે પોતાની તરુણ-અવસ્થામાં સદા અરણ્યે
એકાંતમાં વસે છે અને તે કલ્પનાના સંગરુપી મેળામાં
અર્થાત્ અનેક દેવો વિશેની કલ્પના કરવામાં ભળતો
નસે માનસીં નાન્ય આશા દુરાશા
વસે અંતરીં પ્રેમપાશા પિપાશા ।

૧૩ થી ૧૮)

આ જ ઉપરોક્ત સર્વે વાતોનો સાર મનાચે
શ્લોકોના આ કમમાં શ્લોક ૫૦ થી ૫૬ સુધી
વર્ણવવામાં આવેલો છે.

નહિ અંતરે કામ નાના વિકારી
ઉદાસીન જે તાપસી બ્રહ્મચારી;
કર્યો ચિત્ત ના લેશ તિમિરનો તો
જગે ધન્ય તે દાસ સર્વોત્તમીનો.

છે; તેમ જ તેના ચિત્તમાં અજ્ઞાન તો લેશ પણ ન હોઈ
તે ઠરેલો છે; અર્થાત્ તે પરમ સમાધાન પામેલો હોય છે.

છૂટ્યો સ્વાર્થથી મત્સરેથી મદેથી,
નહિ કલેશ જેને પ્રપંચી ઉપાધિ;
સદા બોલતો નમ્ર ને મિષ્ટ વેણો
જગે ધન્ય તે દાસ સર્વોત્તમીનો.

નમ્ર અને મધુર વાણી બોલે છે.

વહે આયુ તો તત્ત્વચિંતાનુવાદે,
કરી લિસ ના દંભવાદે વિવાદે;
કરે સુખસંવાદ માયાપતિનો,
જગે ધન્ય તે દાસ સર્વોત્તમીનો.

તો તેને સ્પર્શ પણ નથી. માયાપતિ એટલે મૂળ
પુરુષ-બ્રહ્મના સંબંધમાં તે શાંતપણો સુખરૂપ સંવાદ
કરે છે.

સદા આર્જવી પ્રિય જે સર્વમાંહી,
સદાસર્વદા સત્યવાદી વિવેકી;
ન મિથ્યા ત્રિવાચા કદી બોલવાનો,
જગે ધન્ય તે દાસ સર્વોત્તમીનો.

નિશ્ચિતપણું બતાવવાનો અર્થ છે. તે કદી પણ મિથ્યા
વાણી બોલતો નથી.

અરણ્યે વસે નિત્ય તારણ્ય કાળે,
ભળે ના કદી કલ્પના સંગ મેળે;
ચળે ના મને નિશ્ચયે જે દઢાણો
જગે ધન્ય તે દાસ સર્વોત્તમીનો.

નથી; તે સદા નિર્વિકલ્પ બ્રહ્મના ચિંતનમાં જ મળન
રહે છે, તેનો પરમાત્માના સ્વરૂપ સંબંધી નિશ્ચય અટળ
હોય છે.

નહિ મંનમાં દુષ્ટ આશા નિરાશા
વસે અંતરે પ્રેમ આશાપિપાસા.

ઋણી દેવ હા ભક્તિભાવેં જ્યાચા
 જગી ધન્ય તો દાસ સર્વોત્તમાચા ॥૫૫॥
 તેના મનમાં સ્વાર્થની કૃદ્ર આશા હોતી નથી,
 તે ભગવત્પ્રેમનો તૃષ્ણાતુર હોય છે અને તેનો ભક્તિભાવ
 દિનાચા દ્યાળુ મનાચા માયાળુ
 સ્નેહાળુ કૃપાળુ જની દાસપાળુ ।
 તથા અંતરી કોધ સંતાપ કેચા
 જગી ધન્ય તો દાસ સર્વોત્તમાચા ॥૫૬॥
 તે દીનજનો પ્રત્યે દ્યાળુ, મનમાં માયાળુ
 એટલે સૌમ્ય કે નભ્ર, સ્નેહ, કૃપા, અનુકૂળા એ
 સર્વ તેનો હોય છે. સુખ-શીતળ આવા
 ગીતાજીનો સોળમો અધ્યાય દૈવાસુર સંપદ
 વિભાગ છે. તેમાં દેવી ગુણોનું વર્ણન પ્રથમ અઢી
 શ્લોકમાં કરવામાં આવ્યું છે.
 અભયં સત્વસંશુદ્ધિજ્ઞાન-યોગ-વ્યવસ્થિતિः ।
 દાનં દમશ્ચ યજશ્ચ સ્વાધ્યાયસ્તપ આર્જવમ् ॥
 અહિસા સત્યમકોધસ્ત્યાગઃ શાન્તિરપૈશુનમ् ।
 દ્યા ભૂતેષ્વલોલુપ્તં માર્દવં હીરચાપલમ् ॥
 તે જ ક્ષમા ધૃતિઃ શૌચમદ્રોહો નાતિમાનિતા ।
 ભવન્તિ સમાહં દેવીમભિજ્ઞાતસ્ય ભારત ॥
 (ગીતા ૧૬:૧.૨.૩)

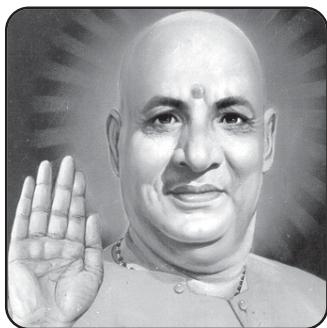
આ દેવી ગુણો છે. સંત રામદાસજીએ મનાચે
 શ્લોકના આજના આખ્યાનમાં આ દિવ્ય ગુણોનું વહન

ઋણી દેવ આ ભક્તિ ભાવેથી જેનો;
 જગે ધન્ય તે દાસ સર્વોત્તમીનો.
 એવો તો ઉત્કટ હોય છે કે જેના બણે દેવ તેના ઋણી
 થાય છે.
 દીનોનો દ્યાળુ મનેથી માયાળુ,
 કૃપા સ્નેહધારી જને દાસ વાળુ;
 ઉરે તેહને કોધ સંતાપ શાનો ?
 જગે ધન્ય તે દાસ સર્વોત્તમીનો.
 અંતઃકરણમાં કોધ સંતાપનો ઉષ્ણ વાયુ ક્યાંથી
 હોય ? આવા સર્વોત્તમ શ્રીરામના ભક્તાને ગર્ષે
 લોકમાં ધન્ય છે.
 કરવાની જ હાકલ કરી છે. સંત પૂર્વના હોય કે
 પશ્ચિમના. બાધા મરાઈ હોય કે ગુરુમુખી. આ બધા
 સંતોનું કથન એક જ હોય છે. કારણ સત્ય એક જ
 છે. શ્રીમદ્ ભાગવતજ્ઞમાં ધર્મનાં લક્ષણ અને
 કપિલોપાદ્યાનમાં કથિત યમનિયમનું વિવેચન અથવા
 તો શ્રીરામચરિત માનસના તુલસી એક જ વાત કહે
 છે...
 કામકોણ મદ માન ન મોહા, લોભ ન છોભ ન રાગ ન દ્રોહા ।
 જીનું દંબ કપટ નહીં માયા તિનું હદ્ય બસહું રધુગાયા ॥
 શ્રીરામજીએ પણ માનસમાં કહ્યું છે, ‘મોહે છલ
 ચીદ ન ભાવા.’ માટે સરલ બનીએ, સરસ બનીએ
 અને ધન્ય થઈએ. ઊં શાંતિ. (કમશઃ)

- ૧૮મો યોગશિક્ષક તાલીમ શિબિર તા. ૧૧ મેથી ૩૦ મે, ૨૦૦૬**
- (૧) જેમને યોગાસનો આવડતાં હોય, નિયમિત કરતા હોય અને બીજા લોકોને વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિસર શિખવવામાં રૂચિ હોય, જેમનું વય ૨૦થી વધુ હોય ૬૦થી ઓછું હોય - અંગેજ માધ્યમમાં શિક્ષણ અપાશે, તે માટેની તૈયારી હોય, ગ્રેજ્યુએટ થયેલા હોય, તેઓ સૌ આ આવાસીય યોગશિક્ષણ-શિક્ષક તાલીમ શિબિરમાં જોડાઈ શકે છે.
 - (૨) તા.૧૦મી મેની સાંજે શિવાનંદ આશ્રમ અમદાવાદ પહોંચી જવાનું રહેશે.
 - (૩) તા.૩૦મી મેની સાંજે પૂર્ણાહુતિ પછી જઈ શકાશે.
 - (૪) યોગાસનો, પ્રાણાયામ, કિયા, મુદ્રા, બંધ, ઉપરાંત શરીરવિજ્ઞાન અને આરોગ્ય શાખમાં કાર્ડિયોલોજીસ્ટ, ઓર્થોપેડિક સર્જન, ડાયાબિટોલોજીસ્ટ, પેથોલોજીસ્ટ, ગાયનેકોલોજીસ્ટ, ડાયેટીશિયન, ફિઝિશિયન, મેનેજમેન્ટ એક્સપર્ટ, પાતંજલ યોગદર્શન, ગીતા, રૈકી વગેરેનું પ્રશિક્ષણ દરરોજ અધિકારી શિક્ષકો દ્વારા આપવામાં આવશે. તેની લેખિત-પ્રેક્ટિકલ પરીક્ષાઓ થશે. પ્રશિક્ષણને અંતે ગુજરાત યુનિવર્સિટીને માન્ય પ્રમાણપત્ર આપવામાં આવશે.
 - (૫) રહેવા, અભ્યાસક્રમ અને ભોજન પેટે રૂ.૭૫૦૦/- આપવાના રહેશે. તે જમા કરાવીને તા.૦૫મી મે ૨૦૦૬ પહેલાં રજીસ્ટ્રેશન કરાવી લેવું જરૂરી રહેશે. પ્રવેશપત્ર વેબસાઈટ પરથી મેળવી લેવું. www.divyajivan.org સંપર્ક સેકેટરી, શિવાનંદ આશ્રમ, જોધપુર ટેકરી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫. ફોન : ૦૭૯-૨૬૮૬૧૨૩૪, ટેલીફોન : ૨૬૮૬૨૩૪૫. E-mail : sivananda_ashram@yahoo.com

શિવાનંદ કથામૃત

ગુરુદેવ સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજને આનંદ કુટીર હથીકેશમાં મળવા માટે અનેક આંતુકો, મુલાકાતીઓ અને ભક્તો આવતા. તેઓ ગુરુદેવને વિવિધ વિષયો પર અનેક પ્રકારના પ્રશ્નો પૂછતા. ગુરુદેવ તેનો યોગ્ય જવાબ આપતા. આ પ્રશ્નો તથા તેના જવાબ ગુરુદેવની સાથે રહેતા સંન્યાસી શિષ્યો ચીવટપૂર્વક નોંધી લેતા. આ નોંધ એટલે શિવાનંદ કથામૃત. તેમાં ઘડી વ્યક્તિઓનો ફાળો છે. મુખ્ય ફાળો સ્વામી વંકટેશાનંદનો છે. આ ઉપરાંત સ્વામી શિવાનંદ હદ્યાનંદ, સ્વામી ચૈતન્યાનંદ, સ્વામી ગુરુશરણાનંદ, સ્વામી પરમાનંદ તથા બીજાઓએ સેવા આપી હતી.]

અંતનાઈ

મેં અંદરથી નાદ સાંભળ્યો : “શિવ, જાગ્રત થા !
અને તારા જીવનના પાત્રને આ અમૃતથી ભરી દે;
તેને બધાની સાથે વહેંચ,
હું તને તે માટે બળ, શક્તિ, સામર્થ્ય અને જ્ઞાન આપીશ.”
હું તેના આદેશને અનુસર્યો;
તેણે પાત્રને ભરી જ દીધું;
અને મેં તે બધાને વહેંચ્યું. - શિવાનંદ

કથાનક-૨ (ii)

આસક્તિ

એક વૃદ્ધ માણસ આશ્રમમાં વાનપ્રસ્થ તરીકે રહેતો હતો. એક દિવસે તેને એવો તાર મળ્યો કે તેની સૌથી મોટી પુત્રી ખૂબ માંદી હતી. તે ગુરુદેવ પાસે ગયો અને કહ્યું : ‘સ્વામીજી, મને હમણાં જ સમાચાર મળ્યા છે કે મારી મોટી પુત્રી ગંભીર માંદગીમાં છે. મારે તેને જોવા માટે જરૂર છે.’

ગુરુદેવે સ્મિત કરતાં કહ્યું : ‘બલીનમાં ઘણી પુત્રીઓ માંદી છે.’ અને પોતાના બોલવાની તે વૃદ્ધ ઉપર શું અસર થાય છે તે જોઈ ગુરુદેવે ઉમેર્યું : ‘પણ તમને બલીન જવાની ઈચ્છા થતી નથી.’

વૃદ્ધ માણસ ગુરુદેવને સમજી શક્યો નહિ. ગુરુદેવે સમજાવતાં કહ્યું : ‘આ છોકરી જેને તમે તમારી માંદી પુત્રી કહો છો, તેવી ઘણી છોકરીઓ દુનિયાના વિવિધ ભાગોમાં માંદગીના બિછાને છે. તમે તેમની કોઈ ચિંતા કરતા નથી, પણ તમે આ જ છોકરી (તમારી દીકરી)ની ચિંતા કરો છો. શા માટે ? કારણ કે તમારી જાતની ઓળખાણ શરીરના સંબંધ દ્વારા છે અને તમને લાગે છે : ‘હું તેનો બાપ છું, તે મારી પુત્રી છે.’ આ અજ્ઞાન છે. આ મોહ છે.’

તે પુરુષે કબૂલ કરતાં કહ્યું : ‘હા, સ્વામીજી, મને આસક્તિ છે.’

ગુરુદેવ કહ્યું : ‘આ આસક્તિ જ જન્મ-મરણનું કારણ છે.’

માનસિક શાંતિ માટે દિવ્ય નામ

શ્રી બ એ ગુરુદેવને તેમને માનસિક શાંતિ નથી તેવી ફરિયાદ કરી અને તે માટે ઉપાય પૂછ્યો.

ગુરુદેવે કહ્યું : ‘જપ કરો.’

શ્રી બ એ કહ્યું : ‘હાલ હું કેટલાંક વર્ષોથી જપ કરતો આવ્યો છું.’

ગુરુદેવે જવાબ આપતાં કહ્યું : ‘તો પછી તેનો તમને કોઈ ફાયદો મળવો જોઈએ.’ ગુરુદેવે આગળ કહ્યું : ‘ઈશ્વરમાં તમારી શ્રદ્ધાને દઠ કરો. જપ વધુ ગંભીરતાથી કરો. દિવ્ય નામ બધાં દુઃખોને નિવારવા માટે અને શાંતિ આપવા માટે પૂરતું શક્તિશાળી છે. જપ ચાલુ રાખો. ભગવાન તમને આશીર્વાદ આપે. બધું જ સરસ થઈ જશે.’

શબ્દોથી મુક્તા તરફ

આશ્રમના બે સભ્યો ગરમ શબ્દો દ્વારા જઘડતા હતા. ગુરુદેવે તે જોયું, ધીમેથી ટીકા કરતાં કહ્યું : ‘હાલ તેઓ શબ્દોથી લડે છે, પછી તેઓ એકબીજાને મુક્તા મારી લડશે.’ અને હસી પડ્યા.

મંત્રમાં શક્તા જરૂરી

એક માણસ તેના પુત્ર સાથે આશ્રમમાં આવ્યા

અને એક રાત્રી રહ્યા, બીજા દિવસે સવારે બંને ઓફિસમાં ગુરુદેવનાં દર્શન માટે આવ્યા. પિતાએ ગુરુદેવને લાંબા સમયથી ફેફળ રોગથી રીબાતા પોતાના પુત્રના રોગને નિવારે એવા કોઈ યોગી માટે પૂછ્યું. અત્યાર સુધીમાં કરેલી કોઈ દવા ઉપયોગી નીવડી નથી તેમ જણાવ્યું. તેણે ગુરુદેવને પણ આ રોગ માટે ઉપાય શોધવા વિનંતી કરી.

ગુરુદેવ કહ્યું : ‘હું આવા કોઈ યોગીને જાણતો નથી, પણ હું તમને એક મંત્ર જપ કરવા માટે આપું છું. તે સર્વોત્તમ દવા છે. તેનાથી ફક્ત તંદુરસ્તી અને લાંબું જીવન જ મળશે તેવું નથી, સાથે મુક્તિ પણ અપાવશે. તે ભગવાન શિવનો મંત્ર છે.’

પછી ગુરુદેવે મહા મૃત્યુંજ્ય મંત્ર લખેલી પત્રિકા આપી અને પોતે બે વાર મંત્ર બોલી ગયા.

આગામી ભાઈએ તેનો આદરપૂર્વક સ્વીકાર કર્યો. છતાં, થોડા સમય પછી તેમણે ફરીથી ગુરુદેવને તેના રોગની દવા માટે કોઈ યોગી માટે પૂછ્યા કરી.

ગુરુદેવ કહ્યું : ‘હું જાણતો નથી. મહા મૃત્યુંજ્ય મંત્રનો પ્રયોગ કરો. તમે તેનું રટણ કરી શકો છો. તમારો પુત્ર પણ કરી શકે છે.’

પછી ગુરુદેવ મૌન રહ્યા. પિતા-પુત્રે ગુરુદેવને પ્રણામ કર્યા અને નીકળી ગયા.

પાછળથી ગુરુદેવ કહ્યું : ‘કદાચ તેને મંત્રમાં શ્રદ્ધા ન હતી. લોકોને શ્રદ્ધા હોતી નથી અને જ્યારે તેઓ સાજા થતા નથી ત્યારે મંત્રનો વાંક કાઢે છે. ફક્ત જેમના પર ભગવાનની કૃપા છે અને ભગવાન જેને સારા કરવાનું ઈશ્યે છે તેમને જ શ્રદ્ધા થાય છે અને તેઓ અદ્ભુત રીતે સારા પણ થઈ જાય છે.’

સાચો માર્ગ

એક યુવાન આવ્યો અને ગુરુદેવને નમન કરી તેમની પાસે ઊભો રહ્યો.

ગુરુદેવ : ‘તમે ક્યાંથી આવો છો ?’

યુવાન : ‘બેંગલોરથી.’

ગુરુદેવ : ‘તમે વિદ્યાર્થી છો કે ઓફિસર છો ?’

યુવાન : ‘મેં માઈસોર યુનિવર્સિટીની ઇન્ટરમિડીયેટ પરીક્ષા પાસ કરી છે. મારે અહીં થોડાક દિવસ રહેવું છે અને જો મને આ જગા અનુકૂળ લાગે તો મારે અહીં કાયમ માટે રહેવું છે.’

ગુરુદેવ : ‘પાછા જાઓ અને તમારો અભ્યાસ ચાલુ કરો.’

યુવાન કંઈ બોલ્યો નહિ. તેને આશ્રમમાં રહી સાધના કરવાની કોઈ દફ ઈશ્ય ન લાગી. તેના ચંચળ સ્વભાવને અગમ્ય રીતે જાણી ગુરુદેવે તેને સાચો માર્ગ બતાવ્યો.

આગામા જરૂરના સંસ્કાર

કોઈ એક છોકરો ધેરથી નાસીને શિવાનંદાશ્રમ આવ્યો હતો. થોડાક દિવસ પછી તેના પિતા પણ આશ્રમમાં તેની શોધમાં આવ્યા.

ગુરુદેવે કહ્યું : ‘ધરમાંથી કોઈ જતું રહ્યું હોય તો લોકો માની લે છે કે તે શિવાનંદ આશ્રમ ગયું હશે અને તેની શોધ માટે અહીં આવે છે.’

છોકરાના પિતા તરફ ફરીને ગુરુદેવે પૂછ્યું : ‘તમે કેવી રીતે જાણ્યું કે તમારો પુત્ર અહીં છે ?’

પિતાએ કહ્યું : ‘ફક્ત ઈશ્વરની કૃપાથી, તેને આપનાં લખેલાં પુસ્તકો વાંચવાની ટેવ હતી.’

ગુરુદેવે કહ્યું : ‘તો મને લાગે છે કે મારે ગમે તેને પુસ્તકો મોકલવાં જોઈએ નહિ.’

પિતાએ કહ્યું : ‘સ્વામીજી, આપનાં પુસ્તક સિકંદરાબાદમાં વ્હીલરના બુકસ્ટોલ પર વેચાય છે.’

વધુમાં તેમણે કહ્યું : ‘મારા પુત્રે ઈન્ટરમિડીયેટની પરીક્ષા આપી છે અને તે તેજસ્વી વિદ્યાર્થી હોવાથી તેને બે સ્કોલરશીપ પણ મળે છે.’

પછી ગુરુદેવે કહ્યું : ‘મેં તેને ક્યારાનુંયે વેર પાછા જઈ ભાગવાનું ચાલુ કરવાનું કહી દીધું છે. છતાં, તમારા પુત્રના નિમિત્તે તમને પવિત્ર ગંગામાં સ્નાન કરવાનો લાભ મળ્યો છે.’

પિતાએ કહ્યું : ‘ફક્ત ગંગા સ્નાનનો જ નહિ, આપના દર્શનનો પણ લાભ મળ્યો.’

છોકરા તરફ ફરી ગુરુદેવે આદેશ આપ્યો : ‘જાઓ અને તમારો અભ્યાસ પૂરો કરો, તમારાં માબાપની સેવા કરો.’

છોકરાના પિતાએ વચ્ચે જ કહ્યું : ‘સ્વામીજી, તેને પોતાનાં માબાપની સેવાનું મહત્વ સમજાવો. માબાપ પછી જ ગુરુ આવે છે - માતૃ દેવો ભવ, પિતૃ દેવો ભવ, આચાર્ય દેવો ભવ - માતા તારો ભગવાન છે, પિતા તારો ભગવાન છે, ગુરુ તારો ભગવાન છે.’

સ્વામીજીએ તેનો સ્મિત સાથે જવાબ આપતાં કહ્યું : ‘હું પણ માતા નાસ્તિ, પિતા નાસ્તિ - તમારે પિતા નથી, માતા નથી એમ શીખવું છું પણ તે ત્યાગની ભાવનાથી આવેલા આધ્યાત્મિક જિજ્ઞાસુ માટે છે.’

પછી છોકરા તરફ ફરીને ગુરુદેવે કહ્યું : ‘માતા નાસ્તિ, પિતા નાસ્તિ-ની આજ્ઞા ફક્ત જેને વૈરાગ્ય પ્રાપ્ત થયો હોય તેને માટે છેલ્લે છે, હાલ નહિ. માટે પાછા જાઓ અને તમારાં માબાપની સેવા કરો.’

છોકરાના પિતાને ઉદ્દેશીને ગુરુદેવે કહ્યું : ‘જ્યાં સુધી તે ધંધે ન વળે ત્યાં સુધી તેને પરણાવવાની ઉત્તાવળ કરશો નહિ, કારણ કે તે આમ પાછો નાસી જાય તો તો સામો પક્ષ તમને દોષ આપે. લોકો તેમના આગલા જન્મોના સંસ્કાર પ્રમાણે વર્તતા હોય છે. જો છોકરા પર સંન્યાસનાં સંસ્કાર હશે તો તેને ગૃહસ્થી બનાવવાનો આગ્રહ કરવાનો કોઈ અર્થ નથી.’

ઈશ્વર માટે સમય રાખો

એક પ્રૌઢ વયના પત્ની સાથે આવેલા ગૃહસ્થને ગુરુદેવે પૂછ્યું : ‘તમે જપ કરો છો ?’

તેણે કહ્યું : ‘હા સ્વામીજી, હું દરરોજ દસ મિનિટ જપ કરું છું.’

ગુરુદેવે કહ્યું : ‘દિવસમાં કેટલા કલાક છે ? અને તમે તો ઈશ્વરને ફક્ત દસ મિનિટ જ આપો છો.’

ગૃહસ્થે કહ્યું : ‘મારે ઓફિસમાં નોકરી કરવાની હોય છે. હું ઘેરથી સવારે ૯-૦૦ વાગે નીકળી જાઉં છું અને સાંજે બરાબર ૮-૦૦ વાગે પાછો આવું છું.’

ગુરુદેવ : ‘ધારો કે આમાંથી થોડોક સમય ઈશ્વર માટે આપો તો.’

ગૃહસ્થ : ‘હું કુટુંબની સેવા કરું છું.’

ગુરુદેવ તેમની પત્ની તરફ જોઈને પૂછ્યું : ‘તે એમ કહે છે કે તે તેમના કુટુંબની સેવા કરે છે ?’

પત્ની : ‘હા, તેઓ કુટુંબની સેવા કરે છે, પણ હું ઈશ્વરની સેવા કરું છું. હું જપ અને પ્રાણાયામ કરું છું.’

ગૃહસ્થ તરફ જોઈને ગુરુદેવ બોલ્યા : ‘તો પછી તમારા કરતાં તે વધુ ધાર્મિક છે ! તેના પુણ્યનો તમને પણ ભાગ મળશે. આજે આવી આધ્યાત્મિક રૂચિવાળી પત્ની ભાગ્યે જ મળે છે.’

ગુરુ પાસે જવું

‘પ્રાચીન સમયમાં શિષ્યો આધ્યાત્મિક ગુરુના

પાસે તેમના હાથમાં પવિત્ર યજના સમિધ લઈને ખૂબ નમ્રતાપૂર્વક જતા. હવે સમય બદલાયો છે અને વિદ્યાર્થીઓ આજે તે સમયના જેવા નમ્ર અને ગંભીર રહ્યા નથી. જ્યારે પોતાના ગુરુની સાથે વાત કરતો હોય છે ત્યારે આજનો યુવાન તેના બંને હાથ બે ઝીસામાં રાખે છે અને પોતાની લાયકાતને હાવભાવ સાથે દર્શાવવા પ્રયત્ન કરે છે. તેનામાં નમ્રતા, ભક્તિ અને નેકતાનો ભાવ હોતો નથી. આવા લોકોને પણ હું સૂચનો - ઉપદેશ આપું છું.’

ગુરુદેવ આ શબ્દો આકસ્મિક બોલ્યા હતા. તેમાં વિદ્યાર્થીઓએ પોતાના ગુરુ પાસે પૂર્ણ આદર અને નેકતાપૂર્વક જવું જોઈએ એવું સૂચન છે.

સાભાશી

શ્રી સુરેશ અને તેની ધર્મપત્ની સોહિણી પોતાનાં બાળકો સાથે આશ્રમમાં મહેમાન તરીકે રહેતાં હતાં. એક રાત્રે, સત્સંગ સમયે ગુરુદેવે શ્રી સુરેશને કીર્તન કરવા કહ્યું. શ્રી સુરેશ ઊભા થયા અને કહ્યું : ‘સ્વામીજી, હું કોઈ કીર્તન જાણતો નથી.’

ગુરુદેવ : ‘કહો, રામ, રામ.’

સુરેશ : ‘મારો અવાજ નીકળતો નથી.’

ગુરુદેવ : ‘ઈશ્વરને સારા અવાજની જરૂર નથી.’

સુરેશ : ‘મને શરદી થઈ છે એટલે હું ગાઈ શકતો નથી.’

ગુરુદેવ : ‘તમને શરદી થઈ છતાં તમે જમવાનું ટાળ્યું નહિ. આજે તમે જમ્યા તો છો. પછી શા માટે કીર્તન કરતા નથી ?’

સુરેશ પછી ‘શુદ્ધપતિ રાધવ રાજારામ’નું કીર્તન ગાયું.

કીર્તન પૂરું થયા પછી સાભાશી આપતા ગુરુદેવે કહ્યું : ‘અદ્ભુત.’

સુરેશ : ‘સ્વામીજી, આ મારો પ્રથમ પ્રયત્ન છે. આ પહેલાં મેં જાહેરમાં કદી કીર્તન કર્યું નથી.’

ગુરુદેવ : ‘આ કીર્તન પ્રથમ વારનું હતું ? પણ તમારું કીર્તન ખરેખર સરસ હતું.’

બીજા દિવસે, જ્યારે શ્રી સુરેશ ગુરુદેવનાં દર્શન માટે આવ્યા ત્યારે ગુરુદેવે કહ્યું : ‘કાલનું તમારું કીર્તન ખરેખર ખૂબ સુંદર હતું. તમારો અવાજ સરસ છે.’

□ - Sivananda's Gospel of Divine Lifeમાંથી સાભાર અનુવાદ

મન : બંધન અને મોક્ષનું કારણ

શ્રી યોગેશ્વર

મન બંધનનું કારણ કેવી રીતે છે? અહંતા તથા મમતાથી બંધયેલું અને આસક્તિથી ઓતપ્રોત થયેલું મન માનવને કેટલો બધો કલુષિત કરે છે, ને કલેશ કે કષ્ટમાં નાખે છે, તે આપણે જાણીએ છીએ. મન જ્યારે રાગથી રંગાય છે તથા દ્રેષ્ણના દાવાનળથી દગ્ધ બને છે, ત્યારે પણ સુખ અને દુઃખના સાધનરૂપ બનીને ભારે અનર્થનું કારણ થઈ પડે છે. કામ ને કોંધ, મદ ને મત્સર, તેમ જ તૃષ્ણા ને ભયના સંકંચામાં જ્યારે તે સપદાય છે, ત્યારે પણ શું થાય છે? એમનો અતિરેક થતાં, એમની અશુભ અસર નીચે આવીને સ્વસ્થતા ખોઈ બેસે છે, અને એની શાંતિનો નાશ થાય છે. સ્થિરતા કે પ્રસંગતા એને માટે સ્વમ્ભવત્ બની જાય છે. ત્રિગુણાત્મિકા પ્રકૃતિરૂપી નટીના સંકેતાનુસાર એ સૂધબૂધ ભૂલીને નાચે છે. અને ઘડીમાં સત્ત્વગુણની અસર નીચે આવીને આનંદ છે, ઘડીમાં રજોગુણી બનીને રાગ તથા તૃષ્ણાયુક્ત બની જાય છે, તો વળી ઘડીમાં તમોગુણની વિષવરાળથી અજ્ઞાનવશ, જડ ને પ્રમાદી થઈ રહે છે. સંકલ્પવિકલ્પ કરીને, ભાવુક કે લાગણીવશ થઈને, અને કેટલાક સંજોગોમાં બ્રાંત થઈને, એ જે કર્મો કરે છે તે એને અને એની પાછળના જીવાત્માને કર્મણિયાના જાળાની જેમ જકડી લે છે. જીવન દરમિયાન તો એ અવનવા ખેલો ખેલે છે જ; પરંતુ અંતકાળે પણ સંકલ્પવિકલ્પ અથવા તો વાસનામાં બંધાઈને તેની પૂર્તિ કે સંતૃપ્તિ માટે નૂતન દેહમાં દાખલ થાય છે; અને ત્યાં પાછું પોતાની પુરાણી પ્રકૃતિને અનુસરીને અવનવા ખેલો કર્યા કરે છે. કર્મોના સૂક્ષ્મ સંસ્કારોને એ બીજા જન્મમાં પણ પોતાની સાથે લઈ જાય છે. વળી નવી અસરો નીચે આવીને નવાં કર્મો કરે છે અને એવી રીતે જન્મ ને મરણનું ચક ચાલ્યા જ કરે છે. જીવનની નવીનવી આવૃત્તિઓ નીકળ્યા કરે છે. એનો કે જીવાત્માનો ધૂટકારો નથી થતો. એને શાંતિ પણ નથી મળતી. કેવી રીતે મળી શકે? શાંતિને માટેની યોગ્ય દિશામાં એ પ્રગતિ કરે છે જ ક્યાં?

એ મન પરમ શાંતિ, પૂર્ણતા કે મોક્ષનું કારણ ક્યારે થઈ શકે?

અહંકારને ઓગાળી નાખીને જ્યારે તે નમ્રાતિનમ બની જાય, મમતાના સ્થૂલ કે સૂક્ષ્મ, નાના કે મોટા, રૂપિકર

કે અરુચિકર તાંત્રણાને તોડી નાખે, આસક્તિનો અંત આણે, રાગ અને દ્રેષ્ણની વિષવરાળમાંથી મુક્તિ મેળવીને સ્નેહ અને સમતાના રાજ્યપથ પર પગલાં મારે, ભયને ભાંગી નાખે, તૃષ્ણાનો ત્યાગ કરે, મદ અને મત્સરને મારી નાખે તેમ જ કામ ને કોંધની અતિશયતાથી અલિમ રહેવાની કણા શીખી લે. પ્રકૃતિરૂપી નર્તકીના ઈશારા પ્રમાણો નાચવાનું મૂડી દઈને જ્યારે પોતાનો સંયમ કરે. સત્ત્વગુણની શુભ, રજોગુણની શુભાશુભ તથા તમોગુણની અશુભ અસરથીયે અલિમ રહીને પોતાની સ્વસ્થતાને સાચવી રાખે. અનેક પ્રકારના વિકૃત સંકલ્પવિકલ્પોનો ત્યાગ કરે, સ્વાર્થને બદલે નિઃસ્વાર્થતાને ધારણ કરે, અને પોતાના અસલ સ્વરૂપનો સાક્ષાત્કાર કરવા કટિબદ્ધ બને. એ ઉપરાંત, વાસનાની ગ્રંથિને તોડી દઈને જીવાત્મા અવિદ્યામાંથી મુક્તિ મેળવીને એ સાક્ષાત્કારની સિદ્ધિ કરે ત્યારે માનવનું જીવન ધન્ય થાય, એ સનાતન શાંતિનો સ્વામી થાય, પરમાનંદનો પીયુષપ્રવાહ એના પ્રાણના પ્રત્યેક પરમાશુભાંથી પ્રકટ થઈને એના અંગેઅંગને આપ્લાવિત કરતાં બધે ફરી વળે. બંધનો તૂટી જાય. પ્રકાશ પથરાઈ જાય. પરમતૃપતિની પ્રશંસન વીણા વાગી ઉઠે. અને કૃતાર્થતા અથવા તો જીવન-સાઝીયની પરિસીમાએ પહોંચી જવાય. ભગવાન શ્રીકૃષ્ણો એવા કૃતકામ મહામાનવને માટે જ કહ્યું છે કે તસ્ય કર્ય ન વિદ્યતે। તેને જીવનની મુક્તિ કે કૃતાર્થતા માટેનું કોઈ કર્મ બાકી નથી રહેતું. જીવનનો સદ્ધુપ્રોગ કરીને જે સાધવાનું છે તે તેણે સાંધી લીધું છે. તેનું જીવન સફળ થયું! મુક્ત કે કૃતકૃત્ય બની ગયું. વિશ્વની અંદર અને બહાર રહેલી પરમ સત્તાનું દર્શન એને થઈ ગયું.

એ અલૌકિક અવસ્થાની અનુભૂતિ માટે જ આ મનુષ્યજીવન છે. મનુષ્યજીવન સિવાયના બીજા કોઈ જીવનમાં એની અનુભૂતિ અને એ અનુભૂતિ માટેની સાધના નથી થઈ શકતી. મનુષ્યજીવનમાં જ એની શક્યતા છે. પોતાની ને બીજાની ઉત્ત્રતિ અને સુખાકારીની આ જીવન જ આધારભૂમિ છે. એના પરથી આ જીવનની કિંમત સમજાશે. છતાં પણ કેટલી બધી ઓછી સંખ્યાના માણસો એ સમજે છે ને જીવનનો સદ્ધુપ્રોગ કરે છે તે વિચારવા જેવું છે.

રામનવમીને દિવસે

શ્રી વિનોબાળ

રામનવમી એટલે ચૈત્ર માસની નવમી, રામનો જન્મ-દિવસ. મેં જોયું છે કે રામનવમીએ મારી બા બપોરે બાર વાગે ‘રામજીનો જન્મ થઈ રહ્યો છે’ એવા ઘ્યાલથી ધ્યાનમાં બેસી જતી. એની આંખોમાંથી આંસુની ધારા વહેવા માંડતી. હું એને વિનોદમાં પૂછતો, ‘કેવો જન્મ થયો આજે રામજીનો? એ ક્યાંય દેખાતા તો નથી! ત્યારે એ કહેતી, ‘બેટા, દેખાશે, તને પણ દેખાશે.’ આજે કહેતાં મને અત્યંત આનંદ થાય છે કે મારી માના આશીર્વાદ મને ફળ્યા છે.

રામજીનો જન્મ ભીતર થાય છે. રામજી અંતર્યામી છે. ભારે રૂપાળા, અતિ સુંદર! એમનાથી વધારે રમણીય ચીજ કોઈ જ નહીં. રામજીનો નિત્ય નિરંતર ખેલ ચાલી રહ્યો છે. રામજી પ્રત્યેકના હૃદયમાં છે. પ્રત્યેકનું અંતસ્તલ રામજીની જન્મભૂમિ છે.

આવા અંતર્યામી રામજીનો જન્મ-દિવસ કોઈ એક ન હોઈ શકે. તેઓ પ્રતિક્ષાણ જન્મે છે. એ ત્યારે જન્મે છે, જ્યારે માણસને સર્વોત્તમ વિચાર સૂજે છે. જે ક્ષણે માણસ અંતરાત્મામાં લીન થઈ ગયો, જે ક્ષણે માણસના અંદરના વિકાર મટી ગયા, તે ક્ષણે એના હૃદયમાં રામજીનો જન્મ થઈ ગયો એમ સમજાવું. દરેક દરેક માણસના હૃદયમાં ક્યારેક ને ક્યારેક તો રામજીનો જન્મ થાય જ છે, અને એ થતાંની સાથે જ એની કાયાપલટ થઈ જાય છે, એનું

જીવન બદલાઈ જાય છે. એક ક્ષણ માટે પણ રામજી પ્રગત થઈ જાય, તો તે ક્ષણે વિચારો બદલાઈ જાય છે, જીવનને નવી દિશા મળી જાય છે.

ખૂબ પ્રાચીનકાળમાં એક મહામનુષ્ય પેદા થઈ ગયા, જેમના મૃત્યુ પછી પણ ભારતવર્ષને એ સતત યાદ આવતા રહ્યા. ધીરે ધીરે એ મનુષ્ય મટી ગયા. આખા દેશને એમના દ્વારા પરમેશ્વરના ગુણોનો આભાસ મળતો રહ્યો. તો લોકો એમને ભગવાનનો અવતાર, ભગવાનનું સ્વરૂપ માનવા લાગ્યા.

રામકથાથી કોણ અજાણ છે? ગંગાજળથી જે પાવનતા મળે છે, સ્વચ્છ-નિર્મળ વાયુથી જે પાવનતા મળે છે, તેવી પાવનતા રામકથામાંથી મળતી લોકો અનુભવે છે. પરંતુ તુલસીદાસજીએ એક ભારે મોટો વિચાર આપણને આખ્યો કે રૂપથી નામ મોટું છે, રામ કરતાં રામનું નામ મોટું છે. રામજીનું રૂપ જે એક જમાનામાં પ્રગત થયું હતું અને જે ભક્તોનાં હૃદયમાં આજે પણ પ્રગત થાય છે, તે સુંદર છે. પરંતુ એ રૂપથીયે ચદિયાતું એમનું નામ છે. નામ તો આપણે આપણી જ્ઞાને નિરંતર રમતું રાખી શકીએ. જ્ઞાને રામજી આપણા હાથવગા જ થઈ ગયા. સૌનું કલ્યાણ કરનારું એ રામનામ જ એવું છે, જેણે કરોડોને તાર્યા છે. રામનામનો મહિમા અપાર છે, અનંત છે.

□ ‘રામાયણ-માનવતાનું મહાકાવ્ય’માંથી સાભાર

શિવાનંદ કથામૃત

દિવ્ય જીવન માસિકમાં આપણે થોડા સમયથી આ આધ્યાત્મિક અમૃતનું ધૂંટે ધૂંટે પાન કરી રહ્યા છીએ. હવે મે મહિનાના પ્રથમ સમાંહમાં આ પુસ્તકરૂપે છપાય તેવી સૌની ઈચ્છાને માન આપી, આ જ્ઞાનયજ્ઞનો સૌને લાભ મળે માટે એક આયોજન કરવામાં આવ્યું છે.

રૂ.૫૦૦૦/- આપીને કે અપાવીને આપશ્રી આ જ્ઞાનયજ્ઞની સેવા કરી શકો છો. દિવ્ય જીવન માસિકમાં દાતાઓનાં નામ પ્રકટ કરવામાં આવશે. રૂ.૫૦૦૦/- આપનારને ‘શિવાનંદ કથામૃત’ની પાંચ પ્રત પ્રસાદી-ભેટ આપવામાં આવશે. આ જ્ઞાનયજ્ઞમાં ભાગ લેવા સત્તવે આપનું ઉદાર ચરિત દાન આપવા શિવાનંદ આશ્રમ, અમદાવાદનો સંપર્ક કરવો. સંપર્ક ૦૭૯-૨૬૮૬૧૨૩૪, ૨૬૮૬૨૩૪૫, Email : sivananda_ashram@yahoo.com, એક કે ડ્રાફ્ટ ‘દિવ્ય જીવન સંધ, અમદાવાદ’ C/o શિવાનંદ આશ્રમ, જોધપુર ટેકરી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫ના નામે મોકલવો.

ભાગવત સપ્તાહની તારીખો બદલાઈ છે

પૂજ્ય શ્રીચરણ સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજશ્રીની વ્યાસપીઠે તા.૧૩-૪ ગુરુવારના બપોરથી તા.૨૦-૪ ગુરુવાર સુધી શ્રીમત્તુ ભાગવત સમાહનું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે. કથાશ્રવણનો સમય દરરોજ બપોરે ૩-૦૦ થી સાંજે ૭-૦૦નો રહેશે. સૌ ભક્તોને લાભ લેવા વિનંતી. - શિવાનંદ આશ્રમ, અમદાવાદ

યોગ એ જ જીવન

- શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી

ਫਲੋਕਿਸ਼ਨਿਲਿਟੀਸ - ਸੂਕਘ ਵਾਧਾਮ-੧

પ્રાણાયામ અને કિયાઓ પછી હવે આપણે આસનો કરવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે, પરંતુ તે માટે આપણે આપણા શરીરને તાલીમ આપવી પડશે. આસનો કરવા માટે શરીરને કેળવવું પડશે. પરદેશમાં જ નહિ, ભારતમાં પણ હવે પલાંઠી વાળીને બેસવાનું ભુલાતું જાય છે. બેસણામાં પણ હવે ખુરસીઓ આવી ગઈ. કુદરતી હાજરે જવાનું અંગ્રેજ ફબનું થયું. તેથી પગના અંગ્રૂઠા, ઘૂંઠી, પગની પિંડીઓ, ઘૂંટણ અને થાપાના સાંધાઓ અક્કડ થઈ ગયા હોઈ, પહેલાં આપણે તેમને ફિલેક્સિબલ કરવા પડશે.

16

જે બંને પગ ઉપર આપણે આખુંય જીવન
ચાલવાનું છે, ઊભા રહેવાનું છે, તે પગની આપણે
આખ્યે જ કાળજ કરતા હોઈએ છીએ. છોકરીઓ લગ્ન
પહેલાં પેડીક્યોર અને મેનીક્યોર કરાવતી હોય છે,
પરંતુ હાઈ હિલનાં સેન્ડલોને કારણે તેમની ઘૂંટી, ઘૂંટાણ
અને થાપાનાં જોડાણમાં જે ભૂત ભરાઈ જતું હોય છે,
તેના વિશે તેઓ ભાખ્યે જ સમજણ ધરાવે છે. બાળકનો
જન્મ થયો, હજુ મહિના ગ્રીસ દિવસનું થયું; ત્યારથી
જ બાળકને બૂટ પહેરાવી દેવાની પ્રથાથી પણ પગનું
ધનોતપનોત નોતરાય છે, તે વિશે પણ સાવધાની
કેળવવી પડશે. બાબલાના મામાએ બૂટ લાવી આપ્યા,
એટલે મારો ભાઈ લાવ્યો તે તો પહેરાવવા જ પડે ને ?
પણ બૂટ ટાઈટ થતા હોય, ઢીલા હોય, બાળક બોલી
શકતું નથી, બાળક રડે છે. તમે કહો છો, ‘આ અમારે
બૂટ પહેરવાનો ચોર છે.’ બાળકને બૂટ પહેરતાં ત્રાસ
થાય છે, તેનાં આંગળાં દબાય છે વગેરે વિચાર આપણે
કદીય નથી. કરતાં.

બાળકની ચાલવા માટેની યોગ્યતા થશે, ત્યારે
તે પા પા પગલી કરશે જ. તમે તેમાં પણ ઉતાવળ
કરો છો એને કારણે બાળક ફ્લેટ ફૂટનું થતું જાય છે.
આંગળી અંગૂઠાઓનો વિકાસ ડાબે જમણો થાય છે.

પાણીમાં છબદ્ધભિયાં બાળકો ભલે કરે, પરંતુ પછી તેના પગની આંગળીઓને નીચે, વચ્ચેથી સારી રીતે લૂછી કાઢવી પડે. નહિ તો તેમાં ફંગસ થાય.

પગનો વિકાસ દર વર્ષે થતો હોય છે. ખાસ્સાં વીસ વર્ષની ઉંમર સુધી પગનો વિકાસ થાય છે. એક જ જોડી જોડા કે પગરખાં મોટી ઉંમર થાય ત્યારે બે ચાર વર્ષ ચાલે, છતાં પણ માપ બંને પગનું લેવું જોઈએ, અને દર વખતે માપ પ્રમાણે જ જોડા લેવા જોઈએ, જે પગ માટે ખૂબ જ આવશ્યક છે.

ચાલવાનું હવે 'વોકર'ના ઉપર જ 'મોનોટોનસ' થઈ ગયું છે. નહિ ચાલવા કરતાં વોકર ખોટું નથી, પરંતુ કાયમી ધોરણે લાંબે ગાળે સારું પણ નથી. સિમેન્ટ કોન્કીટ અને ડામર-ટારકોલના રસ્તે ચાલવાનું હોય ત્યારે જોડા પહેરીએ તે બરોબર છે, પરંતુ માટી,

કાંકરા અને ઘાસ ઉપર ઉધાડા પગે જ ચાલીએ તે વધુ લાભદાયક છે. જૂની ગુજરાતી કહેવત છે, ‘લાંબું ચાલો અને લાંબું જીવો.’

હું મારી જ વાત કરું. વૈષ્ણોદેવીનો પહાડ હું
ચઢ્યો, દોડીને ઉતર્યો. પગમાં તો ખડાઉ જ પહેરવાની
ટેવ હતી. આકસ્મિક જોડા પહેર્યો. જતાં આવતાં
ઇવ્વીસ કિલોમીટર ચાલવાનું થયું. સમુદ્ર લેવલથી છ

હજાર ફૂટ તિંચે જવાનું હતું. બાળકની જેમ દોડીને ગયા અને આવ્યા, પરંતુ પગના અંગૂઠાનો ભુક્કો થઈ ગયો. બંને પગના અંગૂઠાના નખનું લોહી મરી ગયું. નખ ઢીલો પડ્યો. નર્મદામાં નહાવા પડ્યા, ત્યાં મૂળ ચામડી અને નખ વચ્ચે રેતી અને પાછી ભરાયાં. ત્યાં પાક થયો. પછી લોકલ એનેસ્થેશિયા લઈને નખ કઢાવી નાખ્યા.

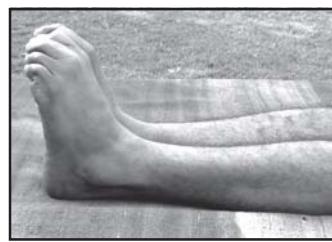
આવું બે વાર થયું. અહીં જે કંઈ લખાય છે, તે બધું જાતઅનુભવનાં સુખ-દુઃખનું ભાથું છે. માટે પગના અંગૂઠા, આંગળાં, તળિયાં, ઘૂંઠી, પિંડી, ઘૂંઠણ અને થાપાનાં હાડકાંની કસરત તો કરવી જ રહી.

આપણે જ્યારે ચાલીએ છીએ ત્યારે ૧. ટેન્ડોએકેલીસ, ૨. પેરોનિયસ લોન્સ, ૩. પેરોનિયસ બ્રેવીસ, ૪. એક્ષેટેન્સર ડિજટોરમ બ્રેવીસ, ૫. એક્ષેટેન્સર ડિજટોરમ લોન્ગસની મુવમેન્ટ અને કસરત થાય છે.

ચાલો હવે આપણે ફ્લેક્સિબિલિટીસ એક્સરસાઈઝનો આરંભ કરીએ. આ કસરત આદિકાળથી આરંભાયેલી નથી. અમારા દાદાગુરુ શ્રી સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજના એક સંન્યાસી શિષ્ય શ્રી સ્વામી કરુણાનંદજી મહારાજ હતા. તેઓનું શરીર ઓસ્ટ્રેલિયાનું હતું. ઇ ફૂટ અને પાંચ હિંદુ ઉંચાઈ ધરાવતી તેમની કાયા રબર જેવી હતી. તેઓ મૂળે આર્કિટેક્ટ હતા. હઠયોગી હતા. માત્ર લંગોટી જ બાંધતા. તેમની પાસેથી મને આ ફ્લેક્સિબિલિટી એક્સરસાઈઝનું જ્ઞાન મળ્યું. સ્વામી શિવાનંદજી મહારાજના યોગાસન પુસ્તકમાં પાછળથી ઉપોદ્ઘાતનાં પ્રકરણોમાં તેનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો. ત્યાર પછી વિશ્વયોગાયતનના સુપ્રસિદ્ધ યોગાચાર્ય આ ફ્લેક્સિબિલિટીસનું નૂતન નામકરણ કર્યું; ‘સૂક્ષ્મવ્યાયામ’, રાજસ્થાન સ્વાસ્થ્ય રક્ષા પરિષદના સંસ્થાપક શ્રી જશવંત સિંહ સાંધીએ તેને ‘પવન મુક્તાસન કી પચ્ચીસ કિયાયે’ એવું નામ આપ્યું, આરંભમાં આ કસરત ખૂબ જ ઉપયોગી અને આવશ્યક છે.

(૧) જમીન ઉપર એક ધાબળો કે ‘યોગમેટ’

પાથરવાં. ધાબળો હોય તો લાંબે ગાળે - ચોવડો કરીને પાથરવો. તેની ઉપર લાંબા પગ કરીને બેસો. જમીન ઉપર ન બેસી શકતા હોય તેવા લોકો સોફા કે પલંગમાં બેસીને પણ આ કસરત કરી શકે છે. હવે ધીરેથી ઊડો શાસ લો અને બંને પગનાં અંગૂઠા અને આંગળાંઓને આગળની તરફ જુકાવો. શાસને રોકી રાખો. પછી ધીરેથી શાસ છોડીને બંને પગનાં આંગળાં અને અંગૂઠાઓને રિલેક્સ કરો. આ પ્રક્રિયા આઠથી દસ વખત કરો. અહીં

ધ્યાન રાખવાનું કે આપણે માત્ર પગનાં અંગૂઠાઓ અને આંગળાંઓને જ આગળની તરફ જુકાવવાનાં છે, તળિયાંને નહિ, છતાં આમ કરીએ ત્યારે આપણે પગનાં નાનાંમોટાં ૨૬ હાડકાં, ૧૦૭ લિગામેન્ટ્સ અને ૧૮ મસલ્સની કસરત કરીએ છીએ કે તેમને કસરત આપી છીએ.

(૨) પાથરેલા ધાબળા કે યોગમેટ ઉપર જ લાંબા પગ કરીને બેસવાનું છે. કમર સીધી રાખીને બેસવું. આરંભમાં ઓશીકા ઉપર બેસવાનું સહેલું થશે. હવે ઊડો શાસ લઈને બંને પગની વચ્ચે થોડું અંતર રાખીને આગળની તરફ એકદમ ખેંચો. જરૂર આપવાનો નથી. પગને સામેની બાજુ ખેંચવાના છે. શાસ રોકીને મનમાં દસથી

પંદરની ગણતરી કરો. હવે શાસ છોડીને પગને ધીરેથી રિલેક્સ કરો. આમ આ પ્રક્રિયા આઠથી દસ વખત કરો. ત્યાર પછી બંને પગની વચ્ચે થોડું અંતર રાખીને પોતાની તરફ ખેંચો. પાછળની તરફ વાળો. આ પ્રક્રિયા કરતાં શાસ અંદર લેવો. દસથી પંદરની ગણતરી કરી બંને પગને ધીરેથી રિલેક્સ કરવા. આ પ્રક્રિયા આઠથી દસ વખત કરવી.

સાધારણ દેખાતી આ પ્રક્રિયામાં પિંડીના મસલ્સ

અને ઘૂંટણની ઢાંકણીની કસરત થાય છે. અર્થાતું પગમાં લેગબોન, લિગામેન્ટ્સ, પગના મસલ્સ, ટેન્ડન્સ, પગનાં હાડકાં ઉપરાંત વાસ્ટસ લેટલેરીલ, લિયોટિબિયલ ટ્રેક્ટ, આયસેપ્સ, ફેલોરીસનાં ટેન્ડન, ફિબ્યુલાનું હેડ, ટિબિયાની બાજુ, પેરોનિયસ લોન્ગસ, ગેસ્ટ્રોકનેમિયસ, સોલિયસ, એક્સ્ટેન્સર ડિજિટોરમ લોન્ગસ અને પેરોન્યુઅસ લોન્ગસની પણ સારી એવી કસરત થાય છે.

બેસવા ઊઠવા કે ચાલવાની આળસમાંથી ઘૂંટણ ગ્રાસ આપતું હોય તો માત્ર આટલી જ કસરત દિવસમાં નણચાર વાર થાય તો પણ જે તે રોગીનું મહત્તુર કલ્યાણ થાય છે.

(૩) જેમ પગ લાંબા કરીને બેઠા છો તેમ જ બેસો. બંને પગને જોડેલા રાખો. એડીને ફલકમ કરો.

કન્દ્ર કરો. હવે બંને પગને એકસાથે ધીરે ધીરે ગોળ ગોળ ફેરવો. પહેલાં કલોકવાઈસ અને પછી એન્ટી-કલોકવાઈસ. અહીં

પણ પગ આગળ જાય ત્યારે ઊંડો શાસ લેવો અને પોતાની તરફ કે પાછળ આવે ત્યારે ધીરેથી શાસ છોડવો. આ પ્રક્રિયા બંને તરફ આઠથી દસ વખત કરવી.

(૪) હવે જમજા પગને ઘૂંટણમાંથી વાળો. બંને હાથથી સાથળની નીચેથી પકડો. જમજા પગને ઊંચો કરો. હવે તેને ઘૂંટણમાંથી ગોળ ગોળ ફેરવો. પહેલાં કલોકવાઈસ અને પછી એન્ટી-કલોકવાઈસ. હવે આ જ પ્રક્રિયા બીજા પગથી પણ કરો. જ્યારે પગ ઉપર આવે ત્યારે ઊંડો શાસ લેવો. નીચે જાય ત્યારે શાસ છોડવો. આ પ્રક્રિયા બંને પગો આઠથી દસ વખત કરવી.

(૫) બંને હાથની હથેળી નિતંબની પાછળ

જમીન ઉપર ટેકવવી. આંગળાં બધાં જોડેલાં રાખવાં. અંગૂઠો જુદો રાખવો. અંગૂઠા અને આંગળાં વચ્ચે જે ચંદ્રાકાર ઘાટ થાય તેને નિતંબ સાથે જોડીને રાખવો. બંને હાથનાં કાંદાંથી કોણી સુધીનો હાથ જમીન ઉપર ટેકવવો.

કોણીથી ખભા સુધીનો હાથ સિધો ઊભો રહેશે. ખભા અને માથું સીધાં

રાખવાં. હવે બંને પગને એકસાથે ઊંચા કરો. બંને પગને ઘૂંટણમાંથી વાળો અને પછી હવામાં દોડવાનું ચાલુ કરો. જાણે સાઈકલ ચલાવતાં હોઈએ તે પ્રમાણે પહેલાં વર્ટિકલ સામેની દિશામાં પછી તેનું રિવર્સ પાછળની દિશામાં દસથી પંદર વખત બંને દિશામાં દોડવું.

(૬) આટલું કર્યા પછી બંને પગ સીધા હવામાં ઊંચા રાખવા, તેમને બંનેને સાથે રાખીને છેક સાથળના મૂળમાંથી પહેલાં કલોકવાઈસ અને પછી એન્ટી-કલોકવાઈસ દસથી પંદર વખત ગોળ ગોળ ફેરવવા.

‘ઓગ એ જ જવન’માંથી સાભાર

દિવ્ય જીવન

ધી રજિસ્ટ્રેશન ઓફ ન્યૂજ પેપર્સ સેન્ટ્રલ રૂલ્સ (૧૯૮૫) અન્વયે દિવ્ય જીવન પત્ર અંગેની માહિતી ફોર્મ નંબર-૪ (જુઓ રૂલ નં.૮)

- (૧) પ્રકાશનનું સ્થળ : ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંધ, શિવાનંદ આશ્રમ, જોધપુર ટેકરી, શિવાનંદ માર્ગ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫
- (૨) પ્રકાશનની સામયિકતા : માસિક
- (૩) મુદ્રકનું નામ : પ્રિન્ટ વિઝન પ્રા.લિ., પ્રિન્ટ વિઝન હાઉસ, આંબાવાડી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬
- (૪) રાષ્ટ્રીયતા : ભારતીય
- (૫) પ્રકાશકનું નામ : શ્રી સુમંતરાય સી. દેસાઈ, ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંધ, શિવાનંદ આશ્રમ, જોધપુર ટેકરી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૫
- (૬) તંત્રીનું નામ : ડૉ. એમ.જે. પટણી (સંપાદક મંડળ વતી) હું સુમંતરાય સી. દેસાઈ, ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંધ વતી આથી જાહેર કરું છું કે ઉપર જણાવેલી વિગતો મારી વધુમાં વધુ જાણ અને માન્યતા મુજબ સાચી છે.

તા.૩૧-૦૩-૨૦૦૮ ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંધ, અમદાવાદ

ઉપનિષદ-યાત્રા

શ્રી ગુણવંત શાહ

ઉપનિષદ, પર્યાવરણ અને ઈકોલોજી

ऋષિના શબ્દો : મધુ વાતા ઋતાયતે મધુ ક્ષરન્તિ સિન્ધવઃ । (બૃહદારણ્યક ઉપનિષદ, અધ્યાય-૬, ભાગ્યાં-૩, મંત્ર-૬)

ભાવાર્થ : મંદ મંદ વહે વાયુ, સરિતાઓ ખે મધુ !

હે દેવ ! મને સ્વચ્છ હવા આપો

વહેલી સવારે ચાલવા માટે નીકળી પડેલા માણસને ભાગ્યે જ ખ્યાલ હોય છે કે પોતે શાસમાં કયા કયા જેરી વાયુઓ લઈ રહ્યો છે. મહાનગરોમાં માર્ગો પર લાલ લાઈટ થાય ત્યારે ટ્રાફિક અટકી જાય છે. ટ્રાફિક લાઈટ આગળ ઊભેલી રિક્ષામાં બેઠેલા માણસની સાવ નજીક ઊભેલી મહાકાય ટ્રકની પાઈપમાંથી કાળો ઘણું ધૂમાડો વધૂટતો રહે છે. એનાં ફેફસાંમાં જેરી વાયુ ઠલવાતો રહે છે. મહાનગરમાં બધું મળે પણ સ્વચ્છ હવા ન મળે. સિમેન્ટ-કોંકીટના અડાબીડ જંગલમાં બિચારો પવન પણ અટવાઈ જાય છે. તથાકથિત વિકાસની ભુલભુલામણીમાં ખોવાઈ ગયેલા માણસની પ્રાર્થનાના શબ્દો આવા હશે : ‘હે દેવ ! મને શ્વસવા લાયક હવા આપો. વિષમય વાયુઓથી મારી રક્ષા કરો.’

જગતની બહુ ઓછી નદીઓ હવે સ્નાન કરવા લાયક રહી છે. ગંગા અને યમુના પણ એમાં અપવાદરૂપ નથી. કભ્રપૂર પાણીમાં ઊભા રહીને ઊગતા સૂર્યને અર્ધ આપતા બ્રાહ્મણનું દશ હવે ઝટ જોવા નથી મળતું. એ દશયની એક ખાસ ખૂબી નોંધવા જેવી છે. એ કદાચ એવી એકમાત્ર અવસ્થા છે, જેમાં માણસ એકસાથે પાંચે પાંચ મહાભૂતોના સીધા સંપર્કમાં આવે છે. નદીને કાકાસાહેલે લોકમાતા કહી છે. ભૂમિપુત્રોને લોકમાતામાં વહેતું પાણી પીતાં પહેલાં સો વાર વિચાર કરવો પડે એવી પરિસ્થિતિ આપણે પ્રગતિના નામે ઊભી કરી છે. તથાકથિત પ્રગતિના મોઘમ પ્રહારો વેઠીને બેવડ વળી ગયેલા માણસની પ્રાર્થનાના શબ્દો આવા હશે : ‘હે વરુણાદેવ ! મને પીવાલાયક

પાણી આપો. પાણીમાં ભળેલાં જેરી રસાયણોથી મારી રક્ષા કરો.’

જરથોસ્તી ધર્મમાં પાણીને પ્રદૂષિત કરવું એ પાપ ગણાય છે

બૃહદારણ્યક ઉપનિષદમાં મંથભક્ષણ-વિધિમાં પહેલે કોળિયે બોલવાના મંત્રની પંક્તિઓમાં આજના પર્યાવરણ-ધર્મને સમજવાની ચાવી પડેલી છે :

મધુ વાતા ઋતાયતે
મધુ ક્ષરન્તિ સિન્ધવઃ ।
માધ્વીનિ: સન્ત્વોષધી: ।

ऋષી કહે છે : મધુર મધુર પવન મંદ ગતિએ વહી રહ્યો છે; નદીઓ મધુરસનો સ્નાવ કરી રહી છે. અમારા માટે વનસ્પતિ મધુર થાઓ.

જરૂર્યે સૌથી મોટું પાપ ગણાવવામાં આવ્યું છે. નદીના જળને મધુરસ કહેવાની જીવનદિષ્ટિ તો ઋષિ જ ધરાવી શકે. અસ્વચ્છ પવન મધુર ન હોઈ શકે. પ્રદૂષિત જલ મધુર ન હોઈ શકે. જેરી રસાયણો દ્વારા પ્રદૂષિત થયેલી ધરતીમાં ઊગેલી વનસ્પતિ મધુર ન હોઈ શકે. ફિકાંફિય શાકભાજ અને ફળોમાં મધુરતા ક્યાંથી હોય ? ઉપનિષદના ઋષિએ અત્રને ઔષધિનો દરજાઓ આપ્યો છે (તસ્માત् સર્વોષધમ્ ઉચ્ચયતે । બ્રહ્મવલ્લી, દ્વિતીય અનુવાક, તૈત્તિરીય ઉપનિષદ). છાંદોણ્ય ઉપનિષદમાં કહ્યું : ‘ઔષધિનાં પુરુષો રસઃ ।’ ઔષધિનો આત્મા રસ છે. ઉપરોક્ત મંત્રમાં ઋષિએ એકસાથે વાયુ, જળ અને વનસ્પતિ (આહાર) અપ્રદૂષિત હોય તેની સાથે મધુરતાને જોડી આપી છે. પ્રદૂષણ જીવનના માધુર્યને ખતમ કરે છે કારણ કે પર્યાવરણ ખોરવાય તે સાથે જીવનનો લય ખોરવાય છે. આજના માણસની એક

વિચિત્રતા લગભગ હાસ્યાસ્પદ છે. એ પ્રકૃતિમાં રહેલા સહજ સંતુલન (ઇકોલોજી)ને ખોરવીને પોતે સંતુલિત (સ્વસ્થ) રહેવાની ઈચ્છા રાખે છે. વાયુ, જળ અને વનસ્પતિ ખલેલ પામે ત્યારે ખલેલ પમાડનાર પોતે ખલેલમુક્ત રહી શકે બરો? ખલેલ એટલે જ અશાંતિ. ગીતા કહે છે : ‘સુખ ક્યાંથી અશાંતને?’ આજના માણસ પાસે સુખી થવાની આતુરતા છે, પણ પાત્રતા નથી.

ડીપિલોજી વિશ્વની મનો-આધ્યાત્મિક ચળવળ છે

ઇકોલોજીમાં માત્ર ભૌતિક પર્યાવરણની સ્વચ્છતા કે એના સંતુલનનો જ સમાવેશ થતો નથી. એમાં માત્ર જીવશાસ્કીય સંતુલન (બાયો ડાઈવર્સિટી)ની વાત નથી. ઇકોલોજીની સંકલ્પનામાં સ્વસ્થ માનવના નિર્માણ માટે જરૂરી એવા માનસિક અને આધ્યાત્મિક સંતુલનનો પણ સમાવેશ થઈ શકે. ઇકોલોજીમાં આવો અભિલાઘીભર્યો (holistic) અભિગમ અપનાવાય ત્યારે તેને ‘ડીપ ઇકોલોજી’ કહેવામાં આવે છે. ડીપ ઇકોલોજીમાં જૈવ-ભૌતિક(બાયો-ફિઝિકલ) સંતુલન ઉપરાંત મનો-આધ્યાત્મિક(સાર્થકો-સ્પેરિયુઅલ) સંતુલન પર પણ ભાર મુકાય છે. ડીપ ઇકોલોજીની સંકલ્પના સૌ પ્રથમ નોર્મના વિચારક આર્ને નેસ તરફથી મળી. ‘ડીપ ઇકોલોજી’ કદાચ આવતી શતાબ્દી કે સહસ્રાબ્દીનો નૂતન વિશ્વધર્મ બની રહે તો નવાઈ નહીં. વિશ્વના અનેક દેશોમાં ડીપ ઇકોલોજીના વિચાર માટે ચળવળ ચાલી રહી છે અને કેટલાક કર્મશીલો એમાં જોડાયા છે. ડીપ ઇકોલોજી એટલે સ્વસ્થ માનવ અને સ્વસ્થ વિશ્વની શાંતિ જળવાઈ રહે તે માટેની વિજ્ઞાનમૂલક તથા અધ્યાત્મમૂલક જીવનદસ્તિ પર આધારિત ભાવિ વ્યૂહરચના. આવનારાં વર્ષોમાં આ શબ્દો વધારે ને વધારે સાંભળવા મળશે. વિશ્વશાંતિ એટલે યુદ્ધનો અભાવ નહીં. વિશ્વશાંતિનો બરો આધાર મનની શાંતિ છે. ડીપ ઇકોલોજીની ચળવળના પ્રણોતા આર્ને નેસને ગાંધીજી અને ગીતા તરફથી પ્રેરણા મળી હતી.

વિશ્વવિભ્યાત કાર્ડિયોલોજીસ્ટ ડૉ. બી.એમ. હેગે દવામુક્ત કે ઈજેક્શનમુક્ત સારવાર પર અને યોગ્ય આહાર તથા વ્યાયામ પર ભાર મુકે છે. તેઓ

કહે છે કે હાઈટેક દવાઓ અતિ ખર્ચાળ બની ગઈ છે. પરિણામે એ દવાઓ આરોગ્યની ખાતરી ન આપી શકે. દર્દની સામાન્ય સારવાર માટે તેઓ ભારતીય આયુર્વેદની હિમાયત કરે છે. તેઓ પોતાની વાત વિગતે સમજાવતાં કહે છે : ‘આ(પૃથ્વી) ગ્રહ પર માણસ છેલ્લાં નવ લાખ વર્ષોથી રહ્યો છે. અધ્યતન થેરપી(ઔષધતંત્ર) માત્ર પચાસ વર્ષોથી પ્રચાલિત છે. જો માનવવસ્તીને રોગના કારણે મૃત્યુથી બચાવવા માટે આ વ્યવસ્થા જરૂરી હોત તો આપણે સૌ ઘણી પેઢીઓ પૂર્વે ખતમ થઈ ચૂક્યાં હોત. હકીકત એ છે કે માનવજીત દવાઓને કારણે ટકી ગઈ તેવું નથી, પરંતુ ટકી જવાની એની જન્મજીત તાકાતને પ્રતાપે બચી ગઈ છે. આપણને ખરી જરૂર સ્વચ્છ પાણી, સ્વચ્છ વાતાવરણ અને પૂરતા આહારની છે.’ ડૉક્ટર હેગેના આ છેલ્લા વાક્યમાં સાવ જ સહજ રીતે મધુર પવન(મધુ વાતા), મધુર સરિતાજળ(મધુ સિન્ધવ:) અને મધુર વનસ્પતિ(માધ્વીન્દ્ર: ઔષધીઃ)ની ઉપનિષદ કથિત ત્રણે બાબતો આબાદ વણાઈ ગઈ છે. ડીપ ઇકોલોજીનો મેડિકલ સૂચિતાર્થ ડૉ. હેગેના શબ્દોમાં અનાયાસ પ્રગટ થતો જણાય છે. પૂર્વ અને પશ્ચિમ વચ્ચે રચાતું આવું સમન્વયતીર્થ આશા જગાડે તેવું રળિયામણું છે.

સૂચિમાં સંતાચેલી પરમ એકતા

સમગ્ર સૂચિમાં રહેલી પ્રચ્છન્ન એકતાની વાત હવે વિશ્વના વિજ્ઞાનીઓ કરતા થયા છે. એને કેટલાક દર્શકોએ ‘કવોન્ટમ ઇન્ટરકનેક્ટેડનેસ’ તરીકે પ્રમાણી છે. બધા જીવો પરસ્પર સંકળાયેલા છે. કોઈ એક યોનિ નાના થાય, ત્યારે સૂચિનું વિરાટ નેટવર્ક ખોરવાય છે. પૃથ્વી પરથી વાધાનું નિકંદન નીકળી જાય તે ન પાલવે. સમગ્ર જંતુસૂચિ વચ્ચે પરસ્પરાવલંબી સંબંધ (સિભિયોટિક રિલેશનશીપ) રહેલો છે. બધા પ્રકારનાં પશુપંખીઓ અને જીવજંતુઓ પોતપોતાના યથાયોગ્ય સ્થાને ગોઠવાયેલાં (‘યાથાતથ્યતોડથન્ન’, ઇશોપનિષદ) જણાય છે. પોતાના જીવન થકી સમગ્ર સૂચિ (કોસ્મોસ)માં ઓછામાં ઓછી ખલેલ પહોંચે એ રીતે જૈન સાધુઓ જીવતા હોય છે. ડીપ ઇકોલોજી જળવળને

જીવવાની દર્શિનું શ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ જૈન શ્રમણો પૂરું પાડે છે. જૈન ધર્મ ડીપ ઈકોલોજનું જીવનર્ધન પ્રગત કરનારો ધર્મ છે. ડીપ ઈકોલોજનું કાળજું અહિસા છે અને અહિસાના પાયામાં સૃષ્ટિની પ્રચ્છન્ન એકતાની સમજણ રહેલી છે. આવી સમજણને આધારે વિજ્ઞાની ફીટજોફ કાપાએ સુંદર પુસ્તક લખ્યું છે : ‘ધ વેબ ઓફ લાઈફ.’ એમાં સૃષ્ટિમાં રહેલી કોસ્મિક એકતા પર આધારિત વિરાટ અને ગહન નેટવર્કની વાતો થઈ છે.

વેદમંત્રમાં ઈકોલોજી

ડીપ ઈકોલોજને સમજવામાં એક વેદમંત્ર ખાસ ઉપકારક બને તેમ છે. સમજણો થયો તે પહેલાં જ અમારા પરિવારમાં રોજ બોલાતી પ્રાર્થનામાં આ મંત્ર સતત કાને પડેલો. આ મંત્રનું ધ્વન્યાત્મક (ફોનેટિક) સૌંદર્ય પણ કાનને ભાવવિભોર કરે તેવું છે.

ॐ ધૌ: શાંતિરન્તરિકં શાંતિ: ।

પૃથ્વી શાંતિરાપઃ શાંતિરોધધયઃ શાંતિ: ।

વનસ્પતયઃ શાંતિ: વિશેષેવાઃ શાંતિ: ।

બ્રહ્મ શાંતિ: સર્વ શાંતિ: શાંતિરેવ શાંતિ: ।

સા મા શાંતિરેષિ, ઊં શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ: ॥

વૈદિક ઋષિ પ્રાર્થના કરે છે :

હે પરમાત્મા !

આકાશ, અંતરિક્ષ અને પૃથ્વી

અમારે માટે શાંતિદાયક થાઓ.

જળ, ઔષધીઓ, વનસ્પતિઓ અને સર્વ દેવો

અમને શાંતિ આપે.

બ્રહ્મમાં સમગ્રપણે શાંતિ જ વ્યાપ હો.

સાચી હોય એવી શાંતિ અમને પ્રાપ હો.

ऊં ! તનની, મનની અને માંહ્યલાની

ત્રિવિધ શાંતિ અમને પ્રદાન કરો.

પર્યાવરણ, ઈકોલોજી અને શાંતિનો મહિમા કરનારો આ વેદમંત્ર દક્ષિણા આઙ્કિકાના પ્રત્યેક હિંદુ પરિવારમાં (રાષ્ટ્રગીતની માફક) સૌને કંઠસ્થ હોય છે. મંદિરોમાં કે પ્રવચનોના પ્રારંભે આ વેદમંત્રનું સમૂહગાન અચૂક સાંભળવા મળે છે. દુઃખની વાત છે કે આ મંત્ર ભારતના બહુસંખ્ય હિંદુઓ માટે લગભગ અજાણ્યો છે.

□ ‘પતંગિયાની અમૃતયાત્રા’માંથી સાભાર

ગોરવાન્નિત પ્રસંગ

“હું ચાઈના યોગ એસોસીએશન અને જાપાનથી પધારેલ સર્વ યોગીઓનું સ્વાગત કરું છું.

તમો બધાએ અહીં રાજ્યભવનમાં પધારીને તથા ખાસ કરીને પુજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ તથા તમો સૌનું સન્માન કરવાનું મને સૌભાગ્ય આપ્યું તેથી રાજ્યભવનનું ગૌરવ વધ્યું છે.

આજે જ્યારે સમગ્ર સમાજ ભાવતોલ અને યેનકેન પ્રકારેણ હુંસાતુંસીના વાતાવરણમાં ઝંઝાવાતે ચઢ્યો છે, ત્યારે માનસિક તનાવ અને શાંતિ તથા વ્યક્તિગત અને સામાજિક ઉત્કર્ષ અને અભ્યુદય માટે યોગ એક અમોદ ઉપાય છે. હું સ્વામી અધ્યાત્માનંદજીનો પ્રેમી છું. કારણ કે તેઓ નિઃસ્વાર્થ અને પરોપકારી સમર્પિત જીવનયાપન કરનારા યોગી છે. તમો સૌ છેક તાઈવાન અને જાપાનથી અત્રે ભારતભૂમિમાં યોગ પ્રશિક્ષણ માટે આવ્યાં અને ખાસ કરીને સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી પાસે શિવાનંદ આશ્રમમાં આવ્યાં, તે ઘણ્યું જ ઉચિત કાર્ય કર્યું છે. તમો સૌ અભિનંદનને પાત્ર છો.”

આ હદ્યોદ્યગાર આદરણીય મહામહિમ રાજ્યપાલ શ્રી નવલકિશોર શર્માજીએ રાજ્યભવન ખાતે ચાઈના યોગ એસોસીએશનના યોગ મુમુક્ષુઓનું સન્માન કરતાં ઉચ્ચાર્ય હતા.

અમદાવાદ શિવાનંદ આશ્રમ, ગુજરાત યુનિવર્સિટીને માન્ય યોગપ્રશિક્ષણ સત્ર ચલાવે છે. ૧૭મા યોગ શિક્ષક તાલીમ શિબિરનું સંચાલન તા. ૧૧મી ફેબ્રુઆરીથી ૧૩ી માર્ચ સુધી કરવામાં આવ્યું. તે પ્રસંગે બોલતાં ચાઈના યોગ એસોસીએશનનાં અધ્યક્ષ મેડમ યુ શુ ચુએ કહ્યું, “અમો આ પૂર્વે અનેક યોગ સંસ્થાનોમાં ગયાં છીએ. શિવાનંદ આશ્રમનાં પ્રશિક્ષણે અમને યોગ વિચાર નહીં યોગ આચાર છે, તેવી નવી દસ્તિ આપી છે. અમો સહૈવ સ્વામીજી તથા શિવાનંદ આશ્રમના આભારી રહીશું.”

આ પ્રસંગે તાઈવાન યોગ એન્ડ સ્પોર્ટ્સના અધ્યક્ષા લો સ્યો પાઉ હાઈસંગ તથા યોગી તુ ચીંગ ચુનું “યોગ પ્રચાર રત્ન” બિરુદ્ધ આપી સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું.

શ્રી અષ્ટાવક્તગીતા - તત્ત્વાવલોકન

ડૉ. કલાબહેન પટેલ

અષ્ટાવક કોણ? - ૨

પૂર્વે શ્રી ઉદાલક મુનિની સુપુત્રી સુજાતાનાં લગ્ન પોતાના શિષ્ય એવા જ્ઞાની કહોડમુનિ સાથે થયાં હતાં. સુજાતાનો ભાઈ શેતકેતુ અને પુત્ર અષ્ટાવક આમ બંને મામાભાણોજે પોતાના જ્ઞાનના મહિમા થકી રાજ જનકની યજશાળામાં શાસ્ત્રાર્થ કરી પંડિતોના સંઘણા તર્કને ખાળેલા. કેવળ બાર વરસની નાની ઉંમરે તો અષ્ટાવકે મિથીલાના પંડિત બંદીનો શાસ્ત્રાર્થમાં પરાજ્ય કરાવી શરત પ્રમાણે જળસમાધિ લેવડાવેલી.

આ રીતે ઉદાલક મુનિના શિષ્ય કહોડ અને પુત્રી સુજાતાના અષ્ટાવકજી પુત્ર હતા. પૂર્વ જન્મના પાવન સંસ્કારને પરિપૂર્ણ કરવા જ્યારે અષ્ટાવક માતા સુજાતાના ગર્ભમાં હતા ત્યારે માતા-પિતાના વેદશાસ્ત્રના પઠન પાઠન સ્વરૂપે જે મંત્રોચ્ચાર થતા રહેતા, તે પુત્ર ગર્ભશયમાં રહીને સાંભળતો અને પઠનમાં થાકને કારણે થતી ભૂલોરૂપી ક્ષતિઓ પદ્દફાસ કરતો. તેના વિશે ધ્યાન આપવા પિતાને વારંવાર ટકોરતો રહેતો. હવે પોતાના શિષ્યો અને પત્ની સુજાતાની વચ્ચમાં, પોતાને માટે થતી રહેતી આવી ટકોર પિતા કહોડ સહન ન કરી શક્યા અને કોધના આવેશમાં આઠ વાર બતાવેલી ભૂલો વિશેની ટકોરના પ્રત્યાધાત રૂપે ‘તું આઠ અંગે વાંકો અવતરીશ’ એવા શાપ ગર્ભશયમાં રહેલ પુત્રને આપ્યો. જન્મ પછી તેના આઠ અંગો વક હોવાથી નામ પણ અષ્ટાવક પરી ગયું.

પરંતુ તે જ્ઞાની હતો. તેનો વિષય આધાર તો નિરાકારી, અવિનાશી એવા અસંગ અદ્વિતીય પૂર્ણ પરમ સત્યનો હોવાથી તેનું બીજું નામ અવક પણ હતું.

હવે પુત્ર અષ્ટાવકના જન્મ પૂર્વે કહોડમુનિની આર્થિક પરિસ્થિતિ ધંડી નાજુક હતી. પુત્રના જન્મ પછી તેમાં વધારો થયો. પરિણામે આર્થિક તંગીને હવ કરવા ધનપ્રાપ્તિની અપેક્ષાએ તે વખતની વ્યવસ્થા પ્રમાણે રાજ જનકના દરબારમાં કહોડમુનિ ગયા. નિયમ પ્રમાણે જનકરાજના દરબારમાં પંડિત બંદી

સાથે શાસ્ત્રાર્થ થયો. તેમાં કહોડમુનિ હારી જવાથી તેને શરત પ્રમાણે નદીમાં ઝૂભાડી દેવાયા.

આવા દુઃખદ સમાચાર સુજાતામાતાએ કે બીજા કોઈએ પણ બાળક અષ્ટાવકને પૂરા ૧૨ વર્ષ સુધી જ્ઞાના દીધા નહિ અને પુત્ર અષ્ટાવક પોતાના મામા સાથે ઉદાલક મુનિને આશ્રમે પહોંચી ત્યાં બાર વર્ષ સુધી રહીને ભણ્યા.

ભણીને આવ્યા પછી માતા પાસેથી પિતાજ વિષયક પૂરી માહિતી જાણી, ત્યારે તેમણે રાજ જનક અને પંડિત બંદીની મુલાકાત લેવા વિચાર્ય. પોતાના મામા શેતકેતુ સાથે જનક રાજના યજ દરબારમાં પહોંચ્યા, ત્યારે દરવાજાના દ્વારપણે તેમની વેદજાનની મહત્ત્વ જાણી લઈને તેને મહત્ત્વ આપી બંનેને પ્રવેશ આપ્યો. પરંતુ સભામાં પ્રવેશતાં જ સભાસદો સાથે રાજ જનક તેમને જોઈ ખડ્ખડાટ હસી પડ્યા. નાના અષ્ટાવકે ગંભીર મુદ્રામાં પૂછ્યું કે ‘તમે કોને જોઈ હસો છો ? હડ્યામને તો ચમાર મોચી જુએ. માટે ચમારોની આ સભામાં શરીરના સર્જનહારની હાંસી ઉડાવનાર સાથે, અજ્ઞાનીઓ સાથે, કદી શાસ્ત્રસંવાદ ન થઈ શકે. નામ અને આકાર તો મિથ્યા છે. સાચું સત્ય તો નામ રૂપથી પર છે’ તરત જ પંડિત બંદીને આવાહન કર્યું કે, ‘આવી જાઓ મારી સામે શાસ્ત્રાર્થ માટે, જેઓ આજસુધી પરાજિતોને જળસમાધિ લેવડાવતા આવ્યા છે. મારે તેમની સાથે શાસ્ત્રાર્થ કરવો છે.’

પરંતુ રાજ જનકે તે શાસ્ત્રાર્થ શરૂ થાય તે પહેલાં પોતાના પ્રશ્નોના ઉત્તરો આપવા અષ્ટાવકને જગ્યાયું. અષ્ટાવક તો તૈયાર હતા જ. તેમણે જ્ઞાની રાજ જનકની પ્રથમ પરીક્ષા પાસ કરી.

રાજ જનકનો પ્રશ્ન :

પ્રશ્ન (૧) કોણ છે જે રાતે ઊંઘતી વખતે આંખો બંધ કર્યા વગર સૂએ છે ?

પ્રશ્ન (૨) કોણ છે જે જન્મ્યા પછી ચાલતું નથી ?

પ્રશ્ન (૩) કોણ છે જેને હદ્ય હોતું જ નથી?

પ્રશ્ન (૪) કોણ છે જે વેગથી આગળ વધતું જ રહે છે?

અષ્ટાવકે જવાબ આચ્છા :

પહેલાંનો જવાબ છે, માધ્યલી.

બીજાનો જવાબ છે, ઈંડું.

તૃજાનો જવાબ છે, પથ્થર.

ચોથાનો જવાબ છે, નદી.

બાળકના સાચા જવાબો સાંભળી તુષ્ટ થયેલ રાજા જનકે પંડિત બંદી સાથે શાસ્ત્ર કરવાનું ઉચિત જાણ્યું અને શાસ્ત્ર કરવા રજા આપી.

બને વિદ્વાનોનું વાક્યુદ્ધ શરૂ થયું, અંતે પંડિત મનાતો બંદી પરાજિત થયો.

સંપૂર્ણ સભા રાજી રાજી થઈ ગઈ, પરંતુ પંડિત બંદીની દશા ભૂંડી થઈ ગઈ. જેમણે આજ સુધી અનેકોને હરાવી જળસમાધિ આપેલી એને આજે દૂબવાનો વારો આવ્યો. તે પોતે વરુણ દેવનો પુત્ર હોવાથી પિતાજી વરુણદેવ પાસે પહોંચ્યો. પરંતુ વરુણદેવની તો કૃપા વરસી પડી. તેઓ તો આજ સુધીમાં જળમાં દૂબાડી દીઘિલા સઘળા પરાજિત પંડિતોને લઈને બહાર આવ્યા, જેમાં કહોડમુનિ પણ હતા. અષ્ટાવકે પોતાના પિતાની આદરપૂર્વક પૂજા કરી. પિતાએ હદ્યના આશીર્વાદ આચ્છા. પછી સૌ માતા સુજાતા પાસે પહોંચ્યા.

આપણી મહાન ભવ્યસંસ્કૃતિ એટલી બધી ગૌરવયુક્ત છે કે, અહીં હંમેશા જ્ઞાન અને જ્ઞાનીની પૂજા થઈ છે, સુતિ ગવાઈ છે.

પિતાએ પુત્રને આશીર્વાદ આપી વરદાન આપ્યું, ‘તને હવે મન, બુદ્ધિ, હદ્યથી પ્રભાવિત કરે એવી પ્રેમાળ, સુશીલ ઋષિકન્યા પરણો.’ વરદાન્ય ઋષિની સુપ્રભા નામની કન્યા સાથે લગ્ન નક્કી થયાં. પરંતુ સુપ્રભાએ પણ અષ્ટાવક્ની કસોટી કરી જોવા અષ્ટાવક્ને જણાયું કે, ‘ઉત્તર દિશામાં હિમાલય શિખરે એક વૃદ્ધ ક્રી તપસ્યા કરે છે, તેનાં દર્શન કરી આવો, પછી હું તમને પરણું.’

અષ્ટાવકે શરત માન્ય રાખી.

વાંકા, ઝૂંધા, લૂલા, લંગડા અષ્ટાવક્ને હિમાલય પ્રવાસે પહોંચવામાં અનેક લોભામણી તથા આકર્ષિત

મુશ્કેલીભરી કસોટીમાંથી પાર થવું પડ્યું. ધન, સત્તા, સુંદર સ્ત્રીઓ તરફ તેમણે જોયું સુદ્ધાં નહીં. છેવટે વૃદ્ધા સ્ત્રીના સ્વાંગમાં જે તપસ્વી સુંદર વૈભવશાળી સુંદરી હતી, તેના પ્રેમને પણ સુંદર શર્દોમાં નકાર્યો. પોતે સુપ્રભાની શરત અનુસાર જ ‘હવે દર્શન કરીને પાછો વળીશ, મને ક્ષમા કરો’ કહી પાછા વળ્યા. પાછા વળતાં પણ અનેક કસોટીમાંથી પાર ઉત્તર્યો. માતાપિતાએ અને ભાવિ પત્ની સુપ્રભાએ તેમને આવકાર્યો. આવા વીર પરાકમી સંયમી અષ્ટાવક્ને જોઈ પિતા કહોડ ગદ્ગાદિત થયા, પોતાના શાપથી બનેલ કુરૂપ અષ્ટાવક્ને જોઈ તેમનું હદ્ય પશ્ચાત્તાપથી કંપી ઊઠ્યું. રોમેરોમથી ધન્ય બનેલ પિતાએ આશીર્વાદ આચ્છા કે, ‘જી આ મધુબીલા નદીમાં સ્નાન કર, તારાં સર્વ અંગો સીધાં થઈ જાઓ.’ આશીર્વાદ ફળ્યા અને અષ્ટાવક સુરૂપ અવક બન્યા. લગ્ન થઈ ગયા પછી જનકરાજાને અષ્ટાવક ગીતા સંભળાવી. જે ઉપદેશ આચ્છો તે અમર બન્યો. પછી તો જનક રાજ સાથેની ઘણી આખ્યાયિકાઓ નોંધનીય બનવા પામી જે ગ્રંથોમાં મોજુદ છે. આ પ્રમાણે પોતે પણ શ્રેષ્ઠ ઋષિ તરીકે ભારતીય જીવનમાં આજે પણ અમર છે જ.

છેલ્લે એ મધુબીલા નદીને તીરે જ ઋષિએ આશ્રમ બનાવ્યો અને હજારેક બદુકોને ‘ॐ સહનાવવતુ’ જેવા વેદ મંત્રો દ્વારા વૈદિક પરંપરા સાથેનું જ્ઞાન આપ્યું. રોજ સૌ એક રસોડે બાજરી જુવારના રોટલા, વિવિધ ફળો અને કંદો સાથે તાજું ગૌશાળાનું દૂધ, માતા સુજાતા અને પત્ની સુપ્રભાના હાથે પ્રાર્થના બાદ જમીને નીરોળી આનંદી બદુકો નદીકિનારે ગામઠી ખેલકૂદોની રમતો રમતાં રમતાં ભણતા રહ્યા. આ ઋષિકુમારો હતા કૌત્સ, વિશ્વામિત્ર, ભરદ્વાજ, પિપ્પલાદ જેઓ આસન ગ્રાણાયામથી માંડી ચિતની એકાગ્રતા, ધ્યાન, શાંત ચિંતે ભક્તિ, તપ, સ્વાધ્યાય, હોમ હવન શીખ્યા. દૂર દૂર વનવગડામાં, પહાડોમાં, અજાણી અગોચર ધરતી પર મસ્તી, મજા, ગાન ગાતાં ગાતાં નાચ્યા, રમ્યા. આગળ ગુરુજી પાછળ ઋષિકુમારોની વાનર બદુક ટોળી અને મોટા ઋષિકુમારોએ ભણતા ભણતા જ અનેક પર્યટનો કરી ભારતમાતાના નિત્ય નવીન દર્શનો દ્વારા તેને નવાજી.

(અનુસંધાન પાન-૩૧ પર)

આગામી કાર્યક્રમ

શ્રી આદિ શંકરાચાર્ય જ્યંતી નિમિતે તા.૨૮ એપ્રિલ, ૨૦૦, મંગળવારના રોજ સત્સંગ સાંજે ૬-૩૦ થી ૮-૩૦ સુધી પૂજયા બ્રહ્મચારિણી શ્રી દિવ્ય સ્વરૂપ ચૈતન્ય માતાજી શિવાનંદ આશ્રમ, કેન્દ્રપારા, ઓરિસા)

પરમાદરણીય પૂજય શ્રી સ્વામી મુક્તાનંદજી મહારાજ, પદ્મદર્શનાચાર્ય, શ્રી હરકેશપુરી આશ્રમ, ટોડાપર, (રાજસ્થાન)

પરમાદરણીય પૂજય શ્રી સ્વામી વિદિતાત્માનંદજી મહારાજ - આચાર્ય, તત્ત્વતીર્થ, અમદાવાદ

પરમાદરણીય પૂજય શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ - અધ્યક્ષ, શિવાનંદ આશ્રમ, અમદાવાદ

શ્રી શ્રી શ્રી અષ્ટલક્ષ્મીભવન અને શ્રી સ્વામી ચિદાનંદજી ધ્યાન-યોગ મંદિરનો આઠમો બ્રહ્મોત્સવ : તા.૨૮ એપ્રિલ, ૨૦૦૮, બુધવારે સવારે ૭થી ૮ સુધી સામૂહિક શ્રીયંત્ર પૂજા, શ્રી નવચંદ્રિયજ્ઞ સવારે ૮-૩૦થી સાંજે ૬ સુધી, મહાઆરતી સાંજે ૬-૩૦ કલાકે, મહાપ્રસાદ અને ભંડારો સાંજે ૭ કલાકે, શ્રી જગતજનની મા જગદભાનું દિવ્ય જગરણ શ્રી અજ્યભાઈ યાજ્ઞિકજ્ઞાના સ્વરે (માતાકી ચૌકી) રાત્રે ૮-૩૦ કલાકે.

પરમ પૂજય શ્રીમત્ સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજનો હપમો પ્રાક્ટ્યોત્સવ : તા.૩૦ એપ્રિલ ૨૦૦૮, ગુરુવારથી તા.૨૪ મે ૨૦૦૮, શનિવાર સુધી શિવાનંદ આશ્રમ ખાતે દૈનિક સવારે ૮-૩૦થી ૧૧-૩૦ અને બપોરે ૪-૩૦ થી ૬-૦૦ સુધી સામૂહિક મહામૃત્યુજ્ય મંત્ર જપ કરવામાં આવશે.

તા.૩૦ એપ્રિલ, ૨૦૦૮, ગુરુવારના રોજ સત્સંગ અને પ્રવચન સાંજે ૮-૦૦ કલાકે.

પરમાદરણીય પૂજય શ્રી સ્વામી મુક્તાનંદજી મહારાજ, પદ્મદર્શનાચાર્ય, શ્રી હરકેશપુરી આશ્રમ, ટોડાપર, (રાજસ્થાન)

“નારી” ભરતનાટ્યમ્ભૂ ડાન્સ બેલે, નિર્દેશન શ્રી ચંદ્ર ઠાકોર, ડાયરેક્ટર, નૃત્ય ભારતી, અમદાવાદ.

તા.૧૬ મે, ૨૦૦૮, શુક્રવારના રોજ સત્સંગ અને પ્રવચન સાંજે ૮-૦૦ કલાકે

પરમાદરણીય પૂજયા ડૉ. સ્વામી અનંતાનંદજી માતાજી (વહેલાલ)

શ્રી નયનભાઈ પંચોલી અને પંડિત શ્રી નિરજયંત્ર પરીખ દ્વારા ભક્તિ અને સુગમ સંગીત.

તા.૨૪ મે ૨૦૦૮, શનિવારના રોજ સત્સંગ અને પ્રવચન સાંજે ૮-૦૦ કલાકે આદરણીય શ્રી ભાગવત ઋષિ, ભાગવતાચાર્ય, ભાગવત વિદ્યાપીઠ, સોલા, અમદાવાદ શ્રીમતી તૃપ્તિભેન ધાયા અને શ્રી ધર્મશુભાઈ રાવલ (મુંબઈ) દ્વારા ભક્તિ અને સુગમ સંગીત.

તા.૩૩ મે ૨૦૦૮, રવિવારના રોજ હપમા પ્રાક્ટ્યોપર્વ નિમિતે આયુષ્ય હોમ સવારે ૭-૦૦થી ૮-૦૦ કલાકે, ભંડારો બપોરે ૧૨-૦૦ કલાકે, પ્રાક્ટ્યોત્સવસત્સંગ અને બ્લડ ડોનેશન કેમ્પ સાંજે ૬-૩૦થી...

ભક્તિ સંગીત કુ. ડેમાલી વ્યાસ, ગુજરાત રાજ્યના મહામહિમ રાજ્યપાલશ્રી નવલકિશોર શર્માજ્ઞના વરદહસ્તે વિશેષ પ્રતિભાસંપત્ત વ્યક્તિઓનાં સન્માન અને પુસ્તક લોકાર્પણ તથા કુ. ઐશ્વર્ય મજમુદાર (ધોટે ઉસ્તાદ, અમુલ સ્ટાર વોઈસ ઓફ ઇન્ડિયા) દ્વારા “સૂર ઐશ્વર્યા”, ભક્તો દ્વારા પરમાદરણીય પરમ પૂજય શ્રીમત્ સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજનું પ્રાક્ટ્યોપર્વ નિમિતે અભિવાદન અને મહાનિશા ધ્યાન, આરતી, ગ્રસાદ.

બાળકોની આવાસીય શિબિર : તા.૫ મે ૨૦૦૮ થી ૮ મે ૨૦૦૮ સુધી ૮થી ૧૨ વર્ષનાં બાળકો માટે આવાસીય શિબિરનું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે. ફોર્મ મેળવવા શિવાનંદ આશ્રમ, અમદાવાદના કાર્યાલયનો સંપર્ક કરવા વિનંતી.

યોગાસન શિબિર : તા.૧૧ મે, ૨૦૦૮, સોમવારથી તા.૨૦ મે, ૨૦૦૮, બુધવાર સુધી દરરોજ સવારે ૫-૩૦થી ૭ સુધી.

શ્રી વિશ્વનાથ મહાદેવ મંદિરનો ૧૪મો બ્રહ્મોત્સવ : તા.૨૦ મે ૨૦૦૮, બુધવારે પરમ પૂજય શ્રીમત્ સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજના સાંનિધ્યમાં હોમાત્મક લઘુરૂપ સવારે ૮-૩૦ થી ૬-૦૦ કલાકે, મહાઆરતી ૬-૪૫, મહાપ્રસાદ - ભંડારો રાત્રે ૭ કલાકે.

મૌન ધ્યાન શિબિર : ગુજરાત દિવ્ય જીવન સંધી, અમદાવાદ દ્વારા તીથલના સમુદ્ર કિનારે તા.૧ જૂન ૨૦૦૮, સોમવારથી તા.૬ જૂન ૨૦૦૮, શનિવાર સુધી આયોજિત કરવામાં આવેલ છે. શિબિરમાં ભાગ લેવા માટે ૨૦૦૮ પહેલાં આપનું નામ શ્રી યજ્ઞેશભાઈ દેસાઈ (૦૨૬૩૨-૨૪૪૨૪૬)ને શિબિર શુલ્ક (રૂ.૧૦૦૦/-) સાથે લખાવી નોંધાવવું અતિ આવશ્યક છે. સૌને સત્વરે નામ નોંધાવવા વિનંતી.

વृतांत

દિવ્ય જીવન સાંક્રતિક સંઘ, અમદાવાદ :

આદરણીય શ્રી જસભાઈ સાહેબનો ૭૦મો પ્રાગટ્યોત્સવ અમદાવાદમાં પહેલી તારીખ રવિવારે ઉજવવામાં આવ્યો. પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ અને શ્રી સાહેબજીનું મિલન ગંગા યમુના જેવું મિલન હતું. પૂજ્ય સ્વામીજીએ સ્વરચિત કાવ્યનું ગાયન કરી સૌને આનંદ આપ્યો. પહેલી તારીખે તાઈવાનથી આવેલ યોગપ્રેમીઓની પરીક્ષા જીતુકાકાના ફર્મછાઉસ ખાતે બોપલ-આમલી ખાતે થઈ. આ આખોયે સંઘ અને પૂજ્ય સ્વામીજી જ્યારે ફર્મછાઉસ-'મા' ખાતે પહોંચ્યા ત્યારે ખૂબ ગોલ-નગારાં દાંડિયા રાસ અને છત્રચામર સાથે સૌનું સ્વાગત કરવામાં આવ્યું. છીરાદારોએ છીરી પોકારી બિરદાવલી ગાઈને સૌનાં હૈયાંમાં હેત આજ્યાં. શ્રીનમેન જીતુકાકાને તેમના દિવંગત બા શક્રીબેનને ગમે-રૂચે અને તેમને હૈયે શાતા વળે તેવું આ ભવ્ય 'મા' ભવન બનાવ્યું છે, તેમાં પૂજ્ય સ્વામીશ્રી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજે મૃત્યુંજ્યથ મંગોચ્ચાર સાથે પગલાં કર્યા. ભવ્ય ભવનના પ્રત્યેક કક્ષ-ગવાક્ષમાં પવિત્ર મંત્રસંસિક્ત જલનો છંટકાવ કર્યો. જ્યગણોશ પ્રાર્થના, શ્રી હનુમાન ચાલીસા, શનિશ્વર સ્તોત્ર, શ્રી સુક્તમુનો પાઠ પણ કરવામાં આવ્યો. તાઈવાન મંડળની પરીક્ષા ખાસી લાંબી ચાલી. પછી સૌને ભારતીય તથા ચાઈનીજ મીએ બોજન પીરસવામાં આવ્યું. તાઈવાન-ચાઈના યોગ એસોસીએશન આ મહેમાન નવજીથી કૃતકૃત્ય થયું.

બીજી તારીખે આખોયે સંઘ ગુજરાત રાજ્યના મહામહિમ રાજ્યપાલશ્રીને ત્યાં રાજ્યભવન ખાતે ગાંધીનગર ગયો. ચાઈના યોગ એસોસીએશન તથા તાઈવાન યોગ એન્ડ સ્પોર્ટ્સ એસોસીએશનના પ્રમુખશ્રીઓ તથા વરિષ્ઠ યોગશિક્ષકનું મહામહિમ દ્વારા 'યોગ પ્રચાર રતન' બિરુદ્ધ આપી વિશેષ સન્માન કરવામાં આવ્યું. સૌને પ્રમાણપત્રનું આદરણીય મહામહિમ રાજ્યપાલશ્રીના વરદ હસ્તે વિતરણ કરવામાં આવ્યું. હવે પછી દર વર્ષે પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજે તેમના બે સહાયકો સાથે દર વર્ષે તાઈવાન જઈ આ યોગશિક્ષક સત્રનું સંચાલન કરવાનો કરાર આદરણીય મહામહિમ રાજ્યપાલશ્રીની ઉપસ્થિતિમાં કરવામાં આવ્યો. રાત્રે આશ્રમના કાર્યકારી અધ્યક્ષશ્રી પ્રવિષ્ટભાઈ પટેલના ફર્મછાઉસમાં વિદાય સમારંભ થયો.

ગીજી માર્ચે તેમનું શિક્ષાસત્ર સમાપ્ત થયું. ચોથી તારીખે વહેલી સવારે સૌને અશ્રુભીની આંખોએ-કૃતકૃત્યતાના ભાવ સાથે વિદાય લીધી.

આદરણીય યોગાચાર્ય ડૉ. સ્નેહલ અમીન સાહેબનો 'બીગીનર્સ કોર્સ' શ્રી સ્નેહલ ભાટ્યાની મદદ સાથે તા.૧થી તા.૧૦ ચાલ્યો.

આ જ પ્રમાણે બીજું 'બીગીનર્સ સત્ર' તા.૧૫થી ૨૮ સુધી યોગાચાર્ય સોનલ અને ધારાબહેને સંચાલન કર્યું.

તા.૧૦ તથા ૧૧ના રોજ હોળી-ધૂળોટી સમયે શ્રીશ્રી ચૈતન્ય મહાપ્રભુજીના પ્રાગટ્ય મહોત્સવ પ્રસંગે વિસેષ સત્સંગનું આયોજન તથા કેસુડાંનો રંગ સર્વે દેવ મંદિરોમાં છાંટવામાં આવ્યો.

આદરણીય શ્રી ડૉ. મ. જે. પટણી સાહેબનો ૮૮મો પ્રાકટ્ય ઉત્સવ શિવાનંદ આશ્રમમાં પ્રાર્થના, ભક્તિ સંગીત સાથે ખૂબ જ શાંતિથી તા.૨૪મીના રોજ ઉજવવામાં આવ્યો. આ પ્રસંગે શિવાનંદ આશ્રમના ઉપાધ્યક્ષ અને ટ્રસ્ટી શ્રી અસ્થાભાઈ ઓળા, શ્રી મલત્ભાઈ દવે અને ટ્રસ્ટી શ્રી પ્રકાશભાઈ સોની વતી તેઓના અગ્રસંચિવ શ્રી ધર્મન્દ્રભાઈ સોનીએ પ્રાસંગિક ઉદ્ભોધન કર્યો. આ સૌના કહેવાનો મધ્યસ્વર એ હતો કે આપણા ડૉ. શ્રી પટણી સાહેબનું જીવન ગુરુભક્તિ અને ગુરુસેવા પ્રત્યે સમર્પિત જીવન છે. તેઓના પ્રત્યેક શાસ શ્રીરામ ચિત્તનમાં સમર્પિત છે. સૌઓ સામૂહિક પ્રાર્થના કરી કે સાહેબનું શેષ જીવન પણ આ જ રીતે ઉત્સાહ, જોશ અને ઉત્કર્ષ પ્રેરિત પ્રેરણાસ્પદ બની રહે. આ દિવસે અ.સૌ. મયુરિકાબેન ઓઝાનો પણ જન્માદિવસ હતો. તેઓ આશ્રમની પ્રાર્થનામાં દરરોજ આવે છે અને ભક્તિ સંગીતથી શ્રીપ્રભુને રિઝાવે છે. તેઓ બંનેના આદર સન્માન પછી સૌ ભક્તો આશ્રમના અત્રપૂર્ણામાં મોહનથાળ, ખમણ, ગોટા વગેરેનું મિષ્ટ બોજન લઈને વિદાય થયા.

તા.૨૭ માર્ચ, શુક્રવારના બપોરથી પવિત્ર ચૈત્ર નવરાત્રી નિમિત્તે સામૂહિક શ્રી રામચરિત માનસ પારાયણ પ્રારંભ કરવામાં આવ્યું છે. જે પવિત્ર શ્રી રામનવમી સુધી ચાલશે.

અન્નાન, યોગ દ્વારા રોગ નિવારણ, પૂર્ણિમાના રોજ શ્રી સત્યનારાયણ પ્રતકથા તથા શ્રી લલિતા સહશ્રનામ, દર ગુરુવારે વિશેષ પાહુકાપૂર્જન, દર શનિવારે શ્રી સુંદરકંડ પારાયણ, દર રવિવારે વિશેષ સત્સંગ તથા મૃત્યુંજ્ય મંત્ર જ્ય, દરરોજ રાત્રે ૮.૦૦ થી ૮.૪૫ સુધી સત્સંગ નિયમિત રીતે ચાલે છે, જેનો અગણિત ભક્તો લાભ લે છે.

આ મહિને ગીજી તારીખે શ્રીમતી પદ્માબેન શાહના નેતૃત્વમાં ગાંધી આશ્રમના શ્રીખંડપુરીનું જમણ સૌ બાળકોને જમાડવામાં આવ્યું. આશ્રમના સર્વે ભક્તો સાથે તાઈવાનના યોગપ્રેમીઓ પણ ગયાં, રૂ.૫૦,૦૦૦ દાન પણ આપી આવ્યાં. સૌને આનંદ થયો.

હિંસા વિરોધક સંઘના ઉપક્રમે ધોરણ ૮ થી ૧૨ના વિદ્યાર્થીઓ માટે જીવદ્યા-પર્યાવરણને આનુસંગિક વિખયો પર

નિબંધ સ્પર્ધાના ઈનામ વિતરણ સમારંભના હાજર રહેલ તમામ ૨૩૦ વિદ્યાર્થીઓને પ્રોત્સાહન રૂપે પૂજ્ય શ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી લીખિત “યોગ અને આરોગ્ય” પુસ્તક આપવામાં આવ્યું આ ઉપરાંત વિદ્યા પ્રચાર મંડળ, ધોળકાની શાળાઓમાં પણ વિવિધ સ્પર્ધાઓ માં વિજેતા વિદ્યાર્થીઓને પણ આ પુસ્તક ભેટ આપવામાં આવ્યું. અને ખાસ ઉલ્લેખનિય છે કે બંને સંસ્થાઓમાં વિતરિત પુસ્તકો દાતાઓ તરફથી આશ્રમમાંથી ખરીદીને ભેટ આપવામાં આવેલ હતા.

ગુડગાંવ : શ્રીમતી નિરજ અને શ્રી વિનોદકુમાર સિંહના આગ્રહથી તા.૪ માર્યની સાંજે પૂજ્યશ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજના સત્સંગનું આયોજન થયું. પુષ્પોની રંગોળી અને દીપમાળથી પૂજ્ય સ્વામીજીનું સ્વાગત કરવામાં આવ્યું. આ પ્રસંગે સુશ્રી ભવાનીજીએ ભક્તિ સંગીત ગાઈ સૌને ભક્તિરસમાં તરબોળ કર્યા. પૂજ્ય સ્વામીજીએ હરિરસનો મહિમા સમજાવી સૌને પ્રભુસ્મરણ કરવા પ્રેરિત કર્યા. ભોજન પછી સૌ આનંદરસ વાગોળતાં વિસર્જન થયાં.

દિલ્હી : તા.૪થી માર્યની સવારે પૂજ્ય સ્વામીજી શ્રી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજશ્રીનું પાલમ એરપોર્ટ પર ઈન્દ્રિયન એરલાઇન્સ(એર ઈન્દ્રિય)ના ડાયરેક્ટર ફલાઈટ સેફ્ટી, ચીફ ગ્રાઉન્ડ એન્જિનિયર, તેમનાં પરિવારનાં સત્યો અને આદરણીય શ્રી અજ્ય યાણ્ણિકજીએ ઉભાભર્યું સ્વાગત કર્યું. પ્રાર્થના બાદ પૂજ્ય સ્વામીજી આર્મી હોસ્પિટલ તથા લાયપટનગર ખાતે વિવિધ રોગોથી પીડિત લોકોને જોવા ગયા. બ્યોરે આદરણીય શ્રી અજ્ય યાણ્ણિકજીને ત્યાં સત્સંગ અને પ્રસાદ થયા. ફરીથી પૂજ્ય સ્વામીજી તા.બારમીના રોજ સવારે દિલ્હી પદ્ધાર્ય. પટેલનગરમાં પેરેલાઈઝ પ્રભુભક્ત શ્રી જવાહર પારદાસાનીજીને જોવા ગયા. સાંજે દ્વારકામાં શ્રી તારકેશ્વરક શ્રીવાસ્તવજ્ઞને ત્યાં સત્સંગ પછી લખનાં રવાના થયા. તા.૨૮ના રોજ ફરીથી પૂજ્યશ્રીનું આગમન શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર ખાતે પૂજ્ય ગુરુજીના પ્રાગટ્યોત્સવમાં ભાગ લેવા માટે થયું હતું.

પાનીપટા : તા.પમીના સવારે પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજનું પાનીપટ ખાતે આગમન થતાં, સુપ્રસિદ્ધ શ્રી રામશરણમૂર્ખ ખાતે પૂજ્ય માતાજી સાથે સત્સંગ અને સંસ્થા મુલાકાત બાદ ડો. બારત મનોચાને ત્યાં સત્સંગ થયો. સત્સંગ બાદ પૂજ્ય સ્વામીજીની મંડળી કરનાલ જવા રવાના થઈ.

કરનાલ : શ્રી કરણયોગમંડળ અને શ્રી નિર્ભલધામ આશ્રમના પ્રેમપૂર્વક નિમંત્રણો પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજશ્રી કરનાલ પદ્ધાર્ય. તા.પમીની સાંજે સુપ્રસિદ્ધ ‘ગોલ્ડન મોમેન્ટ્સ’ ભવ્ય અણ્ણાલિકા ખાતે પૂજ્ય સ્વામીજીનું ‘રાખ્રના અભ્યુદ્યમાં આપણું કર્તવ્ય’ વિષયક પ્રવચન થયું. આ પ્રસંગે ગોલ્ડન મોમેન્ટ્સના વરિષ્ઠ અધિકારીએ અદ્ભુત

રોશનીથી સમગ્ર પ્રાંગણ શાણગાર્યું હતું. જિયોબિય ભરાયેલા સભાંડમાં કરનાલના વરિષ્ઠ નાગરિકો સમક્ષ પૂજ્ય સ્વામીજીનું ઉદ્ઘોધન આંતર જાગૃતિ અને દેશભક્તિ પ્રત્યે ઉજાગર કરનાં હતું. પ્રશ્ન ઉત્તર, ધ્યાન અને ભોજન બાદ સૌઅં વિદ્યા લીધી હતી. આ પ્રસંગે નિર્ભલ ધામના અધ્યક્ષ શ્રીમત્ સ્વામી અમરીકસિંહજી, ડૉ. સ્વામી ભાસ્કરાનંદજી, શ્રીમત્ સ્વામી હરિહરાનંદજી મહારાજ પણ ઉપસ્થિત રહ્યા.

સવારે ગુરુદ્વારામાં પૂજ્ય સ્વામીજીએ ગુરુવાણી આધારિત ગુરુમુખી શબદ વાંચીને તેની વ્યાખ્યા કરીને ઉદ્ઘોધન કર્યું.

અંબાલા : તા.હની સવારે ઓમપ્રકાશ શર્મિજીના જેનહપૂર્ણ નિમંત્રણો પૂજ્ય સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ દિવ્ય જીવન સંધ, અંબાલા ખાતે પદ્ધાર્ય હતા. ‘ધી દિવાઈન લાઈફ સોસાયટી’નું રજીસ્ટ્રેશન ૧૩મી જાન્યુઆરી ૧૯૭૮ના રોજ અહીં અંબાલામાં નમકમંડી ખાતે કચેરીમાં થયું હતું. અહીં પૂજ્ય સ્વામીજીનો સત્સંગ તથા ભક્તોને ત્યાં પદરામણી પણ થઈ.

લુદીઆના : શ્રીમતી દર્શન જૈન તથા શ્રી રાજકુમાર જૈન પરિવારનો સ્નેહ સંબંધ પૂજ્યશ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ સાથે છેલ્લાં તર વર્ષથી છે. તેમનાં પ્રેમપૂર્ણ નિમંત્રણો દર વર્ષે પૂજ્ય સ્વામીજી અને પદ્ધાર્ય છે અને તેમના વિશાળ સભાગૃહમાં પૂજ્ય સ્વામીજીનો સત્સંગ આયોજાય છે. તા.૭ અને ૮ માર્યની સાંજે અહીં સત્સંગ આયોજાયો; ભક્તોને ત્યાં પદરામણી કરી, પૂજ્યશ્રીએ સૌને આનંદ આય્યો.

જાલંધર : યોગ પ્રચાર રત્ન શ્રી દેવીદર અરોરા છેલ્લાં અગ્નિયાર વર્ષથી યોગ પ્રશિક્ષણ આચાર્ય સમાજ ભવન, જાલંધર ખાતે પોતાની સેવા આપે છે. આ પ્રસંગે તા.૮ને સોમવારે સવારે અધ્યાત્માનંદજી મહારાજશ્રીનું ‘યોગનું વાસ્તવિક રહણ અને તેનાં ઉચ્ચતમ મૂલ્યો’ વિષયે ઉદ્ઘોધન થયું. ભક્તોને ત્યાં પદરામણી તથા સત્સંગ પછી પૂજ્યશ્રી અમૃતસર જવા રવાના થયા.

અમૃતસર : તા.૮મી માર્ય, સોમવારે મધ્યાહ્ન સમયે પૂજ્યશ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ અને તેમનાં ભક્તમંડળનું અમૃતસર ખાતે આગમન થયું. સુપ્રસિદ્ધ દુર્ગાણ મંદિર (શ્રી લક્ષ્મીનારાયણ મંદિર-શિતલમંદિર)નાં દર્શન પછી પૂજ્ય સ્વામીજી મહારાજ આદરણીય શ્રી જ્યાલાલજી મોહલ્લાજીને ત્યાં પદ્ધાર્ય. શ્રી જ્યાલાલજી શ્રીગુરુદેવ સ્વામી ચિદાનંદજી મહારાજના અનન્ય ભક્ત છે. તેમનાં શ્રીમતીજીના ખૂબ નાહુરસ્ત સ્વાસ્થ્યને કારણે આખ્યો પરિવાર દુઃખી હતો. પૂજ્યશ્રી સ્વામીજી મહારાજે દોહેક કલાક તેમને ત્યાં રહીને કીર્તન, ભજન, સત્સંગ કરી સૌને આનંદ આય્યો. (તા.૨૦મી તારીખે શ્રી જ્યાલાલજીના ધર્મપત્તીનો સ્વર્ગવાસ થયો છે.)

શ્રી હરમંદિર સાહેબ, સ્વર્ણમંદિરનાં દર્શન કરી બધી મંડળી શ્રીમતી મોનિકા અને શ્રી ટિપક ખજાને ત્યાં આવેલી. મધ્યાહ્ન પ્રસાદ અને સત્સંગ પછી સૌ પચકુલા જવા રવાના થયેલા.

પચકુલા : તા.૧૦મી માર્ચે પચકુલામાં આદરણીય જૈન આચાર્ય સુશ્રી શિવમુનિજી મહારાજના નિમંત્રણે પૂજયશ્રી આત્મજૈન ઉપાશ્રયમાં પદ્ધાર્યો હતા. બંને સંતોનો સત્સંગ એકાંતમાં દીર્ઘકાળ સુધી ચાલ્યો હતો. આ પ્રસંગે તેમના સર્વે સાધુ શિષ્યો ઉપસ્થિત રહ્યા હતા અને સંતોના સત્સંગનો ધર્મલાલ લીધો હતો.

શ્રી અશ્વની સુદૂના નિવાસસ્થાને ‘ગુરુદેવ સ્વામી ચિદાનંદજી મહારાજ શાશ્વત ચિરંતન ઉપસ્થિત હૈ, હમારી સ્મૃતિઓ મેં - ઉનકા જીવન-દર્શન’ વિષય પર વાર્તાલાપે સૌને ગંગાંગ કર્યા હતા. એક સત્સંગ દિવંગત શ્રી અક્ષય ગુમાના નિવાસસ્થાને પણ થયો હતો. પૂજય સ્વામીજીએ અનેક ભક્તોને ત્યાં પદ્ધરામણી કરી સૌને ધર્મલાલ આપ્યો હતો.

ચંડીગઢ : તા.૧૧મી માર્ચે શ્રી શિવાનંદ ફોરેસ્ટુડિયો, શ્રી કેપીટલ બુક ડિપો તથા ભક્તોને ત્યાં પદ્ધરામણી ઉપરાંત પૂજય સ્વામીજી ઝાકીર હુસેન રોજ ગાર્ડન તથા સુખના તળાવની મુલાકાતે પણ પદ્ધાર્યો હતા.

લખનાઉ : તા.૧૩, ૧૪, ૧૫મી માર્ચે ૧૧માં અભિલ ભારતીય ભોજપુરી સંમેલનની અધ્યક્ષતા માટે અભિલ ભારતીય ભોજપુરી સમાજના અધ્યક્ષ શ્રી પ્રભુનાથરાયના નિમંત્રણે ચોથીવાર પૂજયશ્રી આ સમારોહમાં પદ્ધાર્યો હતા. આકાશવાણી લખનાઉ, દૂરદર્શન લખનાઉ, E T.V. લખનાઉ દ્વારા વિસ્તારથી પૂજયશ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજના ઈન્ટરવ્યૂ લીધા હતા અને તેને બ્રોડકાસ્ટ તથા ટેલીકાસ્ટ કર્યા હતા. લખનાઉના નિવાસ દરમિયાન પૂજયશ્રીએ અનેક ભક્તોને ત્યાં પદ્ધરામણી કરી હતી, તથા મેનેજમેન્ટ ઇન્સ્ટિટ્યુટમાં પણ ઉદ્ઘોધન કર્યું હતું.

અભિલ ભારતીય ભોજપુરી સંમેલનમાં ભોજપુરી ચિત્રપટના સુપ્રસિદ્ધ અભિનેતાઓ શ્રી પંકજ કેસરી, શ્રી અમિતરાય તથા અન્ય પાર્શ્વગાયક ગાયિકાઓ તથા ઉત્તરપદેશ વિધાનસભાના અધ્યક્ષશ્રી પણ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. આ નિદિવસીય પરિષદ દરમિયાન પૂજય સ્વામીજીના વરદ હસ્તે અનેક વિશેષ ક્ષમતા સમ્પત્ત હેક્ટરો, એન્જિનિયરો, કલાકારોને ભોજપુરી રતન તથા ભોજપુરી ગૌરવ ઈલ્કાબથી વિભૂષિત કરવામાં આવ્યા હતા.

વડોદરા : તા.૧૬થી ૨૫ તારીખ સુધી પૂજયશ્રી ‘અધ્યાત્મનુ’ ખાતે એકાંત નિવાસ હેતુ આવીને રહ્યા હતા.

ભાવનગર : તા.૨૬મીની સાંજે પૂજયશ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ, ભક્તમંડળ સાથે પદ્ધાર્યો હતા.

ભક્તોને ત્યાં પદ્ધરામણી કરી સૌને સત્સંગ લાભ આપ્યો હતો. તા.૨૭મીના રોજ ડૉ. નરેન જોખીના નૂતન નિવાસસ્થાન ‘ચિંદબરમુ’નો ગૃહમવેશ કર્યો હતો.

નેનિતાલ : આર્યસમાજના સુપ્રસિદ્ધ સમાજસેવક આદરણીય શ્રી બાંકેલાલ કંસલજીના ૮૮ના પ્રાકટ્યોત્સવ પ્રસંગે પૂજયશ્રી સ્વામી અધ્યાત્માનંદજી મહારાજ તા.૩૦મીની મોડી સાંજે નેનિતાલ પદ્ધાર્યો હતા.

(અષ્ટાવક કોણ-૨....અનુસંધાન પાન-૨૭ પરનું ચાલુ)

એક વેળા શિષ્યો થાક્યા, તરસ્યા અને ભૂષ્યા થયા, ત્યારે પાણીની શોધમાં જે મોટા ઋષિકુમારો હતા તે કોઈ જળાશયની શોધમાં નીકળ્યા. તેઓ પાણીની શોધમાં દૂર નીકળી ગયા - અંતે એક જળાશયમાં પાણી લેવા જતાં યક્ષના પ્રશ્નનો સાચો જવાબ ન વાળી શકવા બદલ યક્ષના શ્રાપનો ભોગ બન્યા.

ઘણો સમય વીતી જવા છતાં ઋષિકુમારો આવ્યા નહીં એટલે તેમનો પત્તો મેળવવા ગુરુજી શિષ્યોના જુંડ સાથે નીકળી પડ્યા - જળાશય મણ્યું પણ ઋષિકુમારો બેભાન ચછ્છાપાટ પડ્યા હતા.

તેમને ઢંઢેળવા, તેમના પર પાણી છાંટવા ગુરુજ્યાં જળાશયે પાણી લેવા ઉત્તર્યા કે આકાશવાણી થઈ !

‘મારા પ્રશ્નોના ઉત્તર પણી જ પાણી લઈ શકશો.’ ગુરુજીએ તમામ પ્રશ્નોના ઉત્તરો વાળી યક્ષને ખુશ કર્યો - યક્ષ હતો યમરાજા. તેણે સાચા બુદ્ધિમાનની કદર કરી વરદાનમાં સૌ શિષ્યોને બેઠા કર્યા. ગુરુએ સૌને થાબડ્યા, પંપાણ્યા. સૌ કુમારો ચરણે પડ્યા. સાંજની પ્રાર્થનામાં ‘તું સત્ય વદ, ધર્મ ચર, માતૃદેવો ભવ, પિતૃદેવો ભવ, આચાર્યદિવો ભવ તું શાંતિઃ’ના મંત્રો જીલાયા. આશ્રમે કદી નોંધપોથીમાં કોઈની હાજરી પૂરી નહોતી. ગુરુજીની આંખ જ નોંધ લેતી હતી.

કોઈ પાણ્યપુસ્તકો હતાં નહીં, ગુરુજીનું હંદય અને મનબુદ્ધિ જ પાણ્યપુસ્તક હતાં.

ભાજવા માટેનું સ્થળ નદીનો ખુલ્લો તટ અને રેતીનું મેદાન કુદરતી જગ્ગા હતી.

ગુરુજીના આશીર્વાદ જ પ્રમાણપત્ર સમાન હતા. એ જ હતું વિશ્વવિદ્યાલય, આધુનિક ભાષામાં અષ્ટાવક્નગર, અષ્ટાવક દેશ, અષ્ટાવક વિશ્વ.

બોલો વંદે માતરમુ ! વંદે અષ્ટાવક્મુ ! જ્ય જ્ય અષ્ટાવક્મુ ! (ક્રમશા:)

ગાંધીઆશ્રમ ખાતે બાળકોને ભોજન પીરસત્તા આશ્રમના કાર્યકર્તાઓ

કરનાલ ખાતે ‘રાષ્ટ્રીય અભ્યુદય અર્થે
જાગૃતિ’ પ્રવચન કરતા પૂજ્ય સ્વામીજી

કરનાલ ખાતે સંતમિલન

सर्वत्र प्रेम

होली में जला दो वासना व कामना : अध्यात्मानंद

प्रसाद

- सेप्टेम्बर - 12 गोल्डन मूमेंट के सभागार में साहित्यिक, सांस्कृतिक एवं आव्यायिक सभा को संबोधित किया।

સારસ્વત ન્યાય, પારસ્પાર

जिलानन्द आश्रम अहमदाबाद में पधारे स्वामी अम्बुद्धानन्द ने कहा है कि निजी स्वार्थों, जासनों और कामनाओं को इस बार होली में जलवायर भारत का नब विरहीन करो। जासनाएं, कामनाएं और निजी स्वार्थ, आत्मव्याप्ति, दुर्लभात्मा और भक्षाचार की जगत्क हैं। इनके सम्मुख नाह के लिए, भारत की कुछ गीढ़ों को आगे आना होता, तभी भारत का हर अविक्षित भारत बन सकता है। वे सेवकर्ता १२ गोल्डन मूर्यें के सभागर में काँच गोग एवं सोसिरियलन छारा अपेक्षित यात्रिकान्, सार्वकालिक एवं अव्याप्तिक सभा को संबोधित कर रहे थे। उन्होंने कहा कि श्रीन, जापान, जर्मनी की वस्तुर्थ भारत के उद्घोष जगत् न स्वयं जा का आभास प्रकट किया। कार्यक्रम का हड़ संचालन भारत विकास परिषद के रिपन गुहा ने किया। इस अवसर पर भारत विकास परिषद हरियाणा के नव नियोजित अध्यक्ष हो, के द्वारा चालत, सर्वेक्षक द्वा, जी एस जर्मनी, द्वा, जी एस बेटी, विकास कुमार, संजीव मेहता, जी, एन के बत्ता, अमित गुप्ता, एससी गुप्ता, महेश जर्मनी, रमेश याज, गुरुविंद रिह, कैलान गुप्ता, संदीप लाठीर, अध्यक्ष मृदु, नाम सुधार मंडल के अध्यक्ष रामेश गापाल, एवं जी युखराना, मदन गुलामी, विजय बोहेटा, राजनीति मल्होत्रा, एस एस बरोदा, द्वा, एस के शर्मा, जे अर कालदा, बनारसी दाम चालत, नरेन बहादुर, अंजु जर्मनी के अलावा अन्य गणमान्य अविक्षित उपस्थित थे।

યોગાની શોધ : તાઈવાન ટુ અમદાવાદ

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

ଶ୍ରୀ କମଳ

‘योग से उजागर होता है विश्व प्रेम’

जालधर, 9 मार्च (पांडे) : आज विश्व आतंकवाद को झेल रहा है इसका मुख्य कारण अपने साथ अपनी आत्मा में रहना छोड़ देना है। उक्त शब्द शिवा नंद आश्रम अहमदाबाद से आए स्वामी अच्यात्मानंद ने अर्थ समाज मंदिर माडल टाऊन योगाभ्यास शिविर के उपरांत विशेष भेंट के दीरान कहे। उन्होंने कहा कि आत्मा का अर्थ ज्ञान, प्रकाश और विकास है। योग का अर्थ अपने आपको आत्मा में जोड़ने का साधन है। उन्होंने कहा कि योग का अर्थ सुख, शांति, समृद्धि आनंद है। वियोग का अर्थ दुख, यातना, आतंक है। उन्होंने कहा प्राणायाम और ध्यान से विष्णु प्रेम उजागर होता है। उन्होंने कहा कि माता-पिता चच्चों में संस्कार उत्पन्न करें। बच्चे को जन्म ही नहीं बलि

क्षमामी अस्त्वादभान्व योग पर
प्रवचन करते हुए।

उसे जीवन भी देना चाहिए।

श्री आदि शक्ति

श्री श्री श्री अष्टलक्ष्मी भवननो आठमो पाटोत्सव २८-४-२००८